

50

**การตรวจสอบการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากของสถาบันการเงินใน
ประเทศไทย**

นายกัณชรัฐ เต็มมณี

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2551

**Examination of Thailand Financial Institutions Remitted Money to
the Deposit Protection Fund**

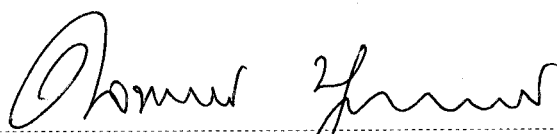
Mr. Kancharat Lekmanee

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Business Administration
School of Management Science
Sukhothai Thammathirat Open University

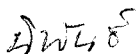
2008

หัวข้อการศึกษาคั่นคว่ำอิสระ การตรวจสอบการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากของ
สถาบันการเงินในประเทศไทย
ชื่อและนามสกุล นายกันชรัฐ เล็กมณี
แขนงวิชา บริหารธุรกิจ
สาขาวิชา วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์คลพร บุญพารอด

คณะกรรมการสอบการศึกษาคั่นคว่ำอิสระได้ให้ความเห็นชอบการศึกษาคั่นคว่ำอิสระ
ฉบับนี้แล้ว

.....
(รองศาสตราจารย์คลพร บุญพารอด)

ประธานกรรมการ

กรรมการ

.....
(รองศาสตราจารย์นิพนธ์ เห็น โชคชัยชนะ)

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ อนุมัติให้รับการศึกษา
คั่นคว่ำอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

.....
(รองศาสตราจารย์อัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

วันที่ ๙ เดือน ๘.๕ พ.ศ. ๒๕๖๒

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การตรวจสอบการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากของสถาบัน
การเงินในประเทศไทย

ผู้ศึกษา นายกัณชรัฐ เล็กมณี **ปริญญา** บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ดลพร บุญพารอด **ปีการศึกษา** 2551

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาแนวทางและวิธีการตรวจสอบการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากของสถาบันการเงินในประเทศไทยโดยภาครัฐ (2) เพื่อพัฒนาวิธีการตรวจสอบโดยการนำกระบวนการในการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์มาช่วยในกระบวนการตรวจสอบ (3) เป็นแนวทางในการตรวจสอบแก่ผู้ตรวจสอบภายในของสถาบันการเงิน ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต และผู้ตรวจสอบของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

วิธีการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาประเภทสังเคราะห์ทฤษฎีและผลงานวิจัย จากข้อมูลทฤษฎีซึ่งรวบรวมจาก ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทความ แผ่นพับหรือตำราต่าง ๆ โดยสืบค้นจากอินเทอร์เน็ต และห้องสมุด ไม่มีการสำรวจข้อมูลปฐมภูมิเพิ่มเติม

ผลการศึกษาพบว่า (1) แนวทางและวิธีการตรวจสอบการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากของสถาบันการเงินในประเทศไทยโดยภาครัฐนั้นควรใช้การประเมินความเพียงพอ และเหมาะสมของระบบการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก โดยการทดสอบความถูกต้องในเชิงปริมาณว่าได้มีการคำนวณ จัดทำรายงาน และการเตรียมความพร้อมของข้อมูลเงินฝาก และการตรวจสอบในเชิงคุณภาพด้วยการประเมิน บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารระดับสูง ความรู้ความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน คุณภาพในการการจัดเก็บเอกสาร การตรวจสอบภายใน และการควบคุมภายใน ตลอดจนผลการตรวจสอบของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต (2) ควรประเมินความถูกต้องเหมาะสมของการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ช่วยในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง โดยการสอบทานผลการทดสอบโปรแกรม หรือ UAT (User Acceptance Test) การคำนวณเงินที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก (3) ประเด็นสำคัญที่ผู้ตรวจสอบภายในของสถาบันการเงิน ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต และผู้ตรวจสอบของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องควรตรวจสอบได้แก่ ความถูกต้องเหมาะสมในการคำนวณเงินที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก และความถูกต้องเหมาะสมของการรายงานเงินฝากรายบุคคล ตลอดจนการประเมินความพร้อมของข้อมูลเงินฝากในกรณีการจ่ายเงินทดแทน

คำสำคัญ การตรวจสอบ การนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก สถาบันการเงินในประเทศไทย

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาอย่างสูงในการให้คำแนะนำเป็นอย่างดีจาก รองศาสตราจารย์ คลพร บุญพารอด และรองศาสตราจารย์นิพันธ์ เห็น โชคชัยชนะ แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช อาจารย์ที่ปรึกษาค้นคว้า ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและติดตามตรวจสอบข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระนี้อย่างใกล้ชิดเสมอมา จนการศึกษาค้นคว้าอิสระนี้สำเร็จสมบูรณ์ตลอดจนณาจารย์จากแขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่ได้ประสิทธิประสาทสนิวิชาความรู้ทางด้านวิชาบริหารธุรกิจ ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

นอกจากนี้ ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อพลตรีนายแพทย์ตระกูล เล็กมณี และคุณแม่นางฉลอมรัฐ เล็กมณี ที่ได้ให้การสนับสนุนในทุก ๆ เรื่อง และให้กำลังใจแก่ลูกเสมอมา และขอขอบพระคุณผู้บังคับบัญชา เพื่อน ๆ พี่ๆ และน้องๆ ที่ธนาคารแห่งประเทศไทย ที่คอยช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน และขอขอบพระคุณเพื่อน ๆ MBA ทุกท่าน เจ้าหน้าที่ของสาขาวิทยาการจัดการทุกท่านที่คอยติดตามให้คำแนะนำช่วยเหลือ จนทำให้การศึกษาค้นคว้านี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณ นางรัศมี เล็กมณี และ ค.ญ.ชนิกานต์ เล็กมณี ที่เป็นกำลังใจสำคัญให้ผู้ศึกษาทำงานจนสำเร็จในครั้งนี้

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาขอมอบให้ผู้สนใจการศึกษาด้านการตรวจสอบทั้งหมด

กัณชรัฐ เล็กมณี

ธันวาคม 2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญตาราง	ข
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	4
ขอบเขตของการศึกษา	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก	7
ความหมายและวัตถุประสงค์ของระบบคุ้มครองเงินฝาก	9
ลักษณะของระบบสถาบันคุ้มครองเงินฝาก	9
ประเภทของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก	10
สาระสำคัญกลไกการทำงานของระบบการคุ้มครองเงินฝาก	10
สถาบันคุ้มครองเงินฝากในต่างประเทศ	12
บทที่ 3 สถาบันคุ้มครองเงินฝากในประเทศไทย และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	19
ความเป็นมาของระบบคุ้มครองเงินฝากในประเทศไทย	19
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	21
สรุปพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก	21
กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการรับฝากเงินของสถาบันการเงิน	24
บทที่ 4 การตรวจสอบโดยภาครัฐ	28
บทบาทของของภาครัฐในการตรวจสอบ ตาม พ.ร.บ.สถาบันประกันเงินฝาก	28
บทบาทของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต	28
บทบาทของผู้ตรวจสอบภายในของสถาบันการเงิน	29
การปฏิบัติงานตรวจสอบโดยภาครัฐ	29

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 แนวทางปฏิบัติงานการตรวจสอบโดยภาครัฐ.....	37
แนวทางการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมในการนำส่งเงินเข้ากองทุน ค้ำครองเงินฝาก	37
แนวทางการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของการรายงานเงินฝากรายบุคคล และความพร้อมของข้อมูลเงินฝากกรณีจ่ายเงินทดแทน.....	44
ตัวอย่างรายงานการตรวจสอบ.....	51
บทที่ 6 สรุปผลการศึกษา.....	56
ความเป็นมาของสถาบันค้ำครองเงินฝาก.....	56
การตรวจสอบ.....	57
บรรณานุกรม	59
ภาคผนวก	61
ก พระราชบัญญัติสถาบันค้ำครองเงินฝาก.....	62
ข แผ่นพับสถาบันประกันเงินฝาก.....	84
ค ตารางสรุปแนวทางการตรวจสอบ	88
ประวัติผู้ศึกษา	104

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1 สัดส่วนบัญชีเงินฝากทุกประเภทของสถาบันการเงิน	3
ตารางที่ 3.1 เอกสารขั้นต่ำประกอบการเปิดบัญชีเงินฝาก	25
ตารางที่ 6.1 ระยะเวลาการทยอยลดวงเงินคุ้มครองเงินฝาก	56

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 แผนภูมิสัดส่วนเงินฝากทุกประเภทของสถาบันการเงิน	3
ภาพที่ 2.1 แผนผังตาข่ายความมั่นคงทางการเงิน	7
ภาพที่ 5.1 ฟังก์กระบวนการตรวจสอบ	55

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตั้งแต่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา เงินฝากในระบบสถาบันการเงินของไทยได้รับความคุ้มครองแบบเต็มรูปแบบ (Full Blanket Guarantee) จากกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาาระบบสถาบันการเงิน (กองทุนฟื้นฟูฯ) โดยในการดำเนินการของทางการในช่วงนั้น มุ่งเน้นไปที่การช่วยเหลือสถาบันการเงินเพื่อหยุดการตื่นตระหนกของผู้ฝากเงินซึ่งแห่กันถอนเงินฝาก (Bank run) โดยให้ความมั่นใจกับผู้ฝากเงิน นอกเหนือจากการคุ้มครองดังกล่าวยังรวมถึงเงินกู้ ทั้งที่เป็นเงินบาทและเงินสกุลต่างประเทศเต็มจำนวนทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย ซึ่งปัจจุบันกองทุนฟื้นฟูฯ ได้ยกเลิกการให้ความช่วยเหลือในส่วนเงินกู้ ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2546 ยังคงเหลือความคุ้มครองเพียงเงินฝากเท่านั้น อย่างไรก็ตามการดำเนินการคุ้มครองเงินฝากโดยกองทุนฟื้นฟูฯ มีจุดอ่อนหลายอย่าง เช่น

1. การคุ้มครองเงินฝากเป็นการคุ้มครองแบบเต็มรูปแบบและไม่มีข้อจำกัดการคุ้มครอง (Implicit Guarantee) ซึ่งจะครอบคลุมเงินฝากทุกประเภท ทั้งเงินฝากในรูปเงินบาทและเงินสกุลต่างประเทศ

2. การค้ำประกันแบบเต็มรูปแบบ เป็นการจูงใจให้สถาบันการเงินดำเนินธุรกิจหรือปล่อยกู้ในธุรกิจที่มีความเสี่ยงมากขึ้น (Moral Hazard) เนื่องจากแน่ใจว่าทางการจะไม่ยินยอมให้สถาบันการเงินล้มละลาย

3. ผู้ฝากเงินจะขาดวินัยและไม่สนใจที่จะตรวจสอบข้อมูล และการดำเนินงานของสถาบันการเงิน แต่จะเน้นฝากเงินกับสถาบันการเงินที่ให้ผลตอบแทนสูง เพราะได้รับการคุ้มครองเงินฝากเต็มจำนวน

4. ภาครัฐจะต้องแบกรับภาระหนี้ของสถาบันการเงิน ในกรณีที่สถาบันการเงินปิดการดำเนินการ ซึ่งเงินที่นำมาใช้ในการชำระหนี้แทนเป็นเงินของประชาชน หรือหากกองทุนฟื้นฟูฯ ต้องกู้เงินก็จะเป็นการเพิ่มหนี้สาธารณะ

จากจุดอ่อนที่เกิดขึ้นดังกล่าวจึงเป็นการนำมาสู่การคิดริเริ่มที่จะจัดตั้ง สถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้นซึ่งจะมีการกำหนดขอบข่ายความคุ้มครองและกฎหมายรองรับอย่างชัดเจน (Explicit Guarantee) รวมถึงการระบุดังวงเงินคุ้มครอง ขอบข่ายการประกัน ประเภทของเงินฝากที่เข้าข่าย ซึ่ง

จะระบุไว้ในกฎหมายอย่างชัดเจน กระทรวงการคลังได้สังเกตเห็นถึงความสำคัญที่จะนำระบบคุ้มครองเงินฝากมาใช้กับประเทศไทย จึงได้มีการศึกษาและยกร่างกฎหมายสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้นมา ในที่สุดร่างพระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) สถาบันคุ้มครองเงินฝาก ได้ผ่านการพิจารณาของรัฐสภาและประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 โดยจะมีผลใช้บังคับในวันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2551 และมีการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้นทำหน้าที่ประกันเงินฝากแบบจำกัดจำนวนให้ผู้ฝากรายย่อย แทนกองทุนฟื้นฟูฯ โดยจะมีทุนประเดิมจากภาครัฐจำนวน 1,000 ล้านบาท และรายได้หลักของสถาบันคุ้มครองเงินฝากเมื่อเปิดดำเนินการแล้วได้แก่เงินที่สถาบันการเงินนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากซึ่งสถาบันการเงินที่รับฝากเงินจากประชาชนจะต้องนำส่งเข้ามาตามกฎหมาย ดังนั้นความถูกต้องในการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากของสถาบันการเงิน จึงมีความสำคัญต่อความมั่นคงของระบบสถาบันการเงินของประเทศเป็นอย่างมาก

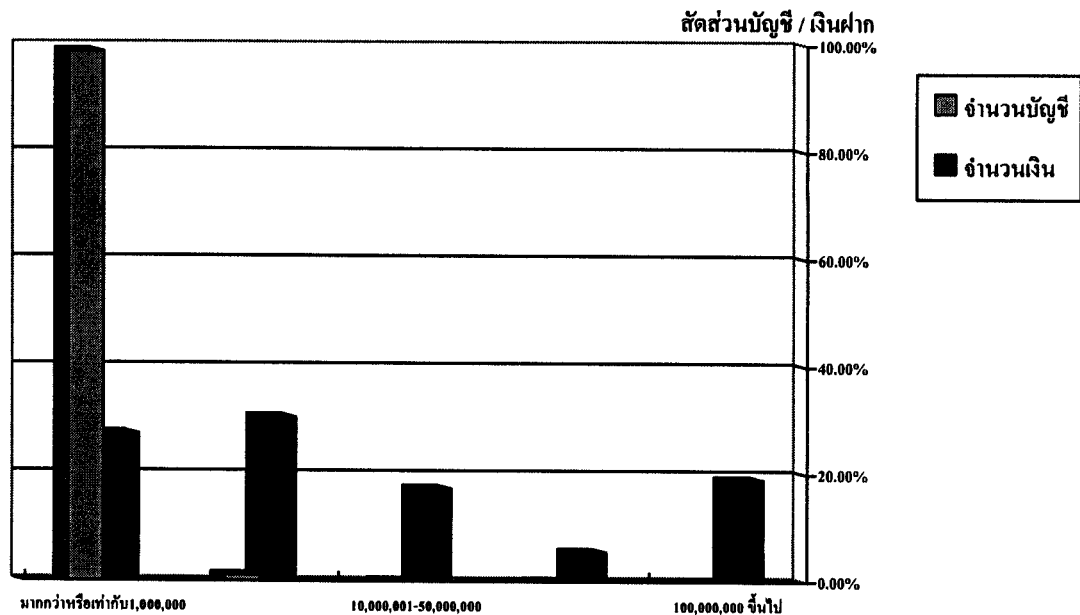
ระบบคุ้มครองเงินฝากซึ่งหลายประเทศเรียกว่าระบบประกันเงินฝากเป็นกลไกหนึ่งที้ออกแบบมาเพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพและความมั่นคงให้กับระบบสถาบันการเงิน รวมทั้งเป็นกลไกในการดูแลผู้ฝากเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ฝากเงินรายย่อยซึ่งเป็นผู้ฝากส่วนใหญ่ในสถาบันการเงิน หัวใจของระบบประกันเงินฝากหรือระบบคุ้มครองเงินฝากก็คือ การกำหนดวงเงินชดเชยแก่ผู้ฝากเงินในกรณีที่สถาบันการเงินถูกสั่งปิดกิจการ ดังนั้นเมื่อมีการจำกัดวงเงินจะทำให้ผู้ฝากเงินต้องใช้ความระมัดระวังในการฝากเงินซึ่งไม่เพียงแต่ ผู้ฝากรายใหญ่ที่มีเงินฝากสูงกว่าวงเงินเท่านั้นที่ต้องใช้ความระมัดระวังในการฝากเงิน แต่ผู้ฝากรายย่อยก็จะให้ความสำคัญในการติดตามฐานะและผลการดำเนินงานของสถาบันการเงินด้วยเช่นกัน เนื่องจากเงินฝากที่เขามีอยู่คือเงินฝากเพื่อเป็นหลักประกันในชีวิต (Life savings) หากเกิดความสูญเสียหรือได้รับการชดเชยค่าชดเชยจะมีผลกระทบต่อการค้าในชีวิตด้วย ในหลักการการกำหนดวงเงินยิ่งสูงวินัยทางการเงินก็ยิ่งต่ำ ปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนสำคัญในการสร้างความมั่นคงและเสถียรภาพให้กับสถาบันการเงินคือ การสร้างวินัยทางการเงิน (Financial Discipline) ให้เกิดขึ้น ประเทศไทยมีความจำเป็นที่จะต้องนำระบบคุ้มครองเงินฝากมาใช้เพื่อสร้างความเข้มแข็งและเสถียรภาพให้กับระบบสถาบันการเงินเช่นนานาประเทศ ซึ่งจะส่งผลดีต่อระบบการเงินและระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม วงเงิน 1 ล้านบาทเป็นจำนวนเงินที่มีความเหมาะสม เนื่องจากบัญชีที่มีเงินฝากไม่เกิน 1 ล้านบาทคิดเป็นร้อยละ 98.827 ของจำนวนบัญชีเงินฝากทั้งระบบซึ่งครอบคลุมผู้ฝากรายย่อยทั้งหมดซึ่งเป็นผู้ฝากส่วนใหญ่ในระบบ

ตารางที่ 1.1: สัดส่วนบัญชีเงินฝากทุกประเภทของสถาบันการเงิน

ช่วงเงินฝาก (บาท)	จำนวนบัญชี		จำนวนเงิน	
	ราย	%	ล้านบาท	%
≤ 1,000,000	72,467,964	98.827	1,794,253	27.530
1,000,001 – 10,000,000	792,467	1.081	1,994,407	30.601
10,000,001 – 50,000,000	59,103	0.081	1,131,180	17.356
50,000,001 – 100,000,000	5,186	0.007	360,058	5.524
100,000,000 ขึ้นไป	3,597	0.005	1,237,587	18.989
รวม	73,328,317	100	6,517,485	100

ข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทย ณ 31 ธ.ค. พ.ศ.2550

ภาพที่ 1.1: แผนภูมิสัดส่วนบัญชีเงินฝากทุกประเภทของสถาบันการเงิน

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าระบบสถาบันการเงินและระบบการเงินมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ บทบาทหนึ่งที่สำคัญของระบบสถาบันการเงินคือการเป็นตัวกลางทางการเงินเป็นแหล่งทุน แหล่งการออม และการกระจายเงินลงทุนอย่างมีประสิทธิภาพมีความสำคัญต่อการขยายตัวและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ อย่างไรก็ตาม การดำเนินธุรกิจของสถาบันการเงินมีความเสี่ยง ดังนั้น ความเชื่อมั่นในการบริหารจัดการของสถาบันการเงินจึงเป็นสิ่งที่สถาบันการเงินต้องตระหนักและรักษาไว้เพราะเมื่อไรก็ตามที่ระดับความเชื่อมั่นที่มีต่อระบบสถาบันการเงินลดลงย่อมส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพและความมั่นคงของสถาบันการเงินนั้นๆ ปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการสร้างและรักษาความเชื่อมั่น คือความเข้มแข็งของสถาบันการเงินและสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความเข้มแข็งก็คือ การมีผลประกอบการที่ดี มีเงินกองทุนในระดับสูง มีหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non Performing Loan) อยู่ในระดับต่ำ มีกำไรอย่างต่อเนื่อง มีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และมีธรรมาภิบาล แต่ที่ผ่านมาในอดีตและปัจจุบันสถาบันการเงินต่างๆ ยังมีฐานะและการดำเนินงานที่แตกต่างกัน กลไกหนึ่งที่หลายประเทศนำมาใช้เพื่อส่งเสริมให้สถาบันการเงินมีการพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่องคือ การนำเอาระบบคุ้มครองเงินฝากหรือระบบประกันเงินฝากมาใช้ ดังนั้น การจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้นในประเทศไทยเพื่อทำหน้าที่บริหารจัดการระบบคุ้มครองเงินฝากจะส่งผลต่อระบบสถาบันการเงินของประเทศอย่างหลีกเลี่ยงมิได้

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษา การตรวจสอบการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากของสถาบันการเงินในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อ

2.1 ศึกษาแนวทาง และวิธีการตรวจสอบการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากของสถาบันการเงินในประเทศไทย

2.2 เพื่อพัฒนาวิธีการตรวจสอบ โดยการนำกระบวนการในการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์มาช่วยในกระบวนการตรวจสอบ

2.3 เป็นแนวทางในการตรวจสอบความถูกต้องในการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากของสถาบันการเงิน แก่ผู้ตรวจสอบภายในของสถาบันการเงิน ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต และผู้ตรวจสอบของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ผู้ตรวจสอบของธนาคารแห่งประเทศไทย หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

3. ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาการตรวจสอบการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากของสถาบันการเงินในประเทศไทย มีขอบเขตการศึกษาดังนี้

3.1 เป็นการศึกษาแนวทางการตรวจสอบการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากของสถาบันการเงินในประเทศไทยของภาครัฐ

3.2 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลซึ่งมีระยะเวลาจากปี 2540 ถึง 2551

3.3 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลจาก กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย กองทุนฟื้นฟูฯ และสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

3.4 แนวทางการศึกษาเป็นการวิเคราะห์จากข้อมูล เช่น เอกสารการอบรมและคู่มือการตรวจสอบความเสี่ยงด้านปฏิบัติการของธนาคารแห่งประเทศไทย และเอกสารการอบรมของกองทุนฟื้นฟูฯ บทความที่เกี่ยวข้องกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของกระทรวงการคลัง สถาบันคุ้มครองเงินฝาก และ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ.2551

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

4.1 การตรวจสอบ หมายถึง การตรวจสอบสมุดบัญชี เอกสารประกอบการลงบัญชี และหลักฐานอื่น ๆ รวมทั้งใช้วิธีการตรวจสอบอื่นที่จำเป็น เพื่อที่ผู้สอบบัญชีจะได้วินิจฉัยและแสดงความเห็นถึงความถูกต้องตามที่ควรสำหรับประเด็นที่ทำการตรวจสอบ

4.2 กองทุนคุ้มครองเงินฝาก หมายถึง กองทุนซึ่งสถาบันคุ้มครองเงินฝากจัดตั้งขึ้นเพื่อ

4.2.1 ให้สถาบันการเงินแต่ละแห่งต้องส่งเงินเข้าสมทบให้กับกองทุน ตามอัตราที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา แต่จะไม่เกินร้อยละ 1 ของเงินฝากถัวเฉลี่ยทั้งปีของสถาบันการเงินนั้น ๆ

4.2.2 เงินกองทุนจะนำออกใช้ได้เพียงเพื่อการจัดสรรให้แก่สถาบันการเงินแต่ไม่เกินกึ่งหนึ่งของดอกผลสุทธิของกองทุนให้แก่สถาบัน และการจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงิน ดังนี้

- 1) ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งต้องไม่ต่ำกว่า 1 ล้านบาท
- 2) บัญชีที่มีชื่อหลายคนให้จ่ายตามส่วน หากไม่ทราบให้แบ่งเท่ากัน
- 3) การกำหนดจำนวนเงินสูงกว่า 1 ล้านบาท เป็นการทั่วไปหรือให้แก่ผู้ฝากประเภทใดประเภทหนึ่ง เช่น บัญชีที่เป็นสถาบัน เช่น กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ จะจ่ายตามรายชื่อบุคคลที่ลงทุนในสถาบันนั้น กระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

4.3 สถาบันการเงินในประเทศไทย หมายถึง ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน หรือธนาคารที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งในขณะที่จัดทำการศึกษาครั้งนี้มีอยู่ทั้งสิ้น 34 แห่ง (ภาคผนวก ก.)

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษามีดังนี้

5.1 ผู้ตรวจสอบของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก หรือหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ตรวจสอบของธนาคารแห่งประเทศไทยสามารถนำไปใช้ประกอบหรือเป็นแนวทางในการตรวจสอบให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

5.2 ผู้ตรวจสอบภายในของสถาบันการเงิน สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับงานตรวจสอบภายในสถาบันการเงิน

5.3 ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตสามารถนำไปประกอบการตรวจสอบเพื่อรับรองงบการเงินของสถาบันการเงิน

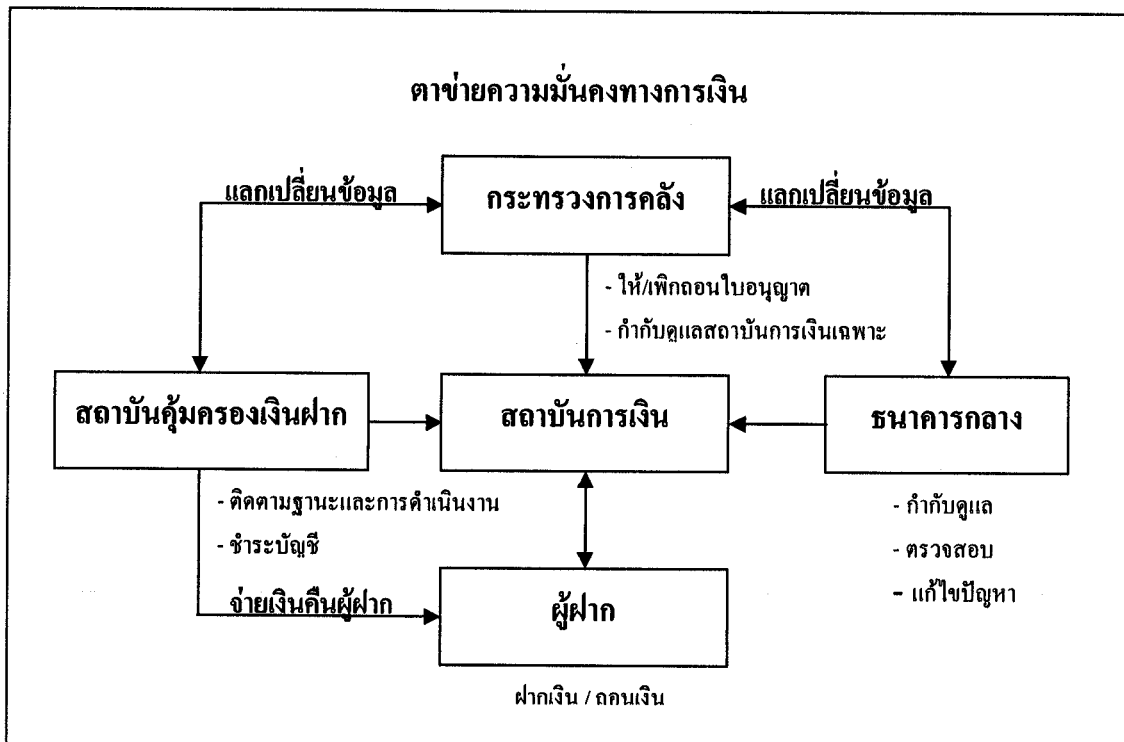
5.4 เพื่อให้ประกอบการศึกษาเกี่ยวกับการสอบบัญชีของ นิสิต นักศึกษา และผู้สนใจเกี่ยวกับงานการสอบบัญชีทั่วไป

บทที่ 2

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

ระบบคุ้มครองเงินฝากซึ่งหลายประเทศเรียกว่าระบบประกันเงินฝากเป็นกลไก หรือระบบหนึ่งที่ออกแบบมาเพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพและความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน รวมทั้งเป็นกลไกในการดูแลผู้ฝากเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ฝากเงินรายย่อยในกรณีที่สถาบันการเงิน ถูกสั่งปิดกิจการ นอกจากนี้ระบบคุ้มครองเงินฝากยังเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของตาข่าย ความมั่นคงทางการเงิน (Financial Safety Net) ของประเทศ ซึ่งหน่วยงานและบุคคลต่างๆที่อยู่ใน ตาข่ายความมั่นคงทางการเงินนี้มีหน้าที่ดูแลระบบสถาบันการเงินอย่างครบวงจร กล่าวคือ สถาบัน การเงินทำหน้าที่เป็นตัวกลางทางการเงิน ธนาคารกลาง(ธนาคารแห่งประเทศไทย) จะทำหน้าที่ กำกับตรวจสอบสถาบันการเงิน รวมทั้งแก้ไขปัญหาของสถาบันการเงินและเป็นแหล่งให้กู้แหล่ง สุดท้าย (Lender of Last Resort) กระทรวงการคลังดูแลในเชิงนโยบายและเชิงมหภาค รวมทั้งการ ให้และเพิกถอนใบอนุญาตสถาบันการเงิน ในขณะที่สถาบันคุ้มครองเงินฝากจะทำหน้าที่เป็น ผู้ติดตามฐานะและการดำเนินการอีกด้านหนึ่ง (Check and Balance) กับธนาคารกลาง และเมื่อ สถาบันการเงินถูกสั่งปิดกิจการก็จะเป็นผู้จ่ายเงินคืนผู้ฝาก

ภาพที่ 2.1: แผนผังตาข่ายความมั่นคงทางการเงิน

ระบบประกันเงินฝาก โดยทฤษฎีการประกันคือการทำหน้าที่ในการลด หรือบรรเทาภาระ (Liabilities) ที่เกิดขึ้นจากการสูญเสีย แต่มิได้หมายความว่า จะลด โอกาสที่จะเกิดความสูญเสีย (Probability of Loss) ของผู้เอาประกันได้ ไม่ว่าจะเรียกระบบนี้ว่าระบบประกันเงินฝากหรือระบบคุ้มครองเงินฝากก็ตาม แต่เจตนาและวัตถุประสงค์หลักของการนำระบบนี้มาใช้ก็เพื่อสร้างวินัยทางการเงิน (Financial Discipline) ซึ่งเมื่อมีวินัยทางการเงินสถาบันการเงินก็就会有ความเข้มแข็งและมีเสถียรภาพตามมาหัวใจของระบบประกันเงินฝากหรือระบบคุ้มครองเงินฝากก็คือ การกำหนดวงเงินจ่ายคืนแก่ผู้ฝากเงินในกรณีที่สถาบันการเงินถูกสั่งปิดกิจการ ดังนั้นเมื่อมีการจำกัดวงเงินจะทำให้ผู้ฝากเงินต้องใช้ความระมัดระวังในการฝากเงิน ซึ่งไม่เพียงแต่ผู้ฝากรายใหญ่ที่มีเงินฝากสูงกว่าวงเงินที่กำหนดเท่านั้นที่ต้องใช้ความระมัดระวังในการฝากเงิน แต่ผู้ฝากรายย่อยก็จะให้ความสำคัญในการติดตามฐานะและผลการดำเนินงานของสถาบันการเงินด้วยเช่นกัน เนื่องจากเงินฝากที่เขามีอยู่คือเงินฝากเพื่อเป็นหลักประกันในชีวิต (Life Savings) หากเกิดความสูญเสียหรือได้รับการจ่ายคืนล่าช้าย่อมจะมีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของเขาด้วย การที่ผู้ฝากใช้ความระมัดระวังในการพิจารณาสถาบันการเงินที่จะฝากเงินจะทำให้สถาบันการเงินมีวินัยและต้องพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันและสร้างความเข้มแข็งให้กับตนเองตลอดเวลาเพื่อรักษารฐานลูกค้าและดึงดูดลูกค้า และไม่สามารถใช้การเพิ่มอัตราดอกเบี้ยเป็นแรงจูงใจได้อีกต่อไป ซึ่งการแข่งขันของสถาบันการเงินภายใต้ระบบคุ้มครองเงินฝากจะเป็นการแข่งขันด้านบริการ และประเภทของผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการ นอกจากนี้สถาบันการเงินจะดำเนินธุรกิจอย่างระมัดระวัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปล่อยสินเชื่อเพื่อป้องกันปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งจะทำให้สินเชื่อของสถาบันการเงินเป็นสินเชื่อคุณภาพ (Quality Loan) ดังนั้น ระบบคุ้มครองเงินฝากถือได้ว่าเป็นมาตรการป้องกันมากกว่าที่จะเป็นมาตรการแก้ไข ภายใต้กรอบแนวคิดนี้โอกาสที่สถาบันการเงินจะถูกสั่งปิดกิจการก็จะเกิดขึ้นได้ยากการกำหนดวงเงินจ่ายคืนถือได้ว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อระบบคุ้มครองเงินฝากเป็นอย่างยิ่งกล่าวคือ ในหลักการการกำหนดวงเงินยังสูง วินัยทางการเงินก็ยิ่งต่ำ เพราะการให้การรับประกันหรือให้การคุ้มครองเป็นการสร้างพฤติกรรมการชักนำความเสี่ยง (Moral Hazard) อยู่ในตัว แต่อย่างไรก็ตาม จะมีผู้ฝากกลุ่มหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ฝากเงินรายย่อยที่ไม่มีและหรือไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลพื้นฐานและผลการดำเนินงาน หรือความเข้มแข็งของสถาบันการเงินได้ ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องให้การดูแลกลุ่มผู้ฝากนี้และเป็นกลุ่มผู้ฝากส่วนใหญ่ของประเทศ การกำหนดวงเงินจ่ายคืนนอกจากจะเป็นการสร้างวินัยทางการเงินแล้ว ยังส่งผลต่อภาระของสถาบันการเงินในรูปของเงินที่จะต้องนำส่งให้กับองค์กรที่บริหารจัดการระบบคุ้มครองเงินฝาก ซึ่งประเทศไทยก็คือสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ดังนั้นการกำหนดวงเงินจ่ายคืนต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านภาระของสถาบันการเงิน เพราะการกำหนดวงเงินสูงอัตราเงินนำส่งก็จะสูงตามไปด้วยเพื่อให้สถาบัน

คุ้มครองเงินฝากมีกองทุนคุ้มครองเงินฝากที่เพียงพอต่อการจ่ายคืนผู้ฝากในกรณีที่สถาบันการเงินใด ถูกสั่งปิดกิจการ และสามารถสะสมเงินกองทุนในระยะเวลาที่เหมาะสมด้วย

1. ความหมายและวัตถุประสงค์ของระบบคุ้มครองเงินฝาก

ระบบการคุ้มครองเงินฝากหมายถึง การที่รัฐหรือหน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรที่ได้รับ ความเชื่อถือจากประชาชนให้สัญญาแก่ประชาชนว่า หากนำเงินไปฝากกับสถาบันการเงิน เงินฝาก จำนวนดังกล่าวจะไม่สูญหาย แม้สถาบันการเงินนั้นจะล้มเลิกกิจการไปก็ตาม

การคุ้มครองเงินฝาก หมายถึงคำมั่นสัญญาว่าจะจ่ายเงินต้นพร้อมดอกเบี้ยในจำนวนที่ แน่นอนคืนแก่ผู้ฝากเงิน และเป็นการกำหนดรูปแบบที่ทำให้ความเสี่ยงในการที่ผู้ฝากเงินจะได้รับ ความเสียหายลดน้อยลงหรือ ไม่มีเลยดังนั้นในทางทฤษฎี ระบบสถาบันการเงินมีความสำคัญในการ ที่จะต้องส่งเสริมการออมเงินของประชาชน วัตถุประสงค์ที่สำคัญของระบบคุ้มครองเงินฝากจึงเพื่อ เป็นการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับระบบการเงินของประเทศอันเกิดจากปัญหาการที่ผู้ฝากเงินแห่ ถอนเงิน (bank run) โดยเป็นการสร้างความมั่นใจหรือสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ฝากเงินของสถาบัน การเงินว่าจะได้รับเงินของตนคืนเมื่อสถาบันการเงินที่ตนนำเงินไปฝากนั้นประสบปัญหาขึ้นมา โดย ทั้งนี้เป็นการให้ความเชื่อมั่นหรือการคุ้มครองดังกล่าวแก่ผู้ฝากเงินรายย่อย เนื่องจากเป็นผู้ที่ได้รับ ข้อมูลที่ไม่เท่าเทียมกันต่อการตัดสินใจ (asymmetric information) อย่างไรก็ตาม ถึงแม้จะได้รับ ข้อมูลที่เพียงพอต่อการตัดสินใจและเท่าเทียมกันก็ไม่มีความสามารถเพียงพอที่จะประเมินหรือ วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับมาเกี่ยวกับความเสี่ยงของสถาบันการเงินที่ตนนำเงินไปฝากได้อย่างดีพอ หรือมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้วัตถุประสงค์อื่นๆ ของระบบสถาบันคุ้มครองเงินฝากเพื่อคุ้มครองผู้ฝากเงินราย ย่อย ในการที่จะได้รับเงินคืนทันทีที่สถาบันการเงินมีปัญหา สร้างความเชื่อมั่นต่อสาธารณชนและ เสถียรภาพของระบบการเงิน โดยสร้างกรอบในการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินที่มีปัญหาเพื่อมิให้ แพร่ขยายออกไป ส่งเสริมให้มีการออมเงินและการพัฒนาเศรษฐกิจ รวมทั้งกำหนดขอบเขตให้ ชัดเจนสำหรับความเสียหายที่รัฐจะต้องรับภาระในการให้ความช่วยเหลือ

2. ลักษณะของระบบสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

ลักษณะทั่วไปของระบบสถาบันคุ้มครองเงินฝากเป็นระบบที่ให้ความคุ้มครองและให้ ความเชื่อมั่นต่อผู้ฝากเงิน เป็นระบบที่ช่วยโอนความเสี่ยงจากการสูญหายของเงินฝากจากสถาบัน การเงินไปให้กับองค์กรหรือสถาบันการเงินหนึ่งี่รับหน้าที่ในการคุ้มครองเงินฝากดังกล่าว ไม่ว่าจะ องค์กรหรือสถาบันการเงินนั้นจะเป็นองค์กรของรัฐหรือเอกชนก็ตาม โดยระบบการคุ้มครองเงิน

ฝากจะเกิดขึ้นได้ทั้งในสถานการณ์ที่ภาวะเศรษฐกิจเติบโตและมีเสถียรภาพ และในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ แต่ระบบการคุ้มครองเงินฝากจะมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้นั้นขึ้นอยู่กับบริบทต่างๆ ไม่ว่าจะสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ระบบหรือโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจ ระบบการเงิน ระบบสถาบันการเงินและระบบสังคมที่เข้มแข็ง แต่อย่างไรก็ตามในหลายประเทศต่างมีการพัฒนารูปแบบการคุ้มครองเงินฝากให้มีความเหมาะสมกับประเทศของตน ซึ่งมีทั้งรูปแบบการคุ้มครองเงินฝากที่เป็น ระบบที่ไม่มีกฎหมาย (Implicit Guarantee) และ ระบบที่มีกฎหมาย (Explicit Guarantee)

3. ประเภทของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก มี 2 ประเภท คือ

3.1 ระบบที่ไม่มีกฎหมาย (Implicit Guarantee System) เป็นระบบที่ไม่มีกฎหมายหรือขั้นตอนหรือวิธีการที่ชัดเจนในการประกันเงินฝากหรือการคุ้มครองเงินฝากหรือการจ่ายเงินคืนแก่ผู้ฝากเงิน นอกจากนี้ยังไม่ถือว่าเป็นภาระหรือหน้าที่ตามสัญญาหรือตามกฎหมายใดๆ ในการที่จะต้องประกันเงินฝากหรือการคุ้มครองเงินฝาก และหากมีการประกันเงินฝากหรือการคุ้มครองเงินฝาก จำนวนวงเงินที่ประกันหรือให้การคุ้มครองนั้นก็ไม่มีความแน่นอนและชัดเจน ซึ่งขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐหรือทางการ (โดยส่วนใหญ่ในหลายประเทศที่ใช้ระบบนี้มักจะให้การประกันหรือการคุ้มครองในระดับเต็มวงเงิน)

3.2 ระบบที่มีกฎหมาย (Explicit Guarantee System) เป็นระบบที่มีกฎหมายและวิธีการขั้นตอนในการคุ้มครองเงินฝากหรือการจ่ายเงินคืนแก่ผู้ฝากเงินที่ชัดเจน โดยถือว่าเป็นภาระหรือหน้าที่ตามกฎหมายในการที่จะต้องให้การประกันหรือคุ้มครองเงินฝาก ทั้งนี้ระดับของการคุ้มครองก็จะแตกต่างกันออกไปตั้งแต่จำกัดวงเงินจนถึงระดับเต็มวงเงิน

4. สาระสำคัญของการทำงานของระบบการคุ้มครองเงินฝาก

4.1 สถานะทางกฎหมายขององค์กร (Legal Status and Organization) หากพิจารณาในหลายประเทศ สถานะหรือรูปแบบขององค์กรจะมีทั้งเป็นองค์กรภาคเอกชน องค์กรของรัฐในฐานะเป็นหน่วยงานอิสระของรัฐ เช่น สถาบันประกันเงินฝากของประเทศสหรัฐอเมริกา (Federal Deposit Insurance Corporation หรือ FDIC) หรือมีลักษณะขององค์กรกึ่งภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะมีลักษณะขององค์กรของรัฐในฐานะหน่วยงานอิสระ เนื่องจากเป็นองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร ไม่มีปัญหาในเรื่องความขัดแย้งในผลประโยชน์ (Conflict of Interest) และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศได้ดีกว่าเป็นองค์กรของเอกชน

4.2 บทบาทและความสัมพันธ์กับหน่วยงานกำกับดูแล (Relationship with other Authorities) โดยหลักการ องค์การเกี่ยวกับการคุ้มครองเงินฝากจะมีความเป็นอิสระแยกออกจากหน่วยงานกำกับดูแลอื่นๆ ในลักษณะที่คอยตรวจสอบซึ่งกันและกัน ประเด็นที่มีความสำคัญคือ องค์การการประกันเงินฝากควรแยกออกจากหน่วยงาน โดยเฉพาะธนาคารกลางหรือไม่ อย่างไรก็ตาม ได้มีนักวิชาการในต่างประเทศบางท่านได้เสนอว่าควรแยกออกจากธนาคารกลาง เพราะเหตุผลที่สำคัญ คือ

4.2.1 รัฐอาจจะเข้าแทรกแซงการดำเนินงานขององค์การการประกันเงินฝากได้โดยผ่านทางธนาคารกลาง

4.2.2 บทบาทหน้าที่ของธนาคารกลาง คือทำหน้าที่ในการเป็นแหล่งให้กู้ยืมเงิน แหล่งสุดท้ายแก่ระบบการเงิน ซึ่งแตกต่างไปจากหน้าที่ในการคุ้มครองเงินฝาก

4.3 สิ่งคุ้มครองและวงเงินในการคุ้มครอง (Cover deposit and Amount compensation) กลไกการทำงานของระบบการประกันเงินฝากที่สำคัญที่สุด คือ วงเงินที่คุ้มครอง และจำนวนเงินที่คุ้มครอง เพราะเป็นสิ่งที่สร้างความเชื่อมั่นของผู้ฝากเงินหรือประชาชน อันมีผลบรรลุถึงวัตถุประสงค์ของระบบประกันเงินฝากได้ ซึ่งในแต่ละประเทศต่างก็กำหนดประเด็นดังกล่าวบนหลักการของบริบทต่างๆ ของระบบการเงินและระบบเศรษฐกิจของประเทศตน เช่น

4.3.1 ประเทศสหรัฐอเมริกา FDIC จะให้ความคุ้มครองเงินฝากทุกประเภทที่อยู่ในระบบทั้งบัญชีออมทรัพย์ บัญชีกระแสรายวัน หรือ บัตรเงินฝาก (Certificate Deposits) ไม่ว่าจะ เป็นเงินฝากที่อยู่ในสาขาของธนาคารต่างประเทศ หรือธนาคารที่จดทะเบียนในประเทศสหรัฐอเมริกา (American bank) ก็ตาม ทั้งนี้ในวงเงินสูงสุดไม่เกิน \$100,000 (หรือประมาณ 3,300,000 บาท)

4.3.2 ประเทศสหราชอาณาจักร จำนวนเงินที่คุ้มครองนี้จำกัดอยู่ที่ £20,000 (หรือประมาณ 1,300,000 บาท) หรือ 22,000 EURO (หรือประมาณ 1,040,000 บาท) ขึ้นอยู่กับจำนวนใดจะมากกว่า และสิ่งคุ้มครองจะเป็นเงินฝากทุกชนิดยกเว้นลักษณะของเงินฝากต่อไปนี้ที่ไม่ได้ประกัน เช่น เงินฝากของกรรมการ ผู้จัดการ ผู้มีอำนาจควบคุมสถาบันการเงิน รวมถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลดังกล่าว เงินฝากของสถาบันการเงิน เงินฝากของบริษัทที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันกับสถาบันการเงิน และเงินฝากของบุคคลที่คณะกรรมการของกองทุนประกันเงินฝาก (Deposit Insurance Fund) เห็นว่ามีหน้าที่ความรับผิดชอบหรืออาจจะได้รับประโยชน์ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมกับสถาบันการเงินที่มีปัญหา

4.3.3 ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี วงเงินที่คุ้มครองนั้นมีเพดานสูงสุดไม่เกิน 30% ของยอดรวมของเงินกองทุนชั้นที่ 1 (Core Capital) และสิ่งคุ้มครองนั้นจะเป็นเงินฝาก

ทุกประเภท รวมทั้งเงินฝากของผู้มีถิ่นฐานอยู่นอกประเทศ (non-residents) หรือเงินฝากในรูปของเงินตราต่างประเทศ เงินฝากที่อยู่สาขาของธนาคารต่างประเทศ และเงินฝากของธนาคารสัญชาติเยอรมันที่อยู่ในต่างประเทศ ยกเว้นเงินฝากของสถาบันการเงิน เงินฝากของผู้จัดการหรือหุ้นส่วนของธนาคารหรือสถาบันการเงินที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน ผู้ที่ถือหุ้นในสถาบันการเงินอย่างน้อย 5% ของทุน ทั้งนี้รวมถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลดังกล่าวด้วย

4.4 การแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินที่มีปัญหา (Resolution of Financial Institution Insolvency) บทบาทของระบบการคุ้มครองเงินฝากในเรื่องนี้มีความสำคัญอย่างมาก เพราะเมื่อสถาบันการเงินใดมีปัญหา ระบบการประกันเงินฝากจะมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการกับสถาบันการเงินนั้น เพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นอันคุกคามมีผลถึงระบบสถาบันการเงิน โดยวิธีการของระบบการประกันเงินฝากมีหลายรูปแบบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมกับสถานการณ์นั้น เช่น

4.4.1 Purchase and Assumption (P&A) หมายถึง มาตรการที่ใช้เป็นส่วนใหญ่ และเป็นวิธีการที่ให้หลักประกันแก่ผู้ฝากเงิน ในขณะที่เดียวกันลดความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับเงินกองทุนคุ้มครองเงินฝากมากที่สุด โดยระบบการประกันเงินฝากจะรับซื้อสินทรัพย์และหนี้สินของสถาบันการเงินที่มีปัญหาและโอนสินทรัพย์และหนี้สินดังกล่าวแก่สถาบันการเงินที่ดี หรือจัดหาผู้ร่วมลงทุนหรือสถาบันการเงินอื่น โดยตรงเพื่อรับซื้อสินทรัพย์และหนี้สินหรือควบรวมกิจการกับสถาบันการเงินที่มีปัญหา

4.4.2 Bridge Bank มาตรการนี้ต่อเนื่องจากเมื่อปิดกิจการสถาบันการเงินที่มีปัญหาแล้ว สินทรัพย์และหนี้สินต่างๆ จะถูกโอนไปยัง Bridge Bank โดยความยินยอมของหน่วยงานกำกับดูแล ซึ่ง Bridge Bank อาจจะสร้างข้อกำหนดเงื่อนไขในการโอนสินทรัพย์และหนี้สิน ซึ่งมาตรการนี้ใช้ได้ในกรณีที่ปัญหาวิกฤตเกิดขึ้นรุนแรงอย่างมาก

5. สถาบันคุ้มครองเงินฝากในต่างประเทศ

ในต่างประเทศส่วนใหญ่จะเรียกระบบนี้ว่า “ระบบประกันเงินฝาก” (Deposit Insurance) โดยในช่วงปี พ.ศ. 2505 – พ.ศ. 2523 ได้มีการก่อตั้งสถาบันประกันเงินฝากขึ้นในหลายๆ ประเทศ ประเทศสหรัฐอเมริกา นับว่าเป็นประเทศแรกที่มีการจัดตั้งสถาบันประกันเงินฝากในปี พ.ศ. 2476 บางประเทศมีระบบประกันเงินฝากมากกว่า 1 ระบบ เช่น ประเทศญี่ปุ่น ฝรั่งเศส อิตาลี เยอรมัน ไอร์แลนด์ และนอร์เวย์ เพื่อคุ้มครองเงินฝากในสถาบันการเงินที่แตกต่างกัน เช่น ธนาคารพาณิชย์ทั่วไป ธนาคารที่มีลักษณะเฉพาะ และสหกรณ์ออมทรัพย์ เป็นต้น ปัจจุบันมีการจัดตั้งสถาบันประกันเงินฝากขึ้นแล้วจำนวน 99 ประเทศ

5.1 สถาบันประกันเงินฝากในประเทศสหรัฐอเมริกา

สหรัฐอเมริกาช่วงปี พ.ศ.2465-พ.ศ.2476 ผู้คนเกิดความหวาดผวา และขาดความมั่นใจในการดำเนินงานของสถาบันการเงินจึงพร้อมใจกันถอนเงินออกมาทำให้สถาบันการเงินล้มไปกว่า 10,000 แห่ง หลังจากเหตุการณ์ครั้งนั้นทำให้รัฐบาลจัดตั้งสถาบันประกันเงินฝาก เรียกว่า Federal Deposit Insurance Corporation หรือ FDIC ในวันที่ 16 มิถุนายน พ.ศ. 2476 โดยปัจจุบันวงเงินประกันอยู่ที่ \$100,000 ต่อแต่ละรายในแต่ละสถาบันการเงิน หมายความว่าผู้ฝากเงินจะได้รับเงินคืนในกรณีที่สถาบันการเงินล้มภายในวงเงินไม่เกิน \$100,000 ในการดำเนินงานของสถาบันการเงิน สมาชิกต้องจ่ายเบี้ยประกันให้กับ FDIC ซึ่งเบี้ยประกันนี้จะถูกนำไปจ่ายคืนให้กับผู้ฝากเงินเมื่อสถาบันการเงินล้ม โดยระบบนี้ทำให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นในระบบสถาบันการเงินมากขึ้น การก่อตั้งสถาบันประกันเงินฝากในประเทศอื่นๆ ส่วนมากเป็นผลจากวิกฤตของระบบสถาบันการเงิน และเห็นว่าการประกันเงินฝากในประเทศสหรัฐอเมริกาประสบผลสำเร็จ แม้ว่ารูปแบบของการประกันเงินฝากในประเทศต่างๆ จะแตกต่างกันอยู่ในรายละเอียด แต่ส่วนใหญ่ก็ยึดหลักการเดียวกับสถาบันประกันเงินฝากของสหรัฐอเมริกา

FDIC เป็นหน่วยงานอิสระของรัฐบาลกลางที่รับประกันเงินฝากในจำนวนเงินที่แน่นอนต่อผู้ฝากเงินแต่ละคนที่ฝากอยู่ในธนาคารหรือสถาบันการเงินสมาชิก โดยเงินที่ FDIC จ่ายคืนให้แก่ผู้ฝากเงิน ส่วนหนึ่งมาจากเงินเบี้ยประกันที่ธนาคารหรือสถาบันการเงินสมาชิกจ่ายให้แก่ FDIC

ปัจจุบันธนาคารหรือสถาบันการเงินสมาชิกของ FDIC มีภาระหน้าที่จะต้องส่งเงินเบี้ยประกัน (Premium) ให้แก่ FDIC โดยเงินดังกล่าวจะถูกแบ่งเข้าอยู่ใน 2 บัญชี คือ Bank Insurance Fund (BIF) โดยกองทุนนี้จะรับผิดชอบรับประกันเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ และ Saving Association Insurance Fund (SAIF) ซึ่งเป็นกองทุนที่รับประกันเงินฝากของสมาคมออมทรัพย์หรือ Saving Associate นอกจากนี้ยังมี Federal Resolution Funds (FRF) ซึ่งเป็นกองทุนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นกองทุนสำหรับแก้ไขปัญหาของระบบสมาคมออมทรัพย์โดยสืบทอดงานต่อจากองค์การประกันเงินฝากของสมาคมออมทรัพย์

ในปัจจุบัน FDIC มีสำนักงานใหญ่อยู่ใน Washington DC และสำนักงานสาขาในแต่ละภูมิภาค ประกอบด้วย Atlanta, Boston, Chicago, Dallas, Kansas City, Memphis, New York และ San Francisco

5.1.1 แหล่งเงินทุนของ FDIC ประกอบด้วย

- 1) ดอกเบี้ยอันเกิดจากการลงทุนในตั๋วเงินคลังของรัฐบาล
- 2) การเรียกเก็บเงินเบี้ยประกัน (Premium) จากสถาบันการเงินสมาชิก โดยต้องจ่ายให้ FDIC ปีละ 2 ครั้ง
- 3) ทั้งนี้ FDIC จะเรียกเก็บเบี้ยประกันจนกว่าทุนสำรองของกองทุน BIF และ SAIF จะเท่ากับ 1.25% ของยอดเงินฝากทั้งระบบ แต่อย่างไรก็ตาม FDIC อาจเรียกเก็บเบี้ยประกันมากขึ้น เพื่อให้ทุนสำรองของกองทุนทั้งสองสูงขึ้นไปถึง 1.5% ของยอดเงินฝากทั้งระบบ หากเงินกองทุนดังกล่าวมีเงินทุนลดน้อยลงจนอาจทำให้ประสิทธิภาพขาดทุน
- 4) เงินรายได้ที่กองทุนได้รับจากการจัดการและการควบคุมธนาคารพาณิชย์ที่มีปัญหา
- 5) การกู้ยืมเงินจากรัฐบาลกลาง (US Treasury) และ Federal Financing Bank (FFB) ในวงเงินไม่เกิน 30 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา

5.1.2 ประเภทของการคุ้มครองเงินฝาก

FDIC จะให้ความคุ้มครองเงินฝากทุกประเภทที่อยู่ในระบบ ทั้งบัญชีออมทรัพย์ บัญชีกระแสรายวัน (Certificate Deposit) รวมทั้งเงินฝากของสาขานาคารต่างประเทศ ทั้งนี้ ในวงเงินสูงสุดไม่เกิน 100,000 ดอลลาร์สหรัฐ ต่อผู้ฝากเงิน ต่อสถาบันการเงิน อย่างไรก็ตาม FDIC จะไม่ให้ความคุ้มครองกับเงินฝาก ดังต่อไปนี้

- 1) เงินที่อยู่ในรูปของพันธบัตรรัฐบาล (State Bond)
- 2) เงินฝากของกองทุนรวม (Mutual Fund)
- 3) เงินฝากที่อยู่ในรูปของหุ้น (Share) หุ้นกู้ (Bond) ตราสารลงทุน (Investment Instrument)
- 4) เงินฝากของธนาคารในการรับจัดจำหน่ายและประกันการจำหน่าย (Underwriting)
- 5) เงินฝากของสถาบันการเงิน
- 6) เงินฝากของบริษัทประกันชีวิต
- 7) เงินฝากของสถาบันสินเชื่อต่างๆ

5.1.3 บทบาทและภาระหน้าที่ของ FDIC ประกอบด้วย

- 1) การรับประกันเงินฝากของสถาบันการเงินสมาชิก และมีอำนาจทั่วไปในการตรวจสอบสถาบันการเงินสมาชิก (เฉพาะสถาบันการเงินที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของ FED และ OCC) และ Foreign Bank แต่อย่างไรก็ตาม FDIC สามารถที่จะตรวจสอบสถาบันการเงินที่เป็น

สมาชิกของ FED และ OCC ได้หากเห็นว่ามี ความจำเป็นที่จะต้องตรวจสอบเป็นกรณีพิเศษ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขในการประกันหรือการคุ้มครองเงินฝาก

2) การออกคำสั่ง กฎ หรือใช้มาตรการ Enforcement Action โดยวิธีการต่างๆ เช่น สั่งให้หยุดกระทำ แก้อภัย หรือปรับปรุงการดำเนินงานของสถาบันการเงินที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ภายหลังจากที่ FDIC ได้ตรวจสอบ รวมถึงมาตรการยกเลิกการประกันหรือการคุ้มครองเงินฝาก

3) การคุ้มครองผู้ฝากเงิน ซึ่งเป็นบทบาทหน้าที่ทางกฎหมาย โดยมีกระบวนการในการจัดการหรือแทรกแซงการดำเนินงานของสถาบันการเงินเมื่อประสบปัญหา เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในระบบธนาคารพาณิชย์ให้กับประชาชนและรักษาวิสัยของระบบกลไกตลาด

4) การเป็นผู้พิทักษ์ทรัพย์ และผู้ชำระบัญชี

5.1.4 วัตถุประสงค์ในการตรวจสอบ มีดังนี้

1) รักษาความเชื่อมั่นของประชาชน โดยสร้างให้เกิดความเชื่อมั่นดังกล่าวกับผู้ฝากเงินที่นำเงินออมของตนมาฝากไว้กับสถาบันการเงิน

2) ตรวจสอบสถาบันการเงินตามกำหนดระยะเวลา เพื่อให้สถาบันการเงินปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบขององค์กรกำกับดูแล

3) คุ้มครองความมั่นคงของกองทุนประกันเงินฝาก (Deposit Insurance Fund) โดยการตรวจสอบ จะช่วยป้องกันมิให้เกิดปัญหาแก่สถาบันการเงินอันมีผลกระทบต่อกองทุนดังกล่าวได้

4) ช่วยให้องค์กรกำกับดูแล ตระหนักรู้และหาวิธีป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น

5.1.5 โครงสร้างของการตรวจสอบ ประกอบด้วย

1) ฝ่ายตรวจสอบสถาบันการเงิน (Onsite Examination) เน้นการประเมินเงินให้สินเชื่อทั้งสิ้น (Loan Portfolio) ของสถาบันการเงิน และจัดระดับสถาบันการเงินตามหลัก CAMEL

2) ฝ่ายวิเคราะห์และติดตามฐานะ (Offsite Examination) จะมีหน้าที่วิเคราะห์ และติดตามฐานะของสถาบันการเงินก่อน Onsite Examination จะทำการตรวจสอบ เป็นการสอบทานรายงานการตรวจสอบครั้งก่อน และรายงานที่สถาบันการเงินส่งมาให้ เพื่อเป็นฐานในการวิเคราะห์และประเมิน ทำให้การตรวจสอบ Onsite Examination มีความน่าเชื่อถือมากขึ้น

5.2 สถาบันประกันเงินฝากของประเทศฟิลิปปินส์ (Philippines Deposit Insurance Corporation : PDIC)

เป็นประเทศในเอเชียแห่งที่ 2 ที่จัดตั้งสถาบันประกันเงินฝากในปี พ.ศ.2506 ต่อจากอินเดีย หลักการดำเนินงานส่วนใหญ่อิงรูปแบบจากสหรัฐอเมริกา กล่าวคือ ทำหน้าที่ให้การดูแลช่วยคืนเงินแก่ผู้ฝากและเข้าแก้ไขปัญหาสถาบันการเงิน โดยในช่วง พ.ศ.2543 - พ.ศ.2547 ได้มีการแก้ไขกฎหมายยกเลิกอำนาจการเข้าตรวจสอบและการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงิน อย่างไรก็ตามในปี พ.ศ. 2547 ได้มีการแก้ไขกฎหมายอีกครั้ง คัดอำนาจดังกล่าวให้ PDIC ซึ่งการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงิน PDIC สามารถให้กู้ยืม ฝากเงิน ซื้อทรัพย์สิน ควบหรือรวมกิจการปัจจุบัน PDIC กีบเบี้ยประกันจากสมาชิกในอัตราเดียวร้อยละ 0.2 ต่อปี ประกันเงินฝากสูงสุดไม่เกิน 250,000 เปโซ (180,000บาท) ต่อรายผู้ฝากต่อสถาบันการเงิน

5.2.1 ความเป็นมาและวัตถุประสงค์

สถาบันประกันเงินฝากของประเทศฟิลิปปินส์ หรือ PDIC ก่อตั้งขึ้นภายใต้รัฐบัญญัติ (Republic Act 3591) ในปี ค.ศ. 1963 (พ.ศ.2506) เพื่อให้การคุ้มครองและประกันเงินฝากของผู้ฝากเงิน (Deposit Insurance) ตามแบบอย่างของ FDIC ของสหรัฐอเมริกา โดยเบื้องต้นได้รับเงินทุนจากธนาคารกลางของประเทศฟิลิปปินส์ (The Central Bank of The Philippines) จากนั้นเป็นเงินที่เรียกเก็บจากสถาบันการเงินสมาชิก โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้การคุ้มครองแก่ผู้ฝากเงินรายย่อย และระบบประกันเงินฝากจะช่วยส่งเสริมสร้างความเชื่อมั่นของระบบการเงินและระบบสถาบันการเงินให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น นอกจากนี้ PDIC จะให้ความคุ้มครองหรือประกันเงินฝากแล้ว ยังมีบทบาทและอำนาจในการให้ความช่วยเหลือโดยตรงแก่สถาบันการเงินสมาชิกที่มีความสำคัญต่อชุมชนและประสบปัญหา

PDIC มีสถานะเป็นหน่วยงานอิสระของรัฐแยกออกจากธนาคารกลาง มีอำนาจในการกำกับดูแลระบบสถาบันการเงินในระดับหนึ่ง PDIC มีกองทุนประกันเงินฝาก (Deposit Insurance Fund) ที่จะคุ้มครองและประกันเงินฝากของประชาชน โดยได้รับเงินทุนจากรัฐบาลในรูปแบบที่เรียกว่า Permanent Insurance Fund (PIF) และเงินที่ได้รับจากการเรียกเก็บเงินเบี้ยประกัน (Premiums) จากสถาบันการเงินสมาชิก และเงินกู้ยืมจากธนาคารกลาง และในกรณีที่ประเทศเกิดภาวะวิกฤติ หรือเหตุผลใดก็ตาม ทำให้เงินกองทุนอาจจะไม่พอต่อการที่จะคุ้มครองเงินฝากของประชาชนได้ คณะกรรมการของ PDIC มีอำนาจที่จะกู้เงินจากสถาบันการเงินใด หรือจากหน่วยงานทางด้านการคลังของรัฐบาลฟิลิปปินส์ หรืออาจจะออกพันธบัตร หุ้นกู้ หรือตราสารหนี้ใดๆ โดยได้รับความเห็นชอบจากประธานาธิบดีฟิลิปปินส์

ระบบสมาชิกของ PDIC เป็นระบบบังคับ สถาบันการเงินทุกแห่งจะต้องเป็นสมาชิก และมีหน้าที่ส่งเงินเบี้ยประกัน (Premium) ตามอัตราที่คณะกรรมการของ PDIC กำหนด โดยอัตราเงินเบี้ยประกันจะอยู่ระหว่าง 0.1% – 0.5% ของยอดเงินฝาก หากสถาบันการเงินสมาชิกไม่ส่งเงินเบี้ยประกันตามที่กำหนด PDIC อาจออกคำสั่งยกเลิกการประกันหรือการคุ้มครองเงินฝากของสถาบันการเงินนั้นได้

PDIC จะให้การคุ้มครองและประกันเงินฝากที่อยู่ในสถาบันการเงินที่ระดมเงินฝากจากประชาชน โดยคุ้มครองเงินฝากทุกประเภทของสถาบันการเงิน รวมถึงเงินฝากในรูปเงินตราต่างประเทศ แต่จะไม่ครอบคลุมถึงเงินฝากของสถาบันการเงินสมาชิกที่ดำเนินงานในต่างประเทศ โดยจะให้ความคุ้มครองหรือประกันเงินฝากจำกัดวงเงินไม่เกิน 100,000 เปโซ ต่อผู้ฝากเงิน ต่อสถาบันการเงิน

5.2.2 บทบาทและอำนาจทั่วไป

1) PDIC มีอำนาจในการตรวจสอบสถาบันการเงิน และให้อำนาจแก่พนักงานตรวจสอบในการตรวจสอบกิจการ เอกสารต่างๆ การบริหารจัดการของสถาบันการเงิน และมีอำนาจขอให้สถาบันการเงินสมาชิกจัดส่งข้อมูลหรือรายงานที่เกี่ยวข้องกับกิจการหรือสถานะทางการเงิน หรืออาจจะขอข้อมูลในการตรวจสอบ รายงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการเงินที่ประสบปัญหาจากธนาคารกลางของฟิลิปปินส์ในฐานะองค์กรกำกับดูแลโดยตรง ในกรณีที่ Monetary Board หรือคณะกรรมการนโยบายการเงินของธนาคารกลางฟิลิปปินส์มีความเห็นว่าสถาบันการเงินสมาชิกใดประสบปัญหาจะแต่งตั้งให้ PDIC มีบทบาทฐานะของผู้พิทักษ์ทรัพย์ของสถาบันการเงินสมาชิกที่มีปัญหา โดยบทบาทของ PDIC มี 2 ลักษณะดังนี้

- (1) การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่สถาบันการเงินที่มีปัญหา
- (2) การชำระบัญชีและการพิทักษ์ทรัพย์

2) อำนาจในการตรวจสอบสถาบันการเงินสมาชิกและการจัดการสินทรัพย์และหนี้สินของสถาบันการเงินที่ประสบปัญหา ก่อนปี ค.ศ. 1992 PDIC มีอำนาจตรวจสอบสถาบันการเงินร่วมกับธนาคารกลาง แต่หลังจากปี ค.ศ. 1992 เป็นต้นมา PDIC มีอำนาจในการตรวจสอบสถาบันการเงินอย่างอิสระด้วยเหตุผลที่จะลดต้นทุนที่เกิดขึ้นและหลีกเลี่ยงการซ้ำซ้อนของการตรวจสอบ

5.2.3 รูปแบบของการตรวจสอบสถาบันการเงินสมาชิก

1) Offsite Examination เป็นการประเมินระดับของสถาบันการเงินจากรายงานที่กำหนดให้สถาบันการเงินสมาชิกต้องยื่น โดยประเมินตามเกณฑ์ Capital adequacy, Asset quality, Earning, Liquidity, Strengthen of management และ Internal control เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการใช้อำนาจในทางกฎหมายในการแทรกแซงการดำเนินงานของสถาบันการเงินที่ประสบปัญหา

2) Onsite Examination เป็นกลไกในการช่วยเสริมการตรวจสอบของธนาคารกลาง และช่วยส่งเสริมความถูกต้องครบถ้วนของการตรวจสอบ Offsite โดยเข้าไป ณ สถานที่ของสถาบันการเงินสมาชิก เพื่อตรวจสอบสินทรัพย์และหนี้สิน การดำเนินงาน การบริหาร การจัดการ ที่จะทำให้ PDIC สามารถประเมินความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจของสถาบันการเงินสมาชิก

บทที่ 3

สถาบันคุ้มครองเงินฝากในประเทศไทย และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1. ความเป็นมาของระบบคุ้มครองเงินฝากในประเทศไทย

ประสบการณ์การจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากในประเทศต่างๆ ส่วนใหญ่มีจุดกำเนิดมาจากวิกฤตการณ์ทางการเงินที่ส่งผลให้สถาบันการเงินบางแห่งต้องปิดกิจการหรือล้มเลิกกิจการเกิดขึ้นเมื่อผู้ฝากเงิน ตื่นตระหนกและไม่มั่นใจในระบบสถาบันการเงินจึงพากันแห่ถอนเงินอย่างต่อเนื่อง (หรือที่เรียกตามศัพท์เศรษฐศาสตร์ว่า Bank Run) ก่อให้เกิดผลกระทบเป็นลูกโซ่จากสถาบันการเงินแห่งหนึ่งไปสู่สถาบันการเงินอีกแห่งหนึ่งจนทำให้เกิดวิกฤตขึ้น

แนวคิดในการก่อตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากในประเทศไทยนั้นก็เริ่มจากปัญหาของระบบสถาบันการเงินเช่นกัน โดยในปี พ.ศ. 2522 บริษัทเงินทุนราชเงินทุนประสบปัญหาอย่างรุนแรง และมีสินทรัพย์ไม่เพียงพอชำระหนี้สินให้แก่ลูกค้าที่ถือตั๋วสัญญาใช้เงินของบริษัท เหตุการณ์ครั้งนั้นก่อให้เกิดภาวะตื่นตระหนก และความไม่มั่นใจต่อความมั่นคงของบริษัทเงินทุน เป็นเหตุให้ผู้ฝากเงินย้ายเงินฝากมาอยู่กับธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ขณะที่บริษัทเงินทุนขนาดกลางและขนาดเล็กหลายแห่งประสบปัญหาจากการแห่ถอนเงินของผู้ฝากเงิน โดยวิกฤตการณ์ดังกล่าวทำให้ภาครัฐเริ่มตระหนักถึงความจำเป็นของการมีระบบประกันเงินฝาก แต่อย่างไรก็ตาม ในช่วงเวลาเดียวกันได้มีการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ทำให้แนวคิดในเรื่องนี้ยุติไป

หลังจากนั้นในช่วงปี พ.ศ. 2526 ได้เกิดวิกฤตการณ์ทางการเงินอีกครั้งหนึ่ง สถาบันการเงินมีปัญหาหนี้สูญ ขาดสภาพคล่อง และปัญหาความพอเพียงของเงินกองทุน ผู้ฝากขาดความไม่เชื่อมั่นต่อระบบสถาบันการเงิน จึงได้มีเสนอร่างกฎหมายสถาบันประกันเงินฝากต่อรัฐสภา ในเวลาเดียวกันได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อจัดตั้งกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน (FIDF) ขึ้นมาในปี พ.ศ. 2528 เพื่อดำเนินมาตรการให้ความช่วยเหลือทางการเงินและพัฒนาระบบสถาบันการเงินเมื่อเกิดวิกฤตการณ์ทางการเงิน และต่อมาได้มีการออกร่าง พ.ร.บ.ประกันเงินฝาก

ช่วงทศวรรษที่ 2530 เศรษฐกิจของประเทศไทยมีการเติบโตสูง ภาคเอกชนมีความต้องการเงินทุนเป็นจำนวนมาก ทำให้ต้องมีการกู้ยืมจากต่างประเทศ ดังนั้นธนาคารแห่งประเทศไทยจึงจัดทำแผนพัฒนาระบบการเงิน (Financial System Development Plan) ขึ้นใน พ.ศ. 2533 ซึ่งรวมถึงการใช้นโยบายเปิดเสรีทางการเงิน ต่อมาในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2536 ธนาคารแห่งประเทศไทยได้

อนุญาตให้สำนักงานวิเทศธนกิจ (Bangkok International Banking Facilities หรือ BIBF) ดำเนินการรับฝากเงิน หรือให้กู้เงินในรูปเงินตราต่างประเทศให้ผู้มีสัญชาติไทย (Out-in Lending) และการให้กู้ยืมเงินในต่างประเทศ หรือการปล่อยกู้ให้ผู้มีสัญชาติอื่น (Out-out Lending) และเมื่อเกิดวิกฤตการณ์ทางการเงินในปี พ.ศ. 2540 หรือเรียกวิกฤตการณ์นี้ว่า “วิกฤตการณ์ต้มยำกุ้ง” (Tom Yum Goong Crisis) สถาบันการเงินหรือเจ้าหนี้ต่างประเทศได้เรียกหนี้คืน ส่งผลให้ผู้กู้ซึ่งรวมถึงสถาบันการเงินในประเทศประสบปัญหาสภาพคล่องอย่างรุนแรง ตลอดจนมีปัญหาสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non Performing Loan) ในสัดส่วนสูงจนเป็นอันตรายต่อการดำเนินธุรกิจ ทำให้ความเชื่อมั่นต่อสถาบันการเงินตกต่ำ ซึ่งส่งผลให้รัฐบาลโดยคณะรัฐมนตรีในขณะนั้นต้องประกาศรับประกันผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ในสถาบันการเงินอย่างเต็มจำนวน (Blanket Guarantee) เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ. 2540 เพื่อเรียกความเชื่อมั่นต่อระบบสถาบันการเงินกลับคืนมาจากความตื่นตระหนกของผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ในช่วงเวลานั้น

ต่อมาหลังวิกฤตการณ์ทางการเงินในปี พ.ศ. 2540 กระทรวงการคลังได้สังเกตเห็นถึงความสำคัญที่จะนำระบบคุ้มครองเงินฝากมาใช้กับประเทศไทย จึงได้มีการศึกษาและยกร่างกฎหมายสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้นมา แต่อย่างไรก็ตามการนำระบบคุ้มครองเงินฝากมาใช้จะต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ อย่างรอบคอบเช่น 1) เสถียรภาพ และความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน 2) ประสิทธิภาพของระบบการกำกับดูแลและตรวจสอบสถาบันการเงิน 3) การเติบโตของระบบเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพ 4) ประชาชนมีความเชื่อมั่นในระบบสถาบันการเงินและมีความเข้าใจในระบบคุ้มครองเงินฝาก

เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2547 คณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบในหลักการร่างพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากตามที่กระทรวงการคลังเสนอ และส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาตามขั้นตอน ซึ่งร่างพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากได้ผ่านการพิจารณาของรัฐสภาและประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 โดยจะมีผลใช้บังคับในวันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2551

2. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

2.1 สรุปพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก (ภาคผนวก ก.)

2.1.1 การบังคับใช้ตามกฎหมาย

พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก ตามมาตรา 2 และ 3 กำหนดให้มีผลใช้บังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป โดยสถาบันการเงินที่อยู่ภายใต้บังคับตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ และธนาคารที่มีกฎหมายเฉพาะ จัดตั้งขึ้นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาให้เป็นสถาบันการเงิน

2.1.2 วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ตามมาตรา 6 กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

- 1) คุ้มครองเงินฝากในสถาบันการเงิน
- 2) เสริมสร้างความมั่นคงและเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงิน
- 3) ดำเนินการกับสถาบันการเงินที่ถูกควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน และชำระบัญชีสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตดังนี้

2.1.3 เงินที่สถาบันการเงินต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก

พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก ตามมาตรา 49 กำหนดเงินที่สถาบันการเงินต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากไว้ในอัตราเงินไม่เกิน 1% ต่อปีของยอดเงินฝากถัวเฉลี่ยของบัญชีที่ได้รับการคุ้มครอง โดยมีข้อกำหนดดังนี้

- 1) ระยะแรก : กำหนดเป็นอัตราเดียว และใช้กับทุกสถาบันการเงิน
- 2) ระยะต่อไป : จะกำหนดเป็นอัตราที่แตกต่างกันตามประเภทหรือฐานะการดำเนินงานของสถาบันการเงินก็ได้
- 3) กรณีไม่นำส่งเงินเข้ากองทุน หรือนำส่งไม่ครบภายในระยะเวลาที่กำหนด : สถาบันการเงินต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราไม่เกิน 2% ต่อเดือนของจำนวนเงินที่ไม่นำส่ง หรือนำส่งไม่ครบ (มาตรา 50)
- 4) เงินที่ต้องส่งเข้ากองทุนและเงินเพิ่มเป็นหนี้อันมีบุริมสิทธิลำดับต่อจากหนี้ภาษีอากรของสถาบันการเงินนั้น

2.1.4 การคุ้มครองเงินฝาก

ตามมาตราที่ 51 เงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองได้แก่ เงินฝากทุกประเภทของ สถาบันการเงินที่นำมาคำนวณยอดเงินฝากถัวเฉลี่ย และดอกเบี้ยค้างจ่ายที่เกิดจากเงินฝากนั้นจนถึง วันที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต ภายใต้เงื่อนไขดังนี้

- 1) ต้องเป็นเงินฝากและดอกเบี้ยที่เป็นเงินบาท
- 2) ต้องเป็นเงินฝากในบัญชีเงินฝากภายในประเทศ และไม่ใช่เงินฝากใน บัญชีเงินบาทของบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน ทั้งนี้ ประเภทเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองให้เป็นที่ไปตามที่คณะกรรมการสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

3) การจ่ายเงินคืนแก่ผู้ฝากเงิน : มีขั้นตอน ดังนี้

- (1) สถาบันคุ้มครองเงินฝากต้องทำประกาศกำหนดให้ผู้ฝาก เงินมายื่นขอรับเงิน ภายใน 40 วัน นับแต่วันที่สถาบัน การเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาตฯ
- (2) ฝากเงิน จะต้องยื่นคำขอและแสดงพยานหลักฐาน เพื่อ ขอรับเงินภายใน 90 วัน นับแต่วันที่สถาบันคุ้มครองเงิน ฝากได้ออกประกาศกำหนดให้มายื่นคำขอรับเงิน และ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอาจสั่งขยายเวลาออกไป อีก 2 ครั้งๆ ไม่เกิน 90 วัน หากมีความจำเป็น

4) หากผู้ฝากเงินรายใด มิได้มายื่นขอรับเงินภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าสิทธิในการรับเงินเป็นอันระงับสิ้นไป เว้นแต่กรณีมีเหตุสุดวิสัยและผู้ฝากเงินได้มายื่น ขอรับเงินภายใน 90 วัน นับแต่วันที่เหตุสุดวิสัยนั้นสิ้นสุดลงแล้ว โดยผู้ฝากเงินยังคงมีสิทธิยื่นขอรับ ชำระหนี้จากกองทุนทรัพย์สินของสถาบันการเงินตามกระบวนการชำระบัญชีต่อไปได้ดังนี้

- (1) ภายในระยะเวลาไม่เกิน 30 วัน นับแต่วันที่ผู้ฝากเงินยื่นคำ ขอ สถาบันคุ้มครองเงินฝาก จะจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินที่ ยื่นคำขอแต่ละรายในแต่ละสถาบันการเงินตามจำนวนเงิน ที่ปรากฏในบัญชีของผู้ฝากเงินทุกบัญชีรวมกัน ด้วย จำนวนเงินไม่เกิน 1 ล้านบาท
- (2) กรณีที่ผู้ฝากเงินมีหนี้ค้างชำระที่สถาบันการเงินใดเป็น จำนวนแน่นอน จะถูกหักเงินที่ค้างชำระ ออกจากยอดเงิน

- ฝากทุกบัญชีรวมกันทั้งหมดในสถาบันการเงินนั้นๆ ก่อนได้รับเงินฝากคืน
- (3) กรณีที่บุคคลเป็นเจ้าของบัญชีร่วมกันหลายคน จะแบ่งตามส่วนที่บุคคลนั้นมีสิทธิในบัญชีเงินฝาก หรือแบ่งตามสัดส่วนเท่าๆ กัน กรณีไม่ทราบสิทธิของแต่ละคนในเงินฝากนั้น
 - (4) วิธีการจ่ายเงินให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการสถาบันคุ้มครองเงินฝากกำหนด
 - (5) ให้สถาบันคุ้มครองเงินฝากเข้ารับช่วงสิทธิของผู้ฝากเงินเท่ากับจำนวนเงินที่ได้จ่ายไปแล้ว และมีสิทธิได้รับชำระหนี้ในจำนวนเงินนั้นจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ หรือผู้ชำระบัญชี โดยมีบุริมสิทธิเหนือเจ้าหนี้สามัญของสถาบันการเงินนั้นทั้งหมด

2.1.5 บทเฉพาะกาล

กำหนดจำนวนเงินให้ความคุ้มครองสูงกว่าที่กำหนดข้างต้น ดังนี้

(มาตรา 72)

- 1) 11 สิงหาคม 2551 ถึง 10 สิงหาคม 2552 : เต็มจำนวน
- 2) 11 สิงหาคม 2552 ถึง 10 สิงหาคม 2553 : ไม่เกิน 100 ล้านบาท
- 3) 11 สิงหาคม 2553 ถึง 10 สิงหาคม 2554 : ไม่เกิน 50 ล้านบาท
- 4) 11 สิงหาคม 2554 ถึง 10 สิงหาคม 2555 : ไม่เกิน 10 ล้านบาท

2.1.6 การชำระบัญชีสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

- 1) ตามมาตรา 56 ถึงมาตรา 59 อำนาจหน้าที่ของสถาบันคุ้มครองเงินฝากเป็นผู้ชำระบัญชีสถาบันการเงินนั้น และมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของที่ประชุมผู้ถือหุ้นด้วย
- 2) ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก ภาระค่าใช้จ่ายเกินควร เลิกจ้างหรือจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนอื่นใดที่ให้แก่ผู้บริหารสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต อันเนื่องจากสถาบันคุ้มครองเงินฝากเห็นว่า เป็นอัตราที่เกินสมควร

2.1.7 บทลงโทษ

พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก ตามมาตรา 66 มาตรา 67 และมาตรา 70 กำหนดบทลงโทษพอสรุปได้ดังนี้

1) สถาบันการเงินไม่ยื่นรายงานลับ หรือเอกสารอื่นใดตามที่สถาบันคุ้มครองเงินฝากกำหนด ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 500,000 บาท และปรับอีกไม่เกินวันละ 5,000 บาท ตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืน ทั้งนี้ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งมีอำนาจรับผิดชอบในการดำเนินงานของสถาบันการเงิน ต้องระวางโทษตามอัตราดังกล่าวด้วย เว้นแต่ จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนร่วม

2) ผู้ใดไม่ให้ถ้อยคำ ไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวกับกิจการของสถาบันการเงิน หรือให้ถ้อยคำ หรือแสดงเอกสารหลักฐานอันเป็นเท็จ (มาตรา 67) : ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละ 5,000 บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน

3) อายุความในการฟ้องคดีต่อศาล หรือเปรียบเทียบปรับ (มาตรา 70) : ภายใน 1 ปี นับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่วินิจฉัยว่ามีการกระทำความผิด หรือภายใน 5 ปี นับแต่วันที่มีการกระทำความผิด

2.2 กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการรับฝากเงินของสถาบันการเงิน

2.2.1 การรับฝากเงินตามประกาศ ธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติในเรื่องการรับฝากเงิน ลงวันที่ 3 ส.ค. 2551 ภายใต้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่อไปนี้

1) จัดให้ผู้ฝากเงินแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับตนเองอย่างละเอียด ในแบบรายการคำขอเปิดบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์กำหนดขึ้นให้ครบถ้วน พร้อมลงลายมือชื่อ

2) จัดให้มีเอกสารแสดงตน หรือสำเนาเอกสารดังกล่าวเพื่อเป็นหลักฐานประกอบการขอเปิดบัญชีเงินฝากอย่างน้อยตามที่ ธปท.กำหนด และต้องให้ผู้ฝากเงินลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องของสำเนาเอกสารหลักฐานดังกล่าวไว้ด้วย

3) ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารหลักฐาน หรือสำเนาเอกสาร หลักฐานการขอเปิดบัญชีเงินฝากตามปกติวิสัยที่พึงปฏิบัติ โดยสุจริตและปราศจากความประมาทเลินเล่อ และต้องจัดเก็บรักษาเอกสาร หรือสำเนาเอกสารหลักฐานที่ผู้ฝากเงินได้ลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องแล้วในห้องมั่นคง หรือสถานที่ที่ปลอดภัย ณ ธนาคารพาณิชย์ ตั้งแต่วันเปิดบัญชีเงินฝากและเก็บรักษาต่อไปเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี นับแต่วันที่ลูกค้าปิดบัญชีเงินฝาก

- 4) จะให้ผู้ฝากเงินเปิดบัญชีเงินฝากโดยปกปิดชื่อจริง ใช้ชื่อแฝง หรือใช้ชื่อปลอมมิได้
- 5) หลักฐานขั้นต่ำประกอบการขอเปิดบัญชีเงินฝาก ได้แก่

ตารางที่ 3.1 เอกสารขั้นต่ำประกอบการขอเปิดบัญชีเงินฝาก

ลำดับ	ประเภทลูกค้า	เอกสารที่ใช้ประกอบการเปิดบัญชี
1	บุคคลธรรมดา	- เอกสารที่ระบุเลขประจำตัวประชาชนของบุคคลนั้น
2	นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทย	- หนังสือรับรองของสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท/กรมทะเบียนการค้า/ กระทรวงพาณิชย์ - เอกสารที่แสดงว่าคณะกรรมการบริษัท หรือหุ้นส่วนเห็นชอบให้เปิดบัญชี รวมทั้ง กำหนดอำนาจและเงื่อนไขในการสั่งจ่าย โดยผู้มีอำนาจลงนามรับรอง พร้อมทั้งประทับตรา (ถ้ามี) - เอกสารแสดงตน(เอกสารที่ระบุเลขประจำตัวประชาชน)ของผู้มีอำนาจลงนาม เอกสารนั้นๆ
3	ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ	- หนังสือแสดงความจำนงขอเปิดบัญชี อำนาจและเงื่อนไขในการสั่งจ่าย - เอกสารแสดงตน(เอกสารที่ระบุเลขประจำตัวประชาชน)ของผู้มีอำนาจลงนาม เอกสารนั้นๆ
4	สหกรณ์ มูลนิธิ สมาคม สโมสร วัด มัสยิด ศาลเจ้า และนิติบุคคลอื่น	- หนังสือจดทะเบียนของกระทรวงมหาดไทยหรือกระทรวงอื่น หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง - หนังสือแต่งตั้งหรือมอบอำนาจ รายงานการประชุมกรรมการ หรือหนังสือแสดงความประสงค์ขอเปิดบัญชีรวมทั้งกำหนดอำนาจและเงื่อนไขในการสั่งจ่าย โดยผู้มีอำนาจลงนามรับรองพร้อมประทับตรา - เอกสารแสดงตน(เอกสารที่ระบุเลขประจำตัวประชาชน)ของผู้มีอำนาจลงนาม เอกสารนั้นๆ
5	บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทย หรือนิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย	- หนังสือเดินทาง หรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หรือ - เอกสารหลักฐานแสดงตนที่ออกหรือรับรองโดยหน่วยงานหรือองค์กรที่น่าเชื่อถือ

2.2.2 มาตรการป้องกันปราบปรามการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย เรื่อง นโยบายการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การรู้จักลูกค้า การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (Know Your Customer/Customer Due Diligence : KYC/CDD) ของสถาบันการเงิน ลงวันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ.2551

การรู้จักตัวตนของลูกค้า (Know Your Customer) หมายความว่า การเก็บหลักฐานการแสดงตนของลูกค้า ที่อยู่อาศัย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับความเสี่ยงของลูกค้า รวมถึงอาจมีการขยายขอบข่ายของข้อมูลเพิ่มมากขึ้นและลงลึกอย่างละเอียดในเชิงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (Customer Due Diligence:CDD) ด้วย โดยดำเนินการดังนี้

- 1) ประเมินความเสี่ยงเพื่อทราบระดับความต้องการข้อมูลการรู้จักตัวตนของลูกค้า และมีการจัดเก็บข้อมูลที่เหมาะสมตามระดับความเสี่ยง ทั้งนี้ ข้อมูลที่จะจัดเก็บจะต้องได้รับการตรวจสอบความถูกต้องอย่างเหมาะสมเพียงพอ และต้องจัดให้มีการวิเคราะห์ และตรวจทานอย่างเหมาะสมตามช่วงเวลา
- 2) ไม่ให้บุคคลหรือนิติบุคคลเปิดบัญชีโดยปกปิดชื่อเจ้าของบัญชี ใช้ชื่อแฝง หรือชื่อปลอม
- 3) มีมาตรการที่เหมาะสมในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า และจำแนกประเภทลูกค้าตามความเสี่ยงต่อการที่จะกระทำความผิดมูลฐาน หรือความผิดฐานฟอกเงินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
- 4) มีมาตรการที่เหมาะสมและเข้มข้นมากกว่าปกติในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่ต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ
- 5) ในกรณีที่มิผู้ดำเนินการแทนในการติดต่อกับลูกค้า ให้ผู้ดำเนินการแทนนั้นใช้หลักการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเช่นเดียวกับสถาบันการเงินดำเนินการเอง
- 6) ในกรณีที่มิผู้ดำเนินการแทนในการติดต่อกับลูกค้า ให้ผู้ดำเนินการแทนนั้นใช้หลักการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเช่นเดียวกับสถาบันการเงินดำเนินการเอง
- 7) ให้ความสนใจเป็นพิเศษกับธุรกรรมขนาดใหญ่ที่ผิดปกติ หรือธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยซึ่งไม่มีวัตถุประสงค์ทางธุรกิจที่เห็นได้โดยชอบด้วยกฎหมายอย่างชัดเจน โดยต้องดำเนินการตรวจสอบธุรกรรมดังกล่าวให้มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ และบันทึกผลการตรวจสอบไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้แสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบบัญชี

8) รายงานให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินทราบในทันที หากปรากฏเหตุอันควรสงสัยว่าเงินหรือทรัพย์สินที่นำมาทำธุรกรรม เป็นเงินหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานการฟอกเงินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

9) จัดให้มีมาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศในอนาคต

10) เก็บรักษาหลักฐานทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมให้เพียงพอต่อการสืบค้นธุรกรรมเฉพาะเรื่องได้เป็นระยะเวลา 5 ปี นับแต่วันที่ปิดบัญชีหรือสิ้นสุดความสัมพันธ์กับลูกค้า

11) เก็บรักษาเอกสารการแสดงตนของลูกค้าไว้เป็นระยะเวลา 5 ปี นับแต่วันที่ปิดบัญชีหรือสิ้นสุดความสัมพันธ์กับลูกค้า และสามารถให้เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ได้เมื่อมีการร้องขอ

12) มีนโยบายที่เหมาะสมและต่อเนื่องในการบริหารจัดการองค์กร การพัฒนาบุคลากร และการตรวจสอบระบบ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการดำเนินการตามนโยบาย

13) ดำเนินการวางระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ หรือแนวทางในการปฏิบัติตามนโยบายนี้

บทที่ 4

การตรวจสอบโดยภาครัฐ และกระบวนการปฏิบัติงานตรวจสอบ

1. บทบาทของภาครัฐในการตรวจสอบตาม พ.ร.บ.สถาบันประกันเงินฝาก

สถาบันคุ้มครองเงินฝาก มีอำนาจในการตรวจสอบสถาบันการเงินสมาชิก โดยตาม พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก มาตรา 41 ระบุว่า

ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า สถาบันการเงินใดมีฐานะหรือการดำเนินงานที่มีลักษณะ อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของประชาชน สถาบันอาจร้องขอให้ธนาคารแห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานอื่นที่กำกับดูแลสถาบันการเงินทำการตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน ฐานะหรือการดำเนินงานของสถาบันการเงินเป็นการทั่วไปหรือเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกี่ยวข้องก็ได้ ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานอื่นที่กำกับดูแลสถาบันการเงินดำเนินการ ตามที่สถาบันร้องขอ และในการนี้สถาบันอาจเข้าร่วมทำการตรวจสอบด้วยก็ได้

จะเห็นได้ว่าสถาบันคุ้มครองเงินฝาก มีอำนาจในการขอให้ ธนาคารแห่งประเทศไทย ตรวจสอบ และจัดส่งรายงานการตรวจสอบให้แก่สถาบันประกันเงินฝาก โดยตรวจสอบสินทรัพย์ หนี้สิน ฐานะ หรือการดำเนินงานของสมาชิกเป็นการทั่วไป หรือเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกี่ยวข้อง ก็ได้ซึ่งตามความเห็นของผู้ค้นคว้าเห็นว่าควรตรวจสอบ 2 ประเด็น ได้แก่

1. การตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมในการคำนวณและนำส่งเงินเข้ากองทุน คุ้มครองเงินฝาก

2. การตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของรายงานเงินฝากรายบุคคลและประเมิน ความพร้อมของข้อมูลเงินฝากในกรณีการจ่ายเงินทดแทน

2. บทบาทของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต

การรับรองงบการเงินของสถาบันการเงินเป็นหน้าที่ของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด ซึ่งการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากนั้นมีผลกระทบต่อ ทรัพย์สิน หนี้สิน และผลการดำเนินงานของสถาบันการเงิน ดังนั้นการตรวจสอบความถูกต้องใน การนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก จึงเป็นประเด็นที่ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตต้องให้

ความสำคัญในการตรวจสอบเพื่อรับรองงบการเงิน นอกจากนั้นการตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องก็เป็นสิ่งที่ผู้สอบบัญชีควรที่จะตระหนักถึง

3. บทบาทของผู้ตรวจสอบภายในของสถาบันการเงิน

ตามแนวปฏิบัติธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง แนวทางการปฏิบัติงานตรวจสอบภายในของสถาบันการเงิน ฉบับวันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ.2551 กำหนดไว้ใน ข้อ 4.2.2 เรื่อง การปฏิบัติตามนโยบาย ระเบียบปฏิบัติ กฎหมายและข้อบังคับ ว่าในการปฏิบัติงานตรวจสอบ ผู้ตรวจสอบภายในควรประเมินว่าสถาบันการเงินมีการปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และหนังสือเวียนของธนาคารแห่งประเทศไทย และหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ รวมทั้งข้อกำหนดของสมาคมที่เกี่ยวข้อง หรือไม่ ฯลฯ ดังนั้นการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมในการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก และความถูกต้องในการรายงานตาม ที่ พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงิน พ.ศ. 2551 กำหนดนั้น เป็นสิ่งที่ผู้ตรวจสอบภายในพึงปฏิบัติตามแนวทางที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

4. การปฏิบัติงานตรวจสอบโดยภาครัฐ

4.1 การเตรียมการก่อนออกตรวจสอบ (Pre-examination)

1) มีรายละเอียดขั้นตอนในการเตรียมการดังนี้

4.1.2 ศึกษาคู่มือการตรวจสอบการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก การรายงานเงินฝากรายบุคคล และกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณเงินที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก และรายงานเงินฝากรายบุคคล

4.1.3 รวบรวมข้อสังเกตและการปฏิบัติซึ่งไม่เป็นไปตาม พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ที่พบจากการตรวจสอบครั้งก่อน ตลอดจนสอบถามจากสถาบันคุ้มครองเงินฝาก และการดำเนินการแก้ไขของสถาบันการเงิน

4.1.4 สอบทานรายงานการตรวจสอบภายใน และรายงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต และการดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องโดยสถาบันการเงิน

4.1.5 ขอรายงานการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากจากสถาบันประกันเงินฝาก ทุกครั้งหลังจากการตรวจสอบครั้งก่อนพร้อมรายละเอียดประกอบพร้อมข้อสังเกตหากมี

4.1.6 ขอรายงานเงินฝากรายบุคคล เฉพาะงวดที่มีการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากหลังจากการตรวจสอบครั้งก่อน และงวดที่มีการรายงานครั้งล่าสุดพร้อมข้อสังเกตหากมี

4.2 รายการขอเอกสารเบื้องต้นประกอบการตรวจสอบ

สำหรับเอกสารประกอบการตรวจสอบที่จะขอจากสถาบันการเงินเพื่อการตรวจสอบนั้นในเบื้องต้นมีดังต่อไปนี้

4.2.1 นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณและนำเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก การจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล และการบริหารข้อมูลเงินฝาก

4.2.2 โครงสร้างองค์กร และหน้าที่ความรับผิดชอบของฝ่ายงานที่เกี่ยวข้องกับการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก การจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล และการบริหารข้อมูลลูกค้าเงินฝาก

4.2.3 รายชื่อคณะกรรมการ หรือผู้บริหารระดับสูงที่มีหน้าที่ดูแลการดำเนินงานด้านการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก การจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล และการบริหารข้อมูลลูกค้าเงินฝาก ตารางการประชุม และรายงานการประชุมที่เกี่ยวกับการคำนวณเงินที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก และการรายงานเงินฝากรายบุคคล ที่เกิดขึ้นภายหลังการตรวจสอบครั้งก่อน

4.2.4 คำอธิบายลักษณะงานของตำแหน่งงานสำคัญทุกตำแหน่งของฝ่ายงานที่เกี่ยวข้องกับการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก การจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล และการบริหารข้อมูลลูกค้าเงินฝาก

4.2.5 หนังสือหรือคำสั่งมอบหมายอำนาจหน้าที่ในการกำหนดผู้รับผิดชอบ (รวมทั้งเจ้าหน้าที่ดำเนินการแทนในกรณีฉุกเฉินด้วย) ในการคำนวณเงินที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก และจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล

4.2.6 ประวัติ ประสบการณ์การทำงานของพนักงานในฝ่ายงานที่เกี่ยวข้องกับการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก การจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล และการบริหารข้อมูลลูกค้าเงินฝาก

4.2.7 ประวัติการอบรมของพนักงานในหัวข้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณเงินที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก และการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล

4.2.8 ระเบียบวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดเก็บและทำลายเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณเงินที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก การจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล และการบริหารข้อมูลลูกค้าเงินฝาก

4.2.9 ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการสำรองข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก การจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล และการบริหารข้อมูลลูกค้าเงินฝาก

4.2.10 รายงานสรุปผลข้อบกพร่องที่เกิดจากการสำรองข้อมูล

- 4.2.11 ระเบียบปฏิบัติในการปรับข้อมูลลูกค้าให้เป็นปัจจุบัน
- 4.2.12 คู่มือการปฏิบัติงานเรื่องการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล และการบริหารข้อมูลลูกค้าเงินฝาก
- 4.2.13 คู่มือการปฏิบัติงานการปรับข้อมูลลูกค้าเงินฝากให้เป็นปัจจุบัน
- 4.2.14 คู่มือการนำเข้าข้อมูลเงินฝาก
- 4.2.15 รายงานที่เสนอคณะกรรมการและผู้บริหารของสถาบันการเงินเกี่ยวกับการนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล และการบริหารข้อมูลลูกค้าเงินฝาก
- 4.2.16 รายงานการประชุมที่เกี่ยวกับการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก การจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล และการบริหารข้อมูลลูกค้าเงินฝาก
- 4.2.17 แผนผังแสดงระบบงาน (System Flow chart) ขั้นตอน การปฏิบัติงานของระบบเงินฝาก
- 4.2.18 แผนผัง (Flow chart) ของโปรแกรมการคำนวณเบี้ยประกัน หรือโปรแกรมการประมวลผลยอดเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครอง
- 4.2.19 ผลการทดสอบและเอกสารการตรวจรับ โปรแกรมการคำนวณเงินที่ต้องนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก หรือโปรแกรมการรวมยอดเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครอง หรือ UAT (User Acceptance Test)
- 4.2.20 แนวโน้มเงินฝากที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณในช่วงที่ทำการตรวจสอบ
- 4.2.21 แผนผัง (Flow chart) ในการจัดทำโปรแกรมรายงานเงินฝากรายบุคคล
- 4.2.22 ผลการทดสอบ โปรแกรม รายงานเงินฝากรายบุคคลหรือ UAT (User Acceptance Test)
- 4.2.23 แผนและแนวทางการตรวจสอบภายในประจำปีในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณเงินที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก การจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล และการบริหารข้อมูลลูกค้าเงินฝาก
- 4.2.24 รายงานการตรวจสอบภายในและรายงานสรุปผลการปฏิบัติงานประจำปีของฝ่ายตรวจสอบภายในที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณเงินที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก การจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล และการบริหารข้อมูลลูกค้าเงินฝาก
- 4.2.25 เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าได้มีการแก้ไขตามข้อสังเกตและหรือคำแนะนำของผู้ตรวจสอบภายใน

4.2.26 แนวทางและขอบเขตการตรวจสอบของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตครอบคลุมในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณเงินที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก การจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล และการควบคุมภายในที่เกี่ยวข้อง

4.2.27 รายงานการตรวจสอบของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต รายงานการตรวจสอบพิเศษ จดหมายของผู้สอบบัญชีเพื่อแจ้งผลการตรวจสอบอื่น (Management Letter) และ รายการปรับปรุงบัญชีโดยผู้สอบบัญชี (Audit Adjustment) ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณเงินที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก การจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล และการควบคุมภายในที่เกี่ยวข้อง

4.2.28 งบดุลและรายละเอียดประกอบยอดเงินฝาก

4.2.29 งบประมาณสำหรับฝ่ายงานด้านการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก การจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล และการบริหารข้อมูลลูกค้าเงินฝาก

4.2.30 รายงานการปฏิบัติที่ไม่เป็นไปตาม พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากย้อนหลัง 3 ปี

4.2.31 รายงานการนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก พร้อมรายละเอียดประกอบ

4.2.32 รายงานเงินฝากรายบุคคลและกระดาษทำการประกอบการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล

4.2.33 แฟ้มเปิดบัญชีเงินฝาก

4.2.34 รายละเอียดหนี้สินของผู้ฝากเงิน

4.2.35 รายชื่อผู้ฝากเงินที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถาบันการเงินซึ่งไม่ได้รับการประกันตามกฎหมาย

4.2.36 แผนฉุกเฉินและผลการทดสอบในเรื่องที่เกี่ยวข้อง

4.3 การตรวจสอบ (Audit)

สถาบันคุ้มครองเงินฝาก มีอำนาจในการขอให้ ธนาคารแห่งประเทศไทย ตรวจสอบ และจัดส่งรายงานการตรวจสอบให้แก่สถาบันคุ้มครองเงินฝาก โดยตรวจสอบสินทรัพย์ หนี้สิน ฐานะ หรือการดำเนินงานของสมาชิกเป็นการทั่วไป หรือเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกี่ยวข้องก็ได้ซึ่งตามความเห็นของผู้ค้นคว้าเห็นว่าควรตรวจสอบ 2 ประเด็น ได้แก่

1. การตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมในการคำนวณและนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก

2.การตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของรายงานเงินฝากรายบุคคลและ ประเมินความพร้อมของข้อมูลเงินฝากในกรณีการจ่ายเงินทดแทน

4.3.1 การตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครอง เงินฝาก

1) วัตถุประสงค์ในการตรวจสอบ

- (1) เพื่อให้มั่นใจว่าการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากเป็นไปตามที่คณะกรรมการสถาบันประกันเงินฝากกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี
- (2) เพื่อประเมินว่ามีความชัดเจนในการกำหนดผู้รับผิดชอบที่มีความรู้ความสามารถเพียงพอ ให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการคำนวณและการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก และจัดให้มีผู้ที่สามารถทำหน้าที่ทดแทนได้ในกรณีฉุกเฉิน
- (3) เพื่อประเมินว่ามีการจัดทำกระดาษทำการในการคำนวณและการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก และจัดเก็บไว้พร้อมเพื่อให้สามารถตรวจสอบได้
- (4) เพื่อประเมินว่ามีการจัดทำรายงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณและการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก ครบถ้วนตามที่ พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก กำหนด และจัดเก็บไว้พร้อมเพื่อให้สามารถตรวจสอบได้
- (5) เพื่อประเมินว่าสถาบันการเงิน มีกระบวนการตรวจสอบภายใน และสอบทานการคำนวณเงินที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากที่เพียงพอ
- (6) ตรวจสอบความถูกต้องของรายงานเงินฝากรายบุคคล และความพร้อมของข้อมูลเงินฝากในกรณีการจ่ายเงินทดแทน

2) ประเด็นในการตรวจ

- (1) การตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก มีประเด็นที่ควรตรวจสอบ

และพิจารณาเพื่อประเมินความถูกต้องของการนำส่งมี 10 ประเด็นดังนี้

- (2) การนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากถูกต้อง และเป็นไปตาม พ.ร.บ.คุ้มครองเงินฝากกำหนด หรือไม่
- (3) ความเหมาะสมในการกำหนดผู้รับผิดชอบการคำนวณ และนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก
- (4) การจัดเก็บเอกสาร
- (5) บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารระดับสูง
- (6) การควบคุมภายใน
- (7) การตรวจสอบภายใน
- (8) ผลงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต
- (9) การสัมภาษณ์ในประเด็นต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้น
- (10) กรณีมีข้อสังเกตจากการตรวจสอบ
- (11) กรณีพบการปฏิบัติที่อาจเข้าข่ายไม่ชอบด้วย พ.ร.บ. สถาบันประกันเงินฝาก

4.3.2 การตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของรายงานเงินฝากรายบุคคล และความพร้อมของข้อมูลเงินฝากในกรณีการจ่ายเงินทดแทน

1) วัตถุประสงค์ในการตรวจสอบ

- (1) เพื่อให้มั่นใจว่ารายงานเงินฝากรายบุคคล มีความถูกต้อง และครบถ้วน เป็นไปตามที่ พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ.2551 กำหนด
- (2) เพื่อประเมินว่า มีการกำหนดผู้รับผิดชอบที่ชัดเจนในการ จัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล และมีความรู้ความสามารถ เพียงพอ และได้จัดให้มีผู้ที่สามารถทำหน้าที่ทดแทนได้ใน กรณีฉุกเฉิน
- (3) เพื่อประเมินว่ามีการจัดทำกระดาษทำการประกอบการ จัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล และจัดเก็บไว้พร้อมเพื่อให้ สามารถตรวจสอบได้

- (4) เพื่อให้มั่นใจว่าข้อมูลด้านเงินฝากของ สถาบันการเงินมีความถูกต้อง ครบถ้วน และเพียงพอสำหรับสถาบันคุ้มครองเงินฝากใช้เพื่อการจ่ายเงินทดแทนในกรณีที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต
 - (5) เพื่อประเมินว่า สถาบันการเงินมีระบบการรักษาความปลอดภัยและมีการสำรองข้อมูลเกี่ยวกับระบบข้อมูลด้านเงินฝากที่เพียงพอ
 - (6) เพื่อประเมินว่า สถาบันการเงินมีการปรับปรุงแก้ไขข้อมูลผู้ฝากเงินในระบบให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ เช่น ชื่อ นามสกุล ที่อยู่ เป็นต้น
 - (7) เพื่อประเมินว่า สถาบันการเงิน มีระบบควบคุมภายในและการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับการนำข้อมูลเงินฝากเข้าระบบ การประมวลผล และการแสดงผลลัพธ์ อย่างเพียงพอ (Input data to the system)
 - (8) เพื่อประเมินว่า สถาบันการเงิน ได้มีการจัดทำแผนฉุกเฉินในการกำหนดกระบวนการนำส่งข้อมูลให้สถาบันประกันเงินฝาก ในกรณีที่ประสบปัญหา หรือเลิกกิจการ
- 2) ประเด็นในการตรวจ
- (1) การตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของรายงานเงินฝากรายบุคคล และความพร้อมของข้อมูลเงินฝากในกรณีการจ่ายเงินทดแทน มีประเด็นที่ควรตรวจสอบและพิจารณาเพื่อประเมินความถูกต้องของการนำส่งมี 11 ประเด็นดังนี้
 - (2) การตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของการรายงานเงินฝากรายบุคคล
 - (3) ความเหมาะสมในการกำหนดผู้รับผิดชอบการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล
 - (4) การจัดเก็บเอกสาร
 - (5) ความพร้อมของข้อมูลกรณีการจ่ายเงินทดแทน
 - (6) บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารระดับสูง
 - (7) การควบคุมภายใน

- (8) การตรวจสอบภายใน
- (9) ผลงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต
- (10) สัมภาษณ์ในประเด็นต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้น
- (11) กรณีมีข้อสังเกตจากการตรวจสอบ
- (12) กรณีพบการปฏิบัติที่อาจเข้าข่ายไม่ชอบด้วย พ.ร.บ.
สถาบันคุ้มครองเงินฝาก

บทที่ 5

แนวทางปฏิบัติงานการตรวจสอบโดยภาครัฐ

ตามที่กล่าวไว้ในบทที่ 4 ว่าตามความเห็นของผู้ค้นคว้าเห็นว่าในการตรวจสอบนั้นควรตรวจสอบ 2 ประเด็น ได้แก่

1. การตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมในการคำนวณและนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก

2. การตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของรายงานเงินฝากรายบุคคลและประเมินความพร้อมของข้อมูลเงินฝากในกรณีการจ่ายเงินทดแทน

ขอเสนอแนะแนวทางในการตรวจสอบดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แนวทางการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก มีดังต่อไปนี้

1.1 ตรวจสอบว่าการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากถูกต้อง และเป็นไปตาม พ.ร.บ.คุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 กำหนดหรือไม่ โดยการทดสอบยอดเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครอง ซึ่งรวมเงินฝากที่ไม่เคลื่อนไหวหรือขาดการติดต่อ (Un-claim deposit) ที่นำมาเป็นฐานในการคำนวณเงินที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากว่าเป็นไปตาม พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ.2551 กำหนด และมีข้อสังเกตหรือไม่ โดย

1.1.1 กระทบยอดเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองในรายงานการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากว่าตรงกับยอดจริงหรือไม่

1.1.2 ตรวจสอบความถูกต้องในการรวมยอดเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครอง โดยพิจารณาจากการกำหนดเงื่อนไขในการรวมยอดเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองในระบบคอมพิวเตอร์ว่าครบถ้วนและสอดคล้องกับกฎหมาย ตลอดจนมีการทบทวนเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือไม่

1.1.3 สุ่มทดสอบการรวมยอดเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองว่าถูกต้อง ครบถ้วนตามเงื่อนไขต่าง ๆ ที่ได้กำหนดไว้หรือไม่

1.1.4 ทดสอบยอดเงินฝากที่ไม่ได้รับการคุ้มครอง ในส่วนที่ไม่ได้เป็นฐานในการคำนวณการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากว่าเป็นไปตาม พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 กำหนด หรือไม่ (Uninsured Deposit) และมีข้อสังเกตหรือไม่

1.1.5 กระทบยอดเงินฝากที่ไม่ได้รับการคุ้มครองในรายงานการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากว่าตรงกับบทลงหรือไม่

1.1.6 ตรวจสอบความถูกต้องในการรวมยอดเงินฝากที่ไม่ได้รับการคุ้มครอง โดยพิจารณาจากการกำหนดเงื่อนไขในการรวมยอดเงินฝากที่ไม่ได้รับการคุ้มครองในระบบคอมพิวเตอร์ว่าครบถ้วนและสอดคล้องกับกฎหมาย ตลอดจนมีการทบทวนเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือไม่

1.1.7 สุ่มทดสอบการรวมยอดเงินฝากที่ไม่ได้รับการคุ้มครองว่าถูกต้อง ครบถ้วนตามเงื่อนไขต่าง ๆ ที่ได้กำหนดไว้หรือไม่

1.1.8 รวมยอดเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครอง และไม่ได้รับการคุ้มครอง ว่าตรงกับยอดเงินฝากทั้งสิ้นในงบดุลหรือไม่ หากไม่ตรงกับยอดในงบดุลต้องติดตามสาเหตุ เพื่อประเมินถึงผลกระทบกับความถูกต้องในการคำนวณและนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก

1.1.9 ตรวจสอบว่ามีการโอนเปลี่ยนฐานเงินฝากที่ใช้คำนวณเงินที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากไปเป็นบัญชีประเภทอื่น ที่ไม่ใช่ฐานในการคำนวณเพื่อหลีกเลี่ยงหรือลดภาระเงินที่ต้องนำส่ง หรือไม่

1.1.10 พิจารณาแนวโน้มเงินฝากที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากว่ามีการเปลี่ยนแปลงลดลงอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ หากมีการลดลงอย่างมีนัยสำคัญให้พิจารณาว่ามีผลกระทบต่อคำนวณเงินที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากหรือไม่ โดยติดตามสาเหตุและพิจารณาจากหลักฐานแวดล้อมว่า สถาบันการเงินมีเจตนาที่จะหลีกเลี่ยงหรือไม่ เช่น มีการโอนยอดเงินฝากไปยังสถาบันการเงินอื่นที่มีวงบัญชีต่างกัน

1.1.11 ทดสอบการคำนวณเงินที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากเป็นไปตามวิธีและอัตราที่ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ.2551 กำหนดหรือไม่

1.1.12 สอบทานแบบรายงานการคำนวณเงินที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากว่าแบบรายงานถูกต้องครบถ้วนและเป็นไปตามที่ พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ.2551 กำหนดหรือไม่

1.1.13 ตรวจสอบว่ามีการปฏิบัติที่อาจเข้าข่ายไม่ชอบด้วย พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ.2551 ย้อนหลัง 3 ปี หรือไม่เพียงใด

1.1.14 สำหรับเอกสารที่ใช้ประกอบการตรวจสอบตามที่กล่าวข้างต้นมีดังต่อไปนี้

- 1) รายงานการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากพร้อมรายละเอียดประกอบ
- 2) งบดุล งบทดลองและรายละเอียดประกอบ
- 3) แผนผัง (Flow chart) ในการจัดทำโปรแกรมการคำนวณเงินที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก
- 4) ยอดเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครอง
- 5) ผลการทดสอบโปรแกรมการคำนวณเงินที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก หรือ โปรแกรมการรวมยอดเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครอง หรือ UAT (User Acceptance Test)
- 6) แนวโน้มเงินฝากที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากในช่วงที่ทำการตรวจสอบ
- 7) รายงานการปฏิบัติที่ไม่เป็นไปตาม พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ.2551 ย้อนหลัง 3 ปี

1.2 ความเหมาะสมในการกำหนดผู้รับผิดชอบการคำนวณและนำส่งเงินที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก ตรวจสอบโดย

1.2.1 ตรวจสอบว่ามีกำหนดและมอบหมายหน้าที่ และความรับผิดชอบในการคำนวณ และนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากอย่างชัดเจน และมีเจ้าหน้าที่ที่สามารถดำเนินการแทนในกรณีฉุกเฉินหรือไม่

1.2.2 พนักงานและผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่ในการคำนวณเงินที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากมีความรู้ความเข้าใจในการคำนวณเพียงพอหรือไม่

1) สำหรับเอกสารที่ใช้ประกอบการตรวจสอบตามที่กล่าวข้างต้นมีดังต่อไปนี้

- (1) ประวัติผู้รับมอบหมายหน้าที่ในการคำนวณ และนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากเพื่อประเมินความเหมาะสม
- (2) หนังสือหรือคำสั่งมอบหมายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการคำนวณ และนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก (รวมทั้งของเจ้าหน้าที่ดำเนินการแทนในกรณีฉุกเฉินด้วย) เพื่อประเมินความเหมาะสม

1.3 การจัดเก็บเอกสาร ว่ามีการจัดเก็บเอกสารอย่างเป็นระบบ แบ่งเป็นหมวดหมู่เพื่อสะดวกและง่ายดาຍในการค้นหา โดยตรวจสอบว่า

1.3.1 มีการจัดเก็บเอกสารประกอบแบบรายงานการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากอย่างเป็นระบบเพื่อให้สามารถตรวจสอบได้หรือไม่

1.3.2 ตรวจสอบและสังเกตการณ์จัดเก็บเอกสารว่าปฏิบัติตามระเบียบวิธีปฏิบัติของ สถาบันการเงินหรือไม่

1.3.3 สำหรับเอกสารที่ใช้ประกอบการตรวจสอบตามที่กล่าวข้างต้นได้แก่

1) ระเบียบวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดเก็บและทำลายเอกสารเพื่อประเมินความเหมาะสม

1.4 บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารระดับสูง มีประเด็นที่ต้องตรวจสอบโดยการ

1.4.1 ประเมินนโยบายของ สถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณและนำส่งค่าเบี้ยประกันว่าให้การสนับสนุนต่อความถูกต้องและครบถ้วนเพียงใด

1.4.2 มีความเหมาะสมของการกำหนดโครงสร้างหน้าที่ความรับผิดชอบ สายการบังคับบัญชา และการรายงานเงินที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากตามลำดับชั้นหรือไม่

1.4.3 มีการกำหนดให้มีการทบทวนโครงสร้างหน้าที่ความรับผิดชอบสายการบังคับบัญชา การรายงาน และการควบคุมภายในเมื่อสภาพแวดล้อมเปลี่ยนไปหรือไม่

1.4.4 มีความเหมาะสมของการจัดสรรทรัพยากรที่เพียงพอ เพื่อสนับสนุนระบบการคำนวณการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากหรือไม่ โดย ขอเข้าสังเกตการณ์เพื่อประเมินความพร้อมใช้ของอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการคำนวณ เช่น Soft ware ช่วยในการคำนวณ และจัดทำรายงาน

1.4.5 สำหรับเอกสารที่ใช้ประกอบการตรวจสอบตามที่กล่าวข้างต้นมีดังต่อไปนี้

1) นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณและนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก

2) รายงานการประชุมที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณและนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก

3) คู่มือการปฏิบัติงานเรื่องการคำนวณและนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก (การมีคู่มือการปฏิบัติงานเป็นส่วนหนึ่งชี้ให้เห็นว่าผู้บริหารให้ความสำคัญต่อความถูกต้องและครบถ้วนในเรื่องที่กล่าว)

4) ตัวอย่างรายงานสำหรับผู้บริหาร สถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณและนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก

5) พังโครงสร้างองค์กรเพื่อประเมินว่าสายการบังคับบัญชาของหน่วยงานที่รับผิดชอบมีความเหมาะสมและได้มีการปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปหรือไม่

1.5 การควบคุมภายใน เพื่อประเมินระบบการควบคุมภายใน มีประเด็นที่ต้องตรวจสอบดังนี้

1.5.1 ประเมินว่าผู้บริหารได้จัดให้มีความเหมาะสมของการควบคุมภายในที่เพียงพอ รวมถึงดูแลให้มีการปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด หากพบข้อผิดพลาด มีการดำเนินการแก้ไขในระยะเวลาที่เหมาะสมหรือไม่

1.5.2 สำหรับเอกสารที่ใช้ประกอบการตรวจสอบตามที่กล่าวข้างต้นมีดังต่อไปนี้

1) รายงานการตรวจสอบภายในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และรายงานการแก้ไขตามข้อสังเกตของผู้ตรวจสอบภายใน

1.6 การตรวจสอบภายใน เพื่อประเมินประสิทธิภาพของการตรวจสอบภายใน มีประเด็นที่ต้องตรวจสอบดังนี้

1.6.1 การตรวจสอบภายในได้ครอบคลุมถึงความถูกต้องในการคำนวณเงินที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากหรือไม่

1.6.2 การปฏิบัติตามแผนการตรวจสอบในเรื่องการคำนวณเงินที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก

1.6.3 เป็นไปตามแผนและแนวทางการตรวจสอบหรือไม่

1.6.4 หน่วยงานที่ได้รับการตรวจสอบมีการปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้ตรวจสอบแนะนำหรือไม่

1.6.5 มีการปรับปรุงแผนและแนวทางการตรวจสอบให้สอดคล้องกับการดำเนินงานหรือไม่

1.6.6 สำหรับเอกสารที่ใช้ประกอบการตรวจสอบตามที่กล่าวข้างต้นมีดังต่อไปนี้

1) แผนและแนวทางการตรวจสอบภายในประจำปีของ สถาบันการเงินว่าครอบคลุมถึงความถูกต้องในการคำนวณเงินที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากหรือไม่

2) รายงานการตรวจสอบภายในและรายงานสรุปผลการปฏิบัติงานประจำปีของฝ่ายตรวจสอบภายในเพื่อตรวจสอบว่า ฝ่ายตรวจสอบภายในได้ดำเนินการตามแผนและแนวทางการตรวจสอบดังกล่าวหรือไม่

3) หลักฐานที่แสดงว่ามีการแก้ไขตามคำแนะนำเพื่อติดตามว่า ได้มีการแก้ไขให้เป็นไปตามประเด็นข้อสังเกตของผู้ตรวจสอบหรือไม่

1.7 ผลงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต โดยการ

1.7.1 ศึกษาผลงานของผู้สอบบัญชีภายนอกกว่ามีการกล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวกับการคำนวณและการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากหรือไม่โดยพิจารณาว่า

- 1) มีข้อสังเกตและเงื่อนไขในรายงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตในเรื่องซึ่งอาจเป็นเหตุให้การคำนวณและนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากผิดพลาดหรือไม่
- 2) การเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินมีเรื่องที่กระทบซึ่งอาจเป็นเหตุให้การคำนวณและนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากผิดพลาดหรือไม่
- 3) มีข้อสังเกตในรายงานการตรวจสอบพิเศษในเรื่องซึ่งอาจเป็นเหตุให้การคำนวณและนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากผิดพลาดหรือไม่
- 4) ข้อสังเกตของผู้สอบบัญชีใน Management Letter มีเรื่องใดที่อาจเป็นเหตุให้การคำนวณและนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากผิดพลาด
- 5) รายการปรับปรุงตาม Audit Adjustment มีผลกระทบกับการคำนวณและการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากหรือไม่

1.7.2 กรณีที่เข้าใจหรือแน่ใจว่าผู้สอบบัญชีรับอนุญาตไม่ได้ตรวจสอบในเรื่องความถูกต้องและครบถ้วนของการคำนวณและนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก ให้เชิญผู้สอบบัญชีรับอนุญาตเพื่อหารือถึงสาเหตุและข้อจำกัดในการปฏิบัติงานตรวจสอบที่ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบได้

1) สำหรับเอกสารที่ใช้ประกอบการตรวจสอบตามที่กล่าวข้างต้นมีดังต่อไปนี้

- (1) รายงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต
- (2) หมายเหตุประกอบงบการเงิน
- (3) จดหมายของผู้สอบบัญชีในประเด็นการตรวจสอบอื่นถึงฝ่ายบริหาร (Management Letter)
- (4) รายการปรับปรุงของผู้สอบบัญชี (Audit Adjustment)
- (5) แนวทางการตรวจสอบของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต

1.8 การสัมภาษณ์ในประเด็นต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้น

1.8.1 สัมภาษณ์ผู้บริหารและพนักงานที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณและการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก โดยมีประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

- 1) สอบถามและประเมินนโยบายของ สถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณและนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากว่าให้การสนับสนุนต่อความถูกต้องและครบถ้วนเพียงใด
- 2) สอบถามและประเมินความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณและนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก
- 3) สอบถามและประเมินกระบวนการในการคำนวณเงินที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก
- 4) เคยมีการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากบ้างหรือเปล่า ผิดพลาดกรณีใดบ้าง แก้ไขหรือยัง
- 5) เคยมีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับประเด็นนี้บ้างหรือไม่
- 6) มีผู้ช่วยที่สามารถปฏิบัติงานแทนได้หรือเปล่า
- 7) การปฏิบัติตามระเบียบและวิธีการจัดเก็บเอกสาร โดยเคร่งครัดหรือไม่
- 8) มีการตรวจสอบจากผู้สอบบัญชีรับอนุญาตเกี่ยวกับประเด็นการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากหรือไม่
- 9) ประสานงานกับผู้ตรวจสอบทีมอื่นในการตรวจสอบคราวเดียวกันที่เกี่ยวข้อง โดยสอบถามถึงผลการตรวจสอบว่ามีข้อสังเกตที่เกี่ยวข้องกับบทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารกับการคำนวณและนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากหรือไม่

1.9 กรณีมีข้อสังเกตจากการตรวจสอบ ให้

1.9.1 รวบรวมเอกสารหลักฐาน

1.9.2 ปรีกษากับหัวหน้าสายเพื่อรวบรวมประเด็น และหาข้อเท็จจริงกับเจ้าหน้าที่สถาบันการเงิน

1.9.3 ทารือกับผู้บริหาร สถาบันการเงิน เพื่อหาแนวทางแก้ไขและข้อยุติ

1.9.4 นำผลสรุปไปเขียนรายงาน

1.10 กรณีพบการปฏิบัติที่อาจเข้าข่ายไม่ชอบด้วย พ.ร.บ.สถาบันประกันเงินฝาก พ.ศ.2551

1.10.1 ปรีกษากับหัวหน้าสายเพื่อรวบรวมประเด็นและหาข้อเท็จจริงกับเจ้าหน้าที่สถาบันการเงินต่อไป

1.10.2 ทารือกับผู้บริหาร สถาบันการเงินเพื่อหาแนวทางแก้ไขและข้อยุติ

1.10.3 นำผลสรุปไปเขียนรายงาน

2. แนวทางการตรวจสอบการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของรายงานเงินฝาก รายบุคคล และความพร้อมของข้อมูลเงินฝากในกรณีการจ่ายเงินทดแทน

วิธีการในการตรวจสอบความถูกต้องของรายงานเงินฝากรายบุคคล และความพร้อมของข้อมูลเงินฝากในกรณีการจ่ายเงินทดแทน มีประเด็นที่ควรตรวจสอบและพิจารณาเพื่อประเมินความถูกต้องของการนำส่ง 11 ประเด็นมีดังนี้

2.1 การตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของการรายงานเงินฝากรายบุคคล ตรวจสอบโดย

2.1.1 ทดสอบความถูกต้อง และครบถ้วนของ รายงานเงินฝากรายบุคคล ว่าการรวมยอดเงินฝากรายบุคคลของแต่ละรายลูกค้าเป็นไปตาม พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 กำหนดหรือไม่

- 1) กระทบยอดเงินฝากในรายงานเงินฝากรายบุคคลว่าตรงกับบัญชีหรือไม่
- 2) ตรวจสอบความถูกต้องในการรวมยอดเงินฝากรายบุคคล โดยพิจารณาจากการกำหนดเงื่อนไขในการรวมยอดเงินฝากรายบุคคลในระบบคอมพิวเตอร์ว่าครบถ้วนและสอดคล้องกับกฎหมาย ตลอดจนมีการทบทวนเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือไม่
- 3) สุ่มทดสอบการรวมยอดเงินฝากรายบุคคลว่าถูกต้อง ครบถ้วนตามเงื่อนไขต่าง ๆ ที่กำหนดไว้หรือไม่ และบุคคลตามรายงานนั้นเป็นบุคคลที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายหรือไม่

2.1.2 ตรวจสอบว่ามีการปฏิบัติที่อาจเข้าข่ายไม่ชอบด้วย พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครอง พ.ศ.2551เงินฝากย้อนหลัง 3 ปี หรือไม่เพียงใด

2.1.3 สำหรับเอกสารที่ใช้ประกอบการตรวจสอบตามที่กล่าวข้างต้น มีดังต่อไปนี้

- 1) รายงานเงินฝากรายบุคคลและกระดาษทำการประกอบการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล
- 2) แผนผัง (Flow chart) ในการจัดทำโปรแกรมรายงานเงินฝากรายบุคคล
- 3) ผลการทดสอบโปรแกรม รายงานเงินฝากรายบุคคลหรือ UAT (User Acceptance Test)
- 4) รายชื่อผู้ฝากเงินที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถาบันการเงิน ซึ่งไม่ได้รับการประกันตามกฎหมาย
- 5) รายชื่อผู้ฝากเงินที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถาบันการเงิน ซึ่งไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย

6) รายงานการปฏิบัติที่ไม่เป็นไปตาม พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ.

2551

2.2 ความเหมาะสมในการกำหนดผู้รับผิดชอบการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล
ตรวจสอบโดย

1) ตรวจสอบว่ามีการกำหนดและมอบหมายหน้าที่และความรับผิดชอบในการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลอย่างชัดเจนและมีผู้ทำหน้าที่ทดแทนในกรณีฉุกเฉินหรือไม่

2) พนักงานและผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่ในการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลมีความรู้ความเข้าใจเพียงพอหรือไม่

3) สำหรับเอกสารที่ใช้ประกอบการตรวจสอบตามที่กล่าวข้างต้น มีดังต่อไปนี้

- (1) รายละเอียดลักษณะงานเพื่อประเมินว่ามีการกำหนดหน้าที่อย่างชัดเจนและได้กำหนดให้มีผู้ทำหน้าที่ทดแทนในการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล
- (2) รายชื่อเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องพร้อมคุณสมบัติ และประวัติในการทำงาน เพื่อประเมินความเหมาะสมในการกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดทำรายงาน
- (3) หนังสือหรือคำสั่งมอบหมายอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบในการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล (รวมทั้งของเจ้าหน้าที่ดำเนินการทดแทนในกรณีฉุกเฉิน)
- (4) ประวัติการอบรมของพนักงานในหัวข้อเรื่องที่เกี่ยวข้อง
- (5) ประวัติการอบรมของพนักงานในหัวข้อเรื่องที่เกี่ยวข้อง

2.3 การจัดเก็บเอกสาร ตรวจสอบโดย

2.3.1 มีการจัดเก็บกระดาษทำการและเอกสารประกอบการจัดทำแบบรายงานเงินฝากรายบุคคลอย่างเป็นระบบเพื่อให้สามารถตรวจสอบได้หรือไม่

2.3.2 ตรวจสอบและสังเกตการณ์จัดเก็บเอกสารว่าปฏิบัติตามระเบียบวิธีปฏิบัติของสถาบันการเงินหรือไม่

2.3.3 สำหรับเอกสารที่ใช้ประกอบการตรวจสอบตามที่กล่าวข้างต้น มีดังต่อไปนี้

1) ขอบระเบียบวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดเก็บ และทำลายเอกสารเพื่อประเมินความเหมาะสม

2) ตรวจสอบเพิ่มลูกค้าเงินฝากรายบุคคลว่ามีข้อมูลในการเปิดบัญชีเงินฝากตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติในเรื่องการรับฝากเงินหรือไม่

3) สุ่มทดสอบเอกสารในการขอเปิดบัญชีเงินฝากว่ามีเอกสารครบตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทยในกรณีต่าง ๆ หรือไม่ เช่น เป็นบุคคลธรรมดา นิติบุคคล มูลนิธิ สมาคม เป็นต้น

4) สุ่มทดสอบเอกสารในการขอเปิดบัญชีเงินฝากรายบุคคลว่าตรงกับฐานข้อมูลที่ธนาคารจัดเก็บในระบบหรือไม่

5) สอบทานฐานข้อมูลเงินฝากรายบุคคลสามารถให้ข้อมูลหนี้สินของผู้ฝากเงินได้หรือไม่

6) ทดสอบระบบฐานข้อมูลเงินฝากของธนาคารว่าสามารถให้ข้อมูลหนี้สินของผู้ฝากรายบุคคลได้หรือไม่

2.4 สอบทานการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล โดยตรวจสอบว่า

2.4.1 มีการสำรอง (Back up) ข้อมูลตามระเบียบของธนาคารและมีระบบป้องกันการโจรกรรมข้อมูลหรือไม่

2.4.2 ตรวจสอบการปรับปรุงฐานข้อมูลลูกค้าเงินฝากรายบุคคลให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ เช่น ชื่อ ที่อยู่ เป็นต้น โดยตรวจสอบว่า

1) สถาบันการเงินมีการจัดวางระบบและปฏิบัติตามเพื่อให้มีการติดตามฐานข้อมูลว่าได้ปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน (Update) แล้วหรือไม่

2) สุ่มทดสอบเพิ่มลูกค้าเงินฝากเฉพาะรายที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลว่ามีข้อมูลตรงกับระบบฐานข้อมูลหรือไม่

2.5 สอบทานความถูกต้องและความครบถ้วนในการนำเข้าข้อมูลเงินฝาก (Input data to the system)

2.5.1 สถาบันการเงินมีการจัดวางระบบการควบคุมการนำเข้าข้อมูลที่เพียงพอหรือไม่

2.5.2 ประเมินระบบการควบคุมภายในที่เกี่ยวข้อง

2.5.3 ประสานงานกับผู้ตรวจสอบด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ว่ามีข้อสังเกตจากการตรวจสอบในการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือไม่

2.5.4 ผู้บริหารมีการกำหนดแผนฉุกเฉินเพื่อรองรับการดำเนินการส่งข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วนให้กับสถาบันประกันเงินฝากหรือไม่

- 1) ประเมินแผนฉุกเฉินว่าสามารถทำได้ในทางปฏิบัติหรือไม่
- 2) ผลการทดสอบแผนฉุกเฉิน

2.5.5 สำหรับเอกสารที่ใช้ประกอบการตรวจสอบตามที่กล่าวข้างต้น มีดังต่อไปนี้

เพิ่มเปิดบัญชีเงินฝากของลูกค้าเงินฝาก

- 1) รายละเอียดข้อมูลลูกค้าเงินฝากรายที่สุ่มทดสอบ
- 2) รายงานรายละเอียดหนี้สินของผู้ฝากเงิน
- 3) ระเบียบปฏิบัติในการสำรองข้อมูล (Back up)
- 4) รายงานสรุปผลข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในการสำรองข้อมูลและความ

เสียหายจากการถูกโจรกรรมข้อมูล

- 5) คู่มือการปฏิบัติงานการปรับปรุงข้อมูลลูกค้าเงินฝากให้เป็นปัจจุบัน

(Update)

- 6) เพิ่มลูกค้าเงินฝากรายที่มีการปรับปรุงข้อมูล (update) ให้เป็นปัจจุบัน

ล่าสุด

- 7) คู่มือการนำข้อมูลเงินฝากเข้าสู่ระบบฐานข้อมูล
- 8) รายงานการตรวจสอบภายในที่เกี่ยวกับการนำเข้าข้อมูลเงินฝาก
- 9) แผนฉุกเฉินและผลการทดสอบแผนฉุกเฉิน

2.6 บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารระดับสูง ตรวจสอบโดย

2.6.1 ประเมินนโยบายของ สถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลและความพร้อมของข้อมูลเงินฝากในกรณีการจ่ายเงินทดแทนว่าให้การสนับสนุนต่อความถูกต้องและครบถ้วนเพียงใด

2.6.2 มีความเหมาะสมของการกำหนดโครงสร้างหน้าที่ความรับผิดชอบ สายการบังคับบัญชา ในการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลและความพร้อมของข้อมูลเงินฝากในกรณีการจ่ายเงินทดแทนตามลำดับชั้นหรือไม่

2.6.3 มีการกำหนดให้มีการทบทวนโครงสร้างหน้าที่ความรับผิดชอบสายการบังคับบัญชา การรายงาน และการควบคุมภายในเมื่อสภาพแวดล้อมเปลี่ยนไปหรือไม่

2.6.4 มีความเหมาะสมของการจัดสรรทรัพยากรที่เพียงพอ เพื่อสนับสนุนระบบการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลและความพร้อมของข้อมูลเงินฝากในกรณีการจ่ายเงินทดแทน

หรือไม่ เช่น อุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ (Soft ware) ช่วยในการคำนวณและจัดทำรายงาน เป็นต้น

2.6.5 สำหรับเอกสารที่ใช้ประกอบการตรวจสอบตามที่กล่าวข้างต้น มีดังต่อไปนี้

- 1) นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลและความพร้อมของข้อมูลเงินฝากในกรณีการจ่ายเงินทดแทน
- 2) รายงานการประชุมที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลและความพร้อมของข้อมูลเงินฝากในกรณีการจ่ายเงินทดแทน
- 3) คู่มือการปฏิบัติงานเรื่องการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลและความพร้อมของข้อมูลเงินฝากในกรณีการจ่ายเงินทดแทน (การมีคู่มือการปฏิบัติงานเป็นส่วนหนึ่งซึ่งชี้ให้เห็นว่าผู้บริหารให้ความสำคัญต่อความถูกต้องและครบถ้วนในเรื่องที่กล่าว)
- 4) ตัวอย่างรายงานสำหรับผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลและความพร้อมของข้อมูลเงินฝากในกรณีการจ่ายเงินทดแทน
- 5) ขอบข่ายโครงสร้างองค์กรเพื่อประเมินว่าสายการบังคับบัญชาของหน่วยงานที่รับผิดชอบมีความเหมาะสมและได้มีการปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปหรือไม่

2.7 การควบคุมภายใน ตรวจสอบโดย

2.7.1 ประเมินว่าผู้บริหารได้จัดให้มีการประเมินความเหมาะสมของการควบคุมภายในที่เพียงพอ รวมถึงดูแลให้มีการปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด หากพบข้อผิดพลาด มีการดำเนินการแก้ไขในระยะเวลาที่เหมาะสมหรือไม่

2.7.2 สำหรับเอกสารที่ใช้ประกอบการตรวจสอบตามได้แก่ รายงานการตรวจสอบภายในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และรายงานการแก้ไขตามข้อสังเกตของผู้ตรวจสอบภายใน

2.8 การตรวจสอบภายใน ตรวจสอบโดย

2.8.1 การตรวจสอบภายในได้ครอบคลุมประเด็น ดังนี้หรือไม่

- 1) ความถูกต้อง ครบถ้วน ของรายงานเงินฝากรายบุคคล
- 2) ฐานข้อมูลเงินฝาก

2.8.2 การปฏิบัติตามแผนการตรวจสอบ

- 1) เป็นไปตามแผนและแนวทางการตรวจสอบหรือไม่
- 2) หน่วยงานที่ได้รับการตรวจสอบมีการปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้ตรวจสอบแนะนำหรือไม่

2.8.3 มีการปรับปรุงแผนและแนวทางการตรวจสอบให้สอดคล้องกับกฎหมายที่เปลี่ยนแปลงไปหรือไม่

2.8.4 สำหรับเอกสารที่ใช้ประกอบการตรวจสอบตามที่กล่าวข้างต้น มีดังต่อไปนี้

1) ขอแผนและแนวทางการตรวจสอบภายในประจำปีในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลของ สถาบันการเงินว่าครอบคลุมถึงประเด็นสำคัญต่าง ๆ ตามข้อกำหนดใน พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ.2551 หรือไม่

2) ขอแผนและแนวทางการตรวจสอบภายในประจำปีในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลของ สถาบันการเงินว่าครอบคลุมถึงประเด็นสำคัญต่าง ๆ ตามข้อกำหนดใน พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ.2551 หรือไม่

3) ขอรายงานการตรวจสอบภายในและรายงานสรุปผลการปฏิบัติงานประจำปีของฝ่ายตรวจสอบภายในเพื่อตรวจสอบว่า ฝ่ายตรวจสอบภายในได้ดำเนินการตามแผนและแนวทางการตรวจสอบดังกล่าวหรือไม่

4) ขอหลักฐานที่แสดงว่ามีการแก้ไขตามคำแนะนำเพื่อติดตามว่าได้มีการแก้ไขให้เป็นไปตามประเด็นข้อสังเกตของผู้ตรวจสอบหรือไม่

2.9 ผลงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต ตรวจสอบโดย

2.9.1 ศึกษารายงานของผู้สอบบัญชีภายนอกที่มีการกล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวกับการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลและฐานข้อมูลเงินฝากโดยพิจารณาว่า

1) มีข้อสังเกตและการแสดงความเห็นของผู้สอบบัญชีในรายงาน เกี่ยวกับการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลและฐานข้อมูลเงินฝากหรือไม่

2) การเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินมีเรื่องซึ่งอาจเป็นเหตุให้การจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลเกิดความผิดพลาดได้หรือไม่

3) มีข้อสังเกตในรายงาน การตรวจสอบพิเศษซึ่งอาจเป็นเหตุให้การจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลและฐานข้อมูลเงินฝากเกิดความผิดพลาดได้หรือไม่

2.9.2 สำหรับเอกสารที่ใช้ประกอบการตรวจสอบตามที่กล่าวข้างต้น มีดังต่อไปนี้

- 1) รายงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต
- 2) หมายเหตุประกอบงบการเงิน
- 3) รายงานการตรวจสอบพิเศษ (รายงานตามประกาศ ธปท.)
- 4) ข้อเสนอแนะของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต (Management Letter)
- 5) รายการปรับปรุงของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต (Audit Adjustment)

2.10 สัมภาษณ์ผู้บริหารและพนักงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำรายงานเงินฝาก รายบุคคลและฐานข้อมูลเงินฝากในประเด็นต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้น ดังนี้

2.10.1 ผู้บริหารมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของ พ.ร.บ.สถาบันประกันเงินฝาก พ.ศ.2551 และมีการดำเนินงานที่เหมาะสมตามระเบียบและกฎเกณฑ์ของสถาบันประกันเงินฝาก เพียงใด

2.10.2 ผู้บริหารมีการกำหนดแผนฉุกเฉินเพื่อรองรับการดำเนินการส่งข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วนให้กับสถาบันประกันเงินฝากหรือไม่

2.10.3 สอบถามและประเมินความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ของ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลและการเตรียมข้อมูลเพื่อรองรับกรณีการจ่ายเงินทดแทน

2.10.4 ฐานข้อมูลเงินฝากสามารถให้ข้อมูลหนี้สินของผู้ฝากแต่ละรายได้หรือไม่

2.10.5 สอบถามกระบวนการในการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลและการเตรียมข้อมูลเพื่อรองรับกรณีการจ่ายเงินทดแทน

2.10.6 เคยมีการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลผิดพลาดบ้างหรือไม่ ผิดพลาดกรณีใดบ้าง และแก้ไขหรือยัง

2.10.7 ได้เคยมีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับประเด็นนี้บ้างหรือไม่

2.10.8 มีผู้ช่วยที่สามารถปฏิบัติงานแทนได้หรือเปล่า

2.10.9 การปฏิบัติตามระเบียบและวิธีการจัดเก็บเอกสาร โดยเคร่งครัดหรือไม่

2.10.10 ผู้สอบบัญชีภายนอกได้เคยมีข้อสังเกตที่เกี่ยวกับประเด็นนี้บ้างหรือไม่

2.10.11 ประสานงานกับผู้ตรวจสอบอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยสอบถามถึงผลการตรวจสอบว่ามีข้อสังเกตที่เกี่ยวข้องกับบทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารกับจัดทำรายงานเงินฝาก รายบุคคลและความพร้อมของข้อมูลเงินฝากในกรณีการจ่ายเงินทดแทนหรือไม่

2.11 กรณีมีข้อสังเกตจากการตรวจสอบ ให้ดำเนินการ

2.11.1 รวบรวมเอกสารหลักฐาน

1) ปรึกษากับผู้ตรวจสอบหัวหน้าสาย เพื่อรวบรวมประเด็นและหาข้อเท็จจริงกับเจ้าหน้าที่ สง.ต่อไป

2) ทารื้อกับผู้บริหารของสถาบันการเงินเพื่อหาแนวทางแก้ไขและข้อยุติ

3) นำผลสรุปไปเขียนรายงาน

2.12 กรณีพบการปฏิบัติที่อาจเข้าข่ายไม่ชอบด้วย พ.ร.บ.สถาบันประกันเงินฝาก พ.ศ.2551 ให้ดำเนินการ

2.12.1 รวบรวมเอกสารหลักฐาน

- 1) ปรึกษากับหัวหน้าสายตรวจสอบ เพื่อรวบรวมประเด็นและหาข้อเท็จจริงกับเจ้าหน้าที่สถาบันการเงินต่อไป
- 2) ทารื้อกับผู้บริหารสถาบันการเงินเพื่อหาแนวทางแก้ไขและข้อยุติ
- 3) นำผลสรุปไปเขียนรายงาน

3. ตัวอย่างรายงานการตรวจสอบ

เมื่อตรวจสอบเสร็จแล้วก็จะเป็นการเขียนรายงานการตรวจสอบและข้อเสนอแนะต่อสถาบันการเงินต่อไป ส่วนข้อที่ให้ธนาคารพาณิชย์แก้ไขก็จะมีการติดตามต่อไปและในการตรวจครั้งต่อไปหน่วยงานตรวจสอบก็ติดตามข้อเสนอแนะจากการตรวจสอบครั้งที่แล้วด้วย โดยลักษณะของรายงานจะรวมเป็นเล่มรายงานและเมื่อนำส่งให้ธนาคารจะมีหนังสือแจ้งผลถึงประธานกรรมการเพื่อเป็นการสรุปเนื้อหาในเล่มรายงานทั้งหมดให้กรรมการทุกคนได้อ่านและลงลายมือชื่อรับทราบแล้วส่งกลับสถาบันคุ้มครองเงินฝากภายในกำหนดระยะเวลาเดียวกันก็จะมีหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแจ้งให้ทราบผลการตรวจสอบพร้อมส่งเล่มรายงานด้วยซึ่งเล่มรายงานการตรวจสอบจะมี 4 หน้าคือ

หน้า 1 เป็นหน้าสรุปผลการตรวจสอบและความเห็นของผู้ตรวจสอบจะเป็นการรายงานฐานะการเงินและผลการดำเนินงานผลการจัดระดับโดยรวม ระดับความเสี่ยงโดยรวม แนวโน้มความเสี่ยงทั้ง 5 ด้าน

หน้า 2 ประเด็นสำคัญที่ต้องการให้แก้ไข จะเป็นประเด็นที่ทางธนาคารแห่งประเทศไทยต้องการให้แก้ไขเช่นระบบงานที่ยังมีข้อบกพร่องอยู่แต่ไม่ใช่เรื่องผิดกฎหมาย

หน้า 3 การปฏิบัติไม่ชอบหรืออาจไม่ชอบด้วยกฎหมายจะเป็นการแจ้งประเด็นที่ผิดกฎหมายหรือที่ต้องรอการวินิจฉัยก็จะเป็นประเด็นอาจเข้าข่ายไม่ชอบด้วยกฎหมาย

หน้า 4 จะเป็นหน้ารายงานความเสี่ยงแต่ละด้านอย่างละเอียดซึ่งจะรายงานระดับความเสี่ยงรวม แนวโน้มความเสี่ยง โดยจะรายงานฐานะการเงินและผลการดำเนินงานด้วยตัวอย่างรายงานเฉพาะความเสี่ยงด้านปฏิบัติการของหน้า 4 ซึ่งผลการตรวจเรื่องการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก จะรวมอยู่ในส่วนความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ จะเป็นดังนี้

ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ ระดับความเสี่ยงรวม ปานกลาง แนวโน้มความเสี่ยง คงที่
ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการอยู่ในระดับ ปานกลาง การจัดการความเสี่ยงอยู่ในระดับพอใช้ ทำให้ความเสี่ยงรวมด้านปฏิบัติการ ปานกลาง

ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการอยู่ในระดับ ปานกลาง เนื่องจากธนาคารมีการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างองค์กร กระบวนการทำงาน ระบบงาน และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้สามารถ รองรับพฤติกรรมของลูกค้าและสามารถแข่งขันในระบบสถาบันการเงินและนอกระบบสถาบัน การเงินได้ ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการยึดลูกค้าเป็นศูนย์กลาง แต่จากปริมาณงานและ ความซับซ้อนของผลิตภัณฑ์และบริการใหม่หรือที่มีอยู่แล้วอาจก่อให้เกิดข้อบกพร่อง หรือ ข้อผิดพลาดของการปฏิบัติงาน ซึ่งนำไปสู่การร้องเรียนจากลูกค้า นอกจากนี้ ในระยะเวลา 12 เดือน ที่ผ่านมามีการทุจริตผิดพลาดที่ก่อให้เกิดความเสียหายรวม xx ล้านบาท ส่วนใหญ่ ได้แก่ การ ยักยอกเงินของพนักงาน xx ล้านบาท นอกจากนี้เป็นการทุจริตเกี่ยวกับการปลอมแปลงบัตร เครดิต บัตรเอทีเอ็มและเงินฝาก เพื่อหลอกลวงให้ลูกค้าธนาคารบอกรหัสผ่านและนำไปทุจริตอีก xx ล้านบาท

การจัดการความเสี่ยงด้านปฏิบัติการอยู่ในระดับ พอใช้ เนื่องจากธนาคารต้องจัดสรร พนักงานให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างองค์กร รวมทั้งสรรหาและสร้างพนักงาน ขึ้นมาทดแทนกับการขยายขอบเขตงานธุรกิจ โดยเฉพาะการจัดตั้งสาขางาน xx และสาขางาน xx โดย การบริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติการจะมีคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงเพื่อกำหนดการบริหาร ความเสี่ยงในภาพรวมของธนาคาร

ธนาคารอยู่ระหว่างดำเนินโครงการ xx ตามแผนแม่บทโครงการด้านเทคโนโลยี ซึ่งต้อง พัฒนาเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนงานบริการและการขาย มีการเพิ่มช่องทางการขายและบริการ และปรับปรุงงาน Core Banking System ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นในการสร้างผลิตภัณฑ์และ ให้บริการที่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าและแข่งขันในตลาดได้ รวมทั้งมีการพัฒนา ปรับปรุงการปฏิบัติงานภายใน มีการจัดตั้งระบบบัญชีใหม่ให้ถูกต้องและเป็นไปตามข้อกำหนด ของธนาคารแห่งประเทศไทย โดยมีโครงการย่อย Enterprise Data Warehouse เป็นตัวขับเคลื่อนที่สำคัญ โดยมีการทำ Data Mining จากข้อมูลในอดีตเพื่อคาดคะเนพยากรณ์ข้อมูลทางด้านตลาดที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อนำมาใช้กำหนดกลยุทธ์ให้กับธุรกิจต่อไป และส่วนหนึ่งใช้เตรียมความพร้อมฐานข้อมูลเพื่อรองรับ Basel II ซึ่งอยู่ระหว่างการทดสอบโดยผู้ใช้ (User Acceptance Test)

ธนาคารมีการตรวจสอบภายในครบทุกส่วนงานภายใน xx ปี และมีคู่มือใช้ ประกอบการปฏิบัติงานครอบคลุมทุกด้าน และได้กำหนดให้แต่ละฝ่ายงานสอบทานการปฏิบัติงาน ของตนเอง (Self Assessment) แต่อย่างไรก็ดี ยังมีการทุจริตทั้งจากภายในและภายนอกที่เกิดขึ้นใน ธุรกิจเพื่อลูกค้ารายย่อย (Retail Business) ในผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับเงินสดและธนาคารได้ออก ระเบียบการปฏิบัติงานที่สำคัญเพื่อให้พนักงานสาขาปฏิบัติ ถ้าละเลยการปฏิบัติจะถูกลงโทษตาม ควรแก่กรณี

ธนาคารได้ปฏิบัติตามมาตรการของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) และทางการที่เกี่ยวข้อง ในการรายงานแบบต่าง ๆ การเก็บข้อมูลของลูกค้า รวมทั้งมีการอบรมพนักงานที่เกี่ยวข้องให้ทราบถึงกฎเกณฑ์ของสำนักงาน ปปง. โดยมีฝ่าย xx กำกับดูแลการปฏิบัติงานของสาขา ทั้งด้านการให้ความรู้และให้คำปรึกษา เพื่อให้มั่นใจว่าพนักงานจะสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ธนาคารมีการเตรียมความพร้อมในการทำการรู้จักลูกค้า / การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (KYC/CDD) สำหรับการเตรียมพร้อมเข้ารับการประเมินด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Anti – Money Laundering and Combating the Financing of Terrorism Policy) ตามมาตรฐานสากล

ธนาคารได้จัดตั้งโครงการ Basel II เป็นโครงการยุทธศาสตร์ของธนาคาร โดยมีคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงรับผิดชอบในการติดตามดูแลภาพรวมของโครงการ และจัดตั้งคณะทำงานโครงการยุทธศาสตร์ Basel II ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนจากฝ่ายงานต่าง ๆ สำหรับรับผิดชอบในการปรับปรุงและพัฒนานโยบาย กระบวนการ ขั้นตอน รวมถึงข้อมูลและระบบที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด ซึ่งธนาคารได้ทดสอบการดำรงเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ โดยวิธี xx แล้วว่ามีความพร้อมตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

ธนาคารได้แก้ไขกระบวนการพิจารณาวินิจฉัยยกเว้นการร้องเรียนตามคำสั่งการจากการตรวจสอบครั้งก่อน โดยออกประกาศกรณีเรื่องร้องเรียนกรณีที่สำคัญ xx กรณี คือ เรื่องที่สำคัญและอาจนำมาซึ่งความเสี่ยงแก่ลูกค้าหรือธนาคาร เรื่องนั้นเป็นการร้องเรียนเกี่ยวกับธนาคารหรือพนักงาน หรือลูกจ้างไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย และมีผลกระทบต่อฐานะหรือชื่อเสียงของธนาคาร เรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริต และเรื่องร้องเรียนที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียน โดยตรงได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาและแจ้งให้ลูกค้าทราบแล้ว แต่ลูกค้าไม่ยอมรับผลการแก้ไขปัญหาและมีความจำเป็นที่จะดำเนินการร้องเรียนต่อหน่วยงานทางการที่กำกับดูแลอื่น โดยธนาคารกำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียน โดยตรง ส่งสำเนาข้อร้องเรียนและเอกสารที่เกี่ยวข้องให้ฝ่ายตรวจสอบทันทีที่หน่วยงานรับทราบข้อร้องเรียนของลูกค้า นอกจากนี้ธนาคารยังปรับปรุงระบบการรับเรื่องร้องเรียนให้ฝ่ายตรวจสอบสามารถติดตามขบวนการรับเรื่องร้องเรียนตั้งแต่เริ่มจนกระทั่งเสร็จสิ้นการดำเนินการตามข้อร้องเรียน

อย่างไรก็ตาม ธนาคารมีการปฏิบัติเข้าข่ายไม่ชอบด้วยกฎหมายมาตรา 9 ทวิ และมาตรา 12 (2) ประกอบมาตรา 12 ทวิ (5) แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2505 ที่แก้ไขแล้ว ดังนี้

มาตรา 9 ทวิ โดยสายงาน xxx ได้จำหน่ายตัวสัญญาใช้เงิน xx คำนี้นี้เพิ่มค่า ชุดที่ xx ให้กับนักลงทุนทั่วไป ตัวสัญญาใช้เงินดังกล่าวเป็น Derivative ชนิดซับซ้อน โดยอ้างอิงอัตราผลตอบแทนกับราคาปิดของ SET 50 Index ซึ่งในกรณีนี้คือ ผลตอบแทนพิเศษอันถือเป็นส่วนของ xx ตามกฎเกณฑ์ของ ธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารจำเป็นต้องปิดความเสี่ยงที่เกินจาก Derivative ซับซ้อนแบบเต็มจำนวน ธนาคารได้ปิดความเสี่ยงในส่วนของ xx ดังกล่าวด้วยการทำธุรกรรม xx แต่มีการทำ xx ไปทั้งสิ้นจำนวน xx บาท การปฏิบัติดังกล่าวไม่เป็นไปตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยที่ ฝนส.(21) ว. 4/2549 เรื่องการอนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ทำธุรกรรมอนุพันธ์ทางการเงินที่มีความซับซ้อน ลงวันที่ 19 ตุลาคม 2548 เป็นการปฏิบัติที่อาจเข้าข่ายไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา 9 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2505 และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522

มาตรา 12 (2) ประกอบมาตรา 12 ทวิ (5) โดยธนาคาร ได้ดำเนินการออกหนังสือคำประกันการใช้ไฟฟ้าให้แก่ บริษัท xx จำกัด จำนวนเงิน xx บาท โดยบริษัทดังกล่าวมี xx ซึ่งเป็นกรรมการของธนาคาร xx จำกัด และ xx ซึ่งเป็นภริยาของ xx เป็นกรรมการของบริษัทดังกล่าวข้างต้น และทั้ง 2 ท่าน ได้ถือหุ้นของบริษัทดังกล่าวร่วมกันจำนวน xx หุ้น เท่ากับร้อยละ 59.00 ของหุ้นที่ออกจำหน่ายได้แล้วทั้งหมด การปฏิบัติดังกล่าวเป็นการปฏิบัติที่อาจเข้าข่ายไม่ชอบด้วยกฎหมายมาตรา 12 (2) ประกอบมาตรา 12 ทวิ (5) แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2505 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522

สำหรับการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก ตาม พ.ร.บ. คุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 นั้นมีดังนี้

มีการปฏิบัติที่อาจเข้าข่ายไม่ชอบด้วย พ.ร.บ.สถาบันประกันเงินฝาก ดังนี้

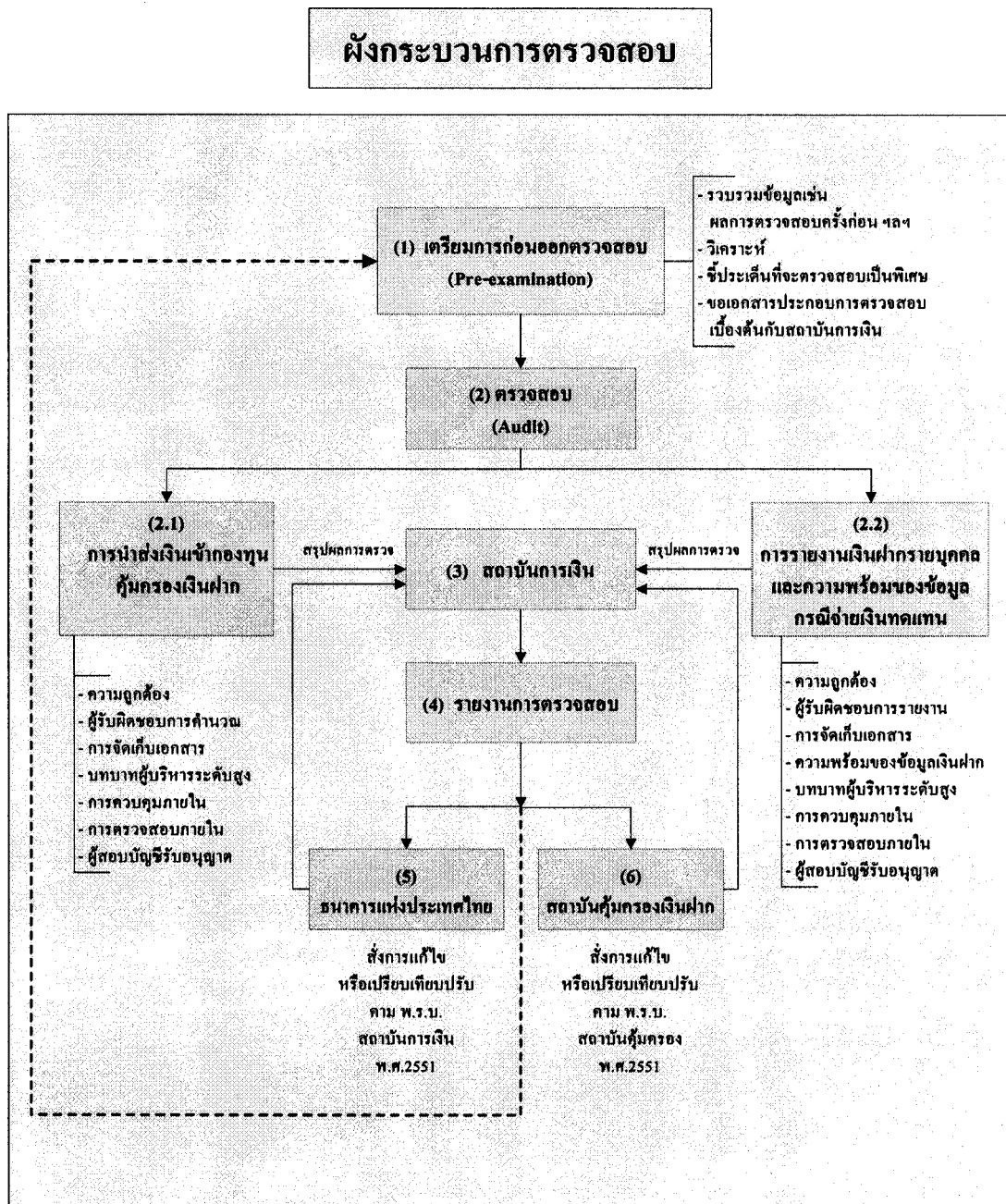
1. การคำนวณเบี้ยประกัน ยอดเงินฝากที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณมิได้ใช้วิธีถัวเฉลี่ยตามหลักเกณฑ์ที่สถาบันคุ้มครองเงินฝากกำหนดซึ่งส่งผลให้ยอดเงินฝากที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเบี้ยประกันต่ำไป 50 ล้านบาท ซึ่งอาจไม่เป็นไปตาม พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

2. การจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล ยอดรวมเงินฝากของ นาย ก. มิได้รวมส่วนที่เป็นอีกหนึ่งของบัญชีเงินฝากร่วมระหว่าง นาย ก. กับ นาย ข. ตามที่พระราชบัญญัติสถาบันประกันเงินฝากกำหนด ซึ่งอาจไม่เป็นไปตาม พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

3. สถาบันการเงินได้มอบหมายให้บุคคลเพียงคนเดียวทำหน้าที่จัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลและการคำนวณเงินนำส่งเบี้ยประกันโดยไม่ได้อัดให้มีบุคคลที่ทำหน้าที่ทดแทนได้ในกรณีฉุกเฉิน

แนวโน้มความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ คงที่ เนื่องจากแม้ว่าธุรกรรมของธนาคารจะเพิ่มขึ้นตาม การปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์กรและการกำหนดเป้าหมายธุรกิจ แต่ธนาคารมีการวางระบบ ควบคุมภายใน การประเมินติดตามผลการปฏิบัติงาน และควบคุมการบริหารความเสี่ยงจากการ ปฏิบัติงานให้อยู่ในกรอบที่ยอมรับได้ และทันต่อเหตุการณ์ รวมทั้งมีการพัฒนาบุคลากรและ ระบบงานรวมทั้งจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานเพื่อรองรับธุรกิจใหม่ และกฎระเบียบทางการที่จะ เปลี่ยนไป

ภาพที่ 5.1: ฟังกระบวนการตรวจสอบ

บทที่ 6

สรุปผลการศึกษา

1. ความเป็นมาของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

การจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากมีการริเริ่มอย่างเป็นทางการเมื่อคราวที่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540 เนื่องจากมีสถาบันการเงินหลายแห่งปิดกิจการลง และประชาชนแห่ถอนเงิน ซึ่งกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินต้องเข้ารับผิดชอบในการคืนเงินฝากให้แก่ผู้ฝากเงิน และในครั้งนั้นเกิดความเสียหายกับระบบการเงินไทยสูงถึง 1.4 ล้านล้านบาท ซึ่งนับเป็นภาระทางการคลังในระดับสูง และยิ่งเวลาผ่านไปก็ยิ่งทำให้มูลค่าของสถาบันการเงินที่มีปัญหาและถูกปิดกิจการมีมูลค่าลดลง เนื่องจากกระบวนการชำระบัญชีต้องใช้เวลาานาน

สำหรับ พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก นั้นศึกษาตัวอย่างจากต่างประเทศ โดยเป้าหมายหลักของการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากก็เพื่อ จ่ายคืนเงินให้กับผู้ฝาก และกำหนดให้สถาบันการเงินต้องนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากตามอัตราที่กำหนด ทั้งนี้จำนวนผู้มีบัญชีเงินฝากในสถาบันการเงินไทยทั้งระบบประมาณ 52.60 ล้านราย คิดเป็นยอดเงินรวมประมาณ 6.56 ล้านล้านบาท ในจำนวนนี้ 98.57% เป็นบัญชีเงินฝากที่มีวงเงินไม่เกิน 1 ล้านบาท ซึ่งสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่จัดตั้งขึ้นตาม พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ.2551 จะให้การคุ้มครองกับผู้ฝากเงินกลุ่มนี้ ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ โดยเมื่อ พ.ร.บ.ฉบับนี้จะใช้เวลานานถึง 5 ปีในการทยอยลดวงเงินคุ้มครอง ให้เหลือไม่เกิน 1 ล้านบาทต่อรายต่อ 1 สถาบันการเงิน เพื่อให้ทั้งสถาบันการเงินและผู้ฝากเงินปรับตัว ดังนี้

ตารางที่ 6.1 : ระยะเวลาการทยอยลดวงเงินคุ้มครองเงินฝาก

ปีที่	ระยะเวลา	จำนวนเงินที่ได้รับการคุ้มครอง (ล้านบาท)
1	11 ส.ค.51 – 10 ส.ค.52	ทั้งจำนวน
2	11 ส.ค.52 – 10 ส.ค.53	100
3	11 ส.ค.53 – 10 ส.ค.54	50
4	11 ส.ค.54 – 10 ส.ค.55	10
5	11 ส.ค.51 – 10 ส.ค.52	1

2. การตรวจสอบ

การศึกษาการตรวจสอบการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากของสถาบันการเงินในประเทศไทย เป็นการศึกษากระบวนการ และวิธีการในการตรวจสอบของภาครัฐเกี่ยวกับความถูกต้องและเหมาะสมในการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก สถาบันคุ้มครองเงินฝาก ของสถาบันการเงินในประเทศไทย ซึ่งมีหน้าที่ต้องนำส่งเงินเข้ากองทุนดังกล่าว ตามที่ พระราชบัญญัติคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ.2551 กำหนด ตลอดจนความถูกต้องเหมาะสมของการรายงานต่าง ๆ ที่กฎหมายกำหนด

สำหรับแหล่งเงินทุนของกองทุนคุ้มครองเงินฝากจะมีทุนประเดิมจากรัฐบาลจำนวน 1,000 ล้านบาท และจากการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากสถาบันการเงินต่าง ๆ ในจำนวนไม่เกิน 1% ของเงินฝากในสถาบันการเงินแต่ละแห่ง ซึ่งสถาบันการเงินต่าง ๆ เคยจ่ายเงินค่าธรรมเนียมให้กับกองทุนฟื้นฟู อยู่ในอัตรา 0.24% ของเงินฝาก ณ วันสิ้นงวดบัญชี ดังนั้นเงินที่สถาบันการเงินนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก จึงมีความสำคัญต่อการดำเนินงานของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก และความมั่นคง ของระบบเงินฝากของประเทศไทยเป็นอย่างมาก ซึ่งการศึกษาการตรวจสอบการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากของสถาบันการเงินในประเทศไทยโดยมี

2.1 วัตถุประสงค์เพื่อ

2.1.1 ศึกษาแนวทาง และวิธีการตรวจสอบการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากของสถาบันการเงินในประเทศไทย

2.1.2 ศึกษาพัฒนาการของการตรวจสอบ โดยการนำกระบวนการในการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์มาช่วยในกระบวนการตรวจสอบ

2.1.3 เป็นแนวทางในการตรวจสอบความถูกต้องในการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากของสถาบันการเงิน แก่ ผู้ตรวจสอบภายในของสถาบันการเงิน ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต และผู้ตรวจสอบของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

2.2 ประเด็นสำคัญที่ต้องตรวจสอบมี 2 ประเด็น ดังนี้

2.2.1 ความถูกต้องเหมาะสมในการคำนวณและนำเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก

2.2.2 ความถูกต้องเหมาะสมของรายงานเงินฝากรายบุคคล และประเมินความพร้อมของข้อมูลเงินฝากในกรณีการจ่ายเงินทดแทน

2.3 รายละเอียดวิธีการตรวจสอบสามารถสรุปได้ดังนี้

2.3.1 ความถูกต้องในการคำนวณและนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก

2.3.2 ความรู้ความสามารถของผู้รับผิดชอบในการจัดทำรายงานการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก

2.3.3 การจัดเก็บเอกสาร

2.3.4 บทบาทหน้าที่ผู้บริหารระดับสูง

2.3.5 การควบคุมภายใน

2.3.6 การตรวจสอบภายใน

2.3.7 การตรวจสอบของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต

2.3.8 ความพร้อมของข้อมูลเงินฝากในกรณีต้องจ่ายเงินทดแทน

สำหรับผู้สอบบัญชีรับอนุญาตซึ่งมีหน้าที่ในการรับรองงบการเงินของสถาบันการเงิน ก็ควรที่จะคำนึงถึงความถูกต้องในการคำนวณและนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก และรายงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การรับรองงบการเงินเป็นไปด้วยความระมัดระวังรอบคอบ ส่วนผู้ตรวจสอบภายในของสถาบันการเงินก็ควรที่จะให้ความสำคัญในประเด็นที่กล่าวเพื่อให้เป็นไปตามแนวทางที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดในเรื่องการตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตามกระบวนการในการตรวจสอบทั้งหมดที่กล่าวมาเป็นการประเมินความถูกต้องตามที่ควรในแต่ละประเด็นที่ตรวจสอบ ซึ่งผู้ค้นคว้ามีความเชื่อว่าหากได้ดำเนินการตรวจสอบตามแนวทางที่ได้กล่าวไว้แล้ว แม้ว่าจะไม่สามารถรับรองได้อย่างสมบูรณ์ว่าทั้งหมดมีความถูกต้อง แต่ความบกพร่องที่อาจมีอยู่ก็จะเป็นความบกพร่องที่ไม่มีความสำคัญ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ทวีศักดิ์ มานะกุล (2551) "ระบบคุ้มครองเงินฝากทำให้ระบบสถาบันการเงินเข้มแข็ง และระบบการเงินมีเสถียรภาพจริงหรือ"

ธนาคารแห่งประเทศไทย คู่มือการตรวจสอบความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ

ธวัช ภูษิต โภยไคย (2529) กระจายทำการ กรุงเทพฯ ลิฟวิ้ง

ปกรณ์ เพ็ญภาคกุล (2547) แนวทางจัดทำกระจายทำการของผู้สอบบัญชี กรุงเทพฯ ที พี เอ็นเพรส
พยอม สิงเสนห์ (2537) การสอบบัญชี กรุงเทพฯ ชวนพิมพ์

ศีกฤทธิ์ สิงหว (2546) "สถาบันประกันเงินฝาก: ศึกษาอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบระบบ
สถาบันการเงินและการจัดการสินทรัพย์และหนี้สินของสถาบันการเงินที่มีปัญหา" สาขาวิชา
นิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

พระราชบัญญัติ
สถาบันคุ้มครองเงินฝาก
พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันคุ้มครองเงินฝาก

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน หรือธนาคารที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นตามที่กำหนด ในพระราชกฤษฎีกา

“เงินฝาก” หมายความว่า เงินที่สถาบันการเงินรับฝากจากประชาชนหรือบุคคลใด โดยมีความผูกพันที่จะต้องจ่ายคืนแก่ผู้ฝากเงิน

“คณะกรรมการควบคุม” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมสถาบันการเงินตามกฎหมาย ว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนคุ้มครองเงินฝาก

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานของสถาบันคุ้มครองเงินฝากซึ่งผู้อำนวยการ สถาบันคุ้มครองเงินฝากแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ธนาคารที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นธนาคารใดสมควรจะให้มีการคุ้มครอง เงินฝากของธนาคารตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ธนาคารนั้นเป็นสถาบัน การเงิน

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของสถาบันและรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

สถาบันคุ้มครองเงินฝาก

ส่วนที่ ๑

การจัดตั้งและทุน

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งสถาบันขึ้นเรียกว่า “สถาบันคุ้มครองเงินฝาก” มีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (๑) คุ้มครองเงินฝากในสถาบันการเงิน
- (๒) เสริมสร้างความมั่นคงและเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงิน
- (๓) ดำเนินการกับสถาบันการเงินที่ถูกควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน และชำระบัญชีสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๗ ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ให้สถาบันมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารจัดการกองทุน ทุน และทรัพย์สินของสถาบัน
- (๒) เรียกเก็บเงินที่สถาบันการเงินนำส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๔๘ และจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินตามมาตรา ๕๓

(๓) มีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ รวมทั้งก่อตั้งสิทธิหรือทำนิติกรรมใด ๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร

(๔) ออกตั๋วเงิน พันธบัตร หรือตราสารทางการเงินอื่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี

(๕) ลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลหรือตราสารหนี้ที่รัฐบาลค้ำประกันทั้งต้นเงินและดอกเบี้ย หรือลงทุนในหลักทรัพย์อื่นตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี

(๖) ฝากเงินในสถาบันการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย หรือธนาคารที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น เฉพาะเพื่อจัดการงานตามปกติธุระ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

(๗) ทำกิจการทั้งปวงที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องในการจัดการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

มาตรา ๘ ให้สถาบันตั้งสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียงและจะตั้งสาขาหรือสำนักงานผู้แทน ณ ที่ใดในราชอาณาจักรก็ได้

มาตรา ๙ ทุนของสถาบันประกอบด้วย

(๑) เงินทุนที่รัฐบาลจัดสรรให้

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่ตกเป็นของสถาบัน

(๓) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้มอบให้

(๔) ดอกผลของกองทุนที่คณะกรรมการจัดสรรให้ตามมาตรา ๔๘

(๕) ดอกผลหรือรายได้จากเงินหรือทรัพย์สินของสถาบัน

มาตรา ๑๐ ให้กำหนดทุนประเดิมของสถาบันเป็นวงเงินไม่เกินหนึ่งพันล้านบาท

มาตรา ๑๑ ให้สถาบันเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น

รายได้ของสถาบันไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๑๒ กิจการของสถาบันไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้ สถาบันต้องจัดให้มีข้อบังคับ หรือระเบียบกำหนดให้ผู้อำนวยความสะดวก พนักงาน และลูกจ้างของสถาบัน ได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

ส่วนที่ ๒

การเงิน การบัญชี และการสอบบัญชี

มาตรา ๑๓ สถาบันต้องวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กิจการและให้มีการตรวจสอบภายในเป็นประจำ

มาตรา ๑๔ สถาบันต้องจัดทำงบการเงินส่งผู้สอบบัญชีภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

บัญชีของสถาบันให้เป็นไปตามปีปฏิทิน

มาตรา ๑๕ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของสถาบัน

มาตรา ๑๖ ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานของสถาบัน และเพื่อการนี้ ให้มีอำนาจสอบถามผู้อำนวยการ พนักงาน หรือลูกจ้างของสถาบันด้วย

มาตรา ๑๗ ผู้สอบบัญชีต้องตรวจสอบและแสดงความเห็นต่องบการเงินของสถาบัน และจัดทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อสถาบันภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

ให้สถาบันประกาศงบการเงินที่ผู้สอบบัญชีตรวจสอบและแสดงความเห็นแล้วตามวรรคหนึ่ง ในราชกิจจานุเบกษาภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา ๑๘ ให้สถาบันจัดทำรายงานประจำปีเสนอรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงานของสถาบันในปีที่ล่วงมาแล้ว พร้อมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ โครงการ และแผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า

ส่วนที่ ๓

คณะกรรมการ

มาตรา ๑๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการสถาบันคุ้มครองเงินฝาก” ประกอบด้วย ประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ โดยในจำนวนนี้ ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเงินการคลังและด้านกฎหมายอย่างน้อยด้านละหนึ่งคน และให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้รัฐมนตรีเสนอชื่อประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาแต่งตั้ง

มาตรา ๒๐ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบกำหนดสองปี ให้ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ออกจากตำแหน่งเป็นจำนวนกึ่งหนึ่งโดยวิธีจับสลาก หากจำนวนที่คำนวณได้มีเศษให้ปัดทิ้ง และให้ถือว่าการออกจากตำแหน่งโดยการจับสลากดังกล่าวเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแรก

ให้ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอยู่ในตำแหน่ง เพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่าประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

มาตรา ๒๑ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์

มาตรา ๒๒ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี
- (๒) เป็นผู้ถือหุ้นในสถาบันการเงินเกินกว่าร้อยละห้า
- (๓) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการ ที่ปรึกษา หรือมีตำแหน่งหน้าที่ใด ๆ ในสถาบันการเงิน เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี
- (๔) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือสถาบันการเงิน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง
- (๕) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แม้จะมีการรอกการลงโทษ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๖) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

มาตรา ๒๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๐ ประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออกตามคำแนะนำของรัฐมนตรีเนื่องจากทุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ โดยต้องแสดงเหตุผลในการให้ออกอย่างชัดเจน

(๔) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๑ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๒

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทน อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งตนแทน

มาตรา ๒๔ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๕ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ที่วางนโยบายและควบคุมดูแล โดยทั่วไป ซึ่งกิจการของสถาบัน ภายในขอบวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ อำนาจและหน้าที่เช่นนี้ให้รวมถึง

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการนำส่งเงินเข้ากองทุนตามมาตรา ๔๕ และเงินเพิ่มตามมาตรา ๕๐

(๒) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการมอบอำนาจตามมาตรา ๓๓ และการรักษาการแทนในตำแหน่งผู้อำนวยการตามมาตรา ๓๕

(๓) ออกข้อบังคับให้สถาบันการเงินใช้ข้อความ เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์เพื่อแสดงว่าเป็นสถาบันการเงินที่เงินฝากได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ตามมาตรา ๓๘

(๔) กำหนดรายละเอียดของประเภทเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองตามมาตรา ๕๑

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยื่นคำขอรับเงินและการใช้สิทธิของผู้ฝากเงินตามมาตรา ๕๒

- (บ) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินตามมาตรา ๕๓
- (ค) อนุมัติรายงานประจำปีของสถาบัน
- (ง) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การงบประมาณ และการพัสดุของสถาบัน
- (จ) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไปและการบริหารงานบุคคลของสถาบัน
- (๑๐) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อให้มีการตราพระราชกฤษฎีกาและออกกฎกระทรวง

ตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๑) รายงานผลการดำเนินงานของสถาบันต่อรัฐมนตรีเป็นรายไตรมาส

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

มาตรา ๒๖ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือที่ปรึกษาคณะกรรมการ เพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

ให้นำความในมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับแก่การแต่งตั้งและการประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๒๗ การลงทุนตามมาตรา ๗ (๕) ต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคงสูง ไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบของการลงทุนทั้งหมด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การลงทุนตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจมอบหมายให้บุคคลใดดำเนินการแทนตามความเหมาะสมก็ได้ ทั้งนี้ คุณสมบัติของผู้ที่ได้รับมอบหมาย วิธีดำเนินการ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ส่วนที่ ๔

ผู้อำนวยการ

มาตรา ๒๘ ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อำนวยการโดยคำแนะนำของรัฐมนตรี ผู้อำนวยการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

มาตรา ๒๙ ผู้อำนวยการต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์ในวันที่คณะรัฐมนตรีมีมติแต่งตั้ง

(๓) สามารถทำงานให้แก่สถาบันได้เต็มเวลา

มาตรา ๓๐ ผู้อำนวยการต้องมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๒

มาตรา ๓๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๘ ให้ผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออกตามคำแนะนำของรัฐมนตรีเนื่องจากทุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ โดยต้องแสดงเหตุผลในการให้ออกอย่างชัดเจน

ในกรณีที่มีความจำเป็นรีบด่วนที่จะต้องเสริมสร้างความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน คณะรัฐมนตรีอาจมีมติให้ออกด้วยคำแนะนำของรัฐมนตรีตามที่คณะกรรมการเสนอแนะ

(๔) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๘ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๐

มาตรา ๓๒ ผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่บริหารภารกิจของสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนดำเนินการตามนโยบาย ข้อบังคับ หรือระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด และมีอำนาจหน้าที่บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสถาบัน

มาตรา ๓๓ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้แทนของสถาบัน เพื่อการนี้ ผู้อำนวยการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๔ ให้สถาบันมีรองผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการตามจำนวนที่คณะกรรมการเห็นสมควร

รองผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการมีฐานะเป็นพนักงานของสถาบันและมีอำนาจและหน้าที่ตามที่ผู้อำนวยการมอบหมาย

มาตรา ๓๕ เมื่อผู้อำนวยการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้หรือเมื่อตำแหน่งว่างลง ให้รองผู้อำนวยการหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการเป็นผู้รักษาการแทนในตำแหน่งผู้อำนวยการ ถ้าไม่มีบุคคล

ดังกล่าวหรือบุคคลดังกล่าวไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการหรือพนักงานคนใดคนหนึ่งของสถาบันเป็นผู้รักษาการแทนในตำแหน่งผู้อำนวยการแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

ส่วนที่ ๕

ประโยชน์ตอบแทนและความคุ้มครองการปฏิบัติงาน

มาตรา ๓๖ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ และผู้อำนวยการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่รัฐมนตรีกำหนด

ให้อนุกรรมการและที่ปรึกษาคณะกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๗ ให้นำกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่มาใช้บังคับกับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการที่ปรึกษาคณะกรรมการ ผู้อำนวยการ พนักงาน และลูกจ้างของสถาบัน

หมวด ๒

การดำเนินการเกี่ยวกับสถาบันการเงิน

มาตรา ๓๘ คณะกรรมการมีอำนาจออกข้อบังคับกำหนดให้สถาบันการเงินใช้ข้อความเครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ เพื่อแสดงว่าเป็นสถาบันการเงินที่เงินฝากได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๙ เพื่อประโยชน์ในการติดตามฐานะและการดำเนินงานของสถาบันการเงิน ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานอื่นที่กำกับดูแลสถาบันการเงิน และสถาบันมีหน้าที่ส่งรายงานการตรวจสอบหรือข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันการเงินให้แก่กันและกันตามที่ได้รับคำร้องขอ

มาตรา ๔๐ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการติดตามฐานะหรือการดำเนินงานของสถาบันการเงิน สถาบันมีอำนาจสั่งให้สถาบันการเงินยื่นรายงานลับ โดยมีรายการตามที่สถาบัน

กำหนด หรือยื่นเอกสารใด ทั้งนี้ จะให้ยื่นตามระยะเวลาหรือเป็นครั้งคราว และจะให้ทำคำชี้แจงเพื่ออธิบายหรือขยายความแห่งรายงานหรือเอกสารนั้นก็ได้

รายงานและเอกสารที่ยื่นหรือคำชี้แจงตามวรรคหนึ่ง สถาบันการเงินต้องทำให้ครบถ้วน และตรงต่อความเป็นจริง

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า สถาบันการเงินใดมีฐานะหรือการดำเนินงานที่มีลักษณะอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของประชาชน สถาบันอาจร้องขอให้ธนาคารแห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานอื่นที่กำกับดูแลสถาบันการเงินทำการตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์หนี้สิน ฐานะหรือการดำเนินงานของสถาบันการเงินเป็นการทั่วไปหรือเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกี่ยวข้องก็ได้

ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานอื่นที่กำกับดูแลสถาบันการเงินดำเนินการตามที่สถาบันร้องขอ และในการนี้สถาบันอาจเข้าร่วมทำการตรวจสอบด้วยก็ได้

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานต่อสถาบันว่า สถาบันการเงินใดมีฐานะหรือการดำเนินงานอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของประชาชน ให้สถาบันแจ้งให้ธนาคารแห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานอื่นที่กำกับดูแลสถาบันการเงินนั้นทราบเพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป

ให้สถาบันมีอำนาจจัดส่งผู้แทนเข้าร่วมปรึกษาหารือกับธนาคารแห่งประเทศไทย หรือหน่วยงานอื่นที่กำกับดูแลสถาบันการเงิน และรับทราบรายละเอียดข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับมาตรการที่ได้ดำเนินการไปแล้ว หรือจะดำเนินการกับสถาบันการเงินต่อไป

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้กรรมการ พนักงาน หรือลูกจ้างของสถาบันการเงิน ผู้สอบบัญชีของสถาบันการเงิน และผู้รวบรวมหรือประมวลข้อมูลของสถาบันการเงินด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือด้วยเครื่องมืออื่นใด ตลอดจนบุคคลผู้ครอบครองหรือรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันการเงินมาให้ถ้อยคำ หรือส่งสำเนาหรือแสดงสมุดบัญชี เอกสารหรือหลักฐานอันอันเกี่ยวกับกิจการ สินทรัพย์ และหนี้สินของสถาบันการเงินที่อยู่ในครอบครองของบุคคลดังกล่าว

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเนื่องจากไม่สามารถหาข้อมูลได้โดยทางอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้บุคคลซึ่งเคยดำรงตำแหน่งหรือเคยปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง และพ้นจากการดำรง

ตำแหน่งหรือการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวไม่เกินห้าปีมาให้อ้อยคำ หรือส่งสำเนาหรือแสดงสมุดบัญชี เอกสารหรือหลักฐานอื่นอันเกี่ยวกับกิจการ สิทธิทรัพย์ และหนี้สินของสถาบันการเงินที่อยู่ ในครอบครองของบุคคลดังกล่าว

มาตรา ๔๔ ให้สถาบันโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิดและการลงโทษบุคคลซึ่งกระทำความผิด รวมทั้งข้อมูลอื่นที่ได้รับเนื่องจากการ ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่ธนาคารแห่งประเทศไทยมีคำสั่งควบคุมสถาบันการเงินใด ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน และได้แจ้งคำสั่งดังกล่าวให้สถาบันทราบแล้วให้สถาบันเสนอ รายชื่อบุคคลต่อธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อพิจารณาแต่งตั้งเป็นกรรมการ ในคณะกรรมการควบคุม ตามที่กฎหมายดังกล่าวบัญญัติไว้

มาตรา ๔๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓

การคุ้มครองเงินฝาก

ส่วนที่ ๑

กองทุนคุ้มครองเงินฝาก

มาตรา ๔๗ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นในสถาบันกองทุนหนึ่ง เรียกว่า “กองทุนคุ้มครองเงินฝาก” กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินที่สถาบันการเงินนำส่งตามมาตรา ๔๘ และเงินเพิ่มตามมาตรา ๕๐
- (๒) ดอกผลของกองทุน
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากการชำระบัญชีตามหมวด ๔
- (๔) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้มอบให้
- (๕) เงินที่สถาบันกู้ยืมมาเพื่อการจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงิน

เงินกองทุนจะนำออกใช้ได้เพียงเพื่อ

- (๑) การจัดสรรให้แก่สถาบันตามมาตรา ๔๘
- (๒) การจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินตามมาตรา ๕๓
- (๓) การจ่ายเป็นค่าบริหารจัดการกองทุนตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด
- (๔) การจ่ายคืนเงินกู้และดอกเบี้ย

มาตรา ๔๘ ในแต่ละปี ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินไม่เกินกึ่งหนึ่งของดอกผลของกองทุน หลังหักค่าบริหารจัดการกองทุนตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม (๓) แล้ว ให้แก่สถาบันได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๔๘ ให้สถาบันการเงินนำส่งเงินเข้ากองทุนตามอัตราที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา แต่ต้องไม่เกินร้อยละหนึ่งต่อปีของยอดเงินฝากถัวเฉลี่ยของบัญชีที่ได้รับการคุ้มครอง

หลักเกณฑ์และวิธีการ ในการคำนวณยอดเงินฝากถัวเฉลี่ยตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ในการตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อกำหนดอัตราเงินนำส่งเข้ากองทุนครั้งแรกให้กำหนดอัตราเงิน นำส่งเข้ากองทุนเป็นอัตราเดียว สำหรับครั้งต่อไปจะกำหนดอัตราดังกล่าวให้แตกต่างกันตามประเภท หรือฐานะการดำเนินงานของสถาบันการเงินก็ได้

มิให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการนำส่งเงินเข้ากองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบัน การเงินตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย มาใช้บังคับแก่สถาบันการเงินที่ได้ส่งเงิน เข้ากองทุนตามมาตราแล้ว

มาตรา ๕๐ สถาบันการเงินใดไม่นำส่งเงินเข้ากองทุนหรือนำส่งไม่ครบภายในระยะเวลา ที่กำหนด ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราไม่เกินร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินที่ไม่นำส่ง หรือนำส่ง ไม่ครบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่สถาบันการเงินใดไม่นำส่งเงินเข้ากองทุนหรือนำส่งไม่ครบ และไม่เสียเงินเพิ่ม ตามวรรคหนึ่ง ให้สถาบันมีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้สถาบันการเงินนั้นชำระเงินดังกล่าวภายใน ระยะเวลาที่กำหนด

ให้ถือว่าเงินที่ต้องส่งเข้ากองทุนและเงินเพิ่มเป็นหนี้อันมีบุริมสิทธิลำดับต่อจากหนี้ภาษีอากร ของสถาบันการเงินนั้น

ส่วนที่ ๒

เงินฝากที่ได้รับการคุ้มครอง

มาตรา ๕๑ เงินฝากที่ได้รับการคุ้มครอง ได้แก่ เงินฝากทุกประเภทของสถาบันการเงินที่นำมาคำนวณยอดเงินฝากถัวเฉลี่ย และดอกเบี้ยค้างจ่ายที่เกิดจากเงินฝากนั้นจนถึงวันที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงินภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นเงินฝากและดอกเบี้ยที่เป็นเงินบาท และ

(๒) ต้องเป็นเงินฝากในบัญชีเงินฝากภายในประเทศ และไม่ใช่เงินฝากในบัญชีประเภทบัญชีเงินบาทของบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน

ให้คณะกรรมการประกาศรายละเอียดประเภทเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองตามวรรคหนึ่ง ในราชกิจจานุเบกษา

ส่วนที่ ๓

การจ่ายเงินแก่ผู้ฝากเงิน

มาตรา ๕๒ เมื่อสถาบันการเงินใดถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงินแล้ว ให้คณะกรรมการควบคุมหรือผู้แทนนิติบุคคลของสถาบันการเงินนั้น แล้วแต่กรณี ส่งมอบเงินและทรัพย์สินตลอดจนเอกสารทั้งปวงให้แก่สถาบันในฐานะผู้ชำระบัญชีภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต

ให้สถาบันประกาศกำหนดให้ผู้ฝากเงินมาขึ้นขอรับเงินภายในสี่สิบวันนับแต่วันที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต

ผู้ฝากเงินจะต้องยื่นคำขอและแสดงพยานหลักฐานเพื่อขอรับเงินภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่สถาบันประกาศกำหนดให้มาขึ้นคำขอรับเงิน ถ้ามีความจำเป็น ให้รัฐมนตรีสั่งขยายระยะเวลาออกไปได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน

ในกรณีที่ผู้ฝากเงินรายใดมิได้มาขึ้นขอรับเงินภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคสาม ให้ถือว่าสิทธิในการได้รับเงินดังกล่าวเป็นอันระงับสิ้นไป เว้นแต่กรณีมีเหตุสุดวิสัยและผู้ฝากเงิน

ได้มายื่นขอรับเงินภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่เหตุสุดวิสัยนั้นสิ้นสุดลงแต่ผู้ฝากเงินยังคงมีสิทธิยื่นขอรับชำระหนี้ดังกล่าวจากกองทรัพย์สินของสถาบันการเงินตามกระบวนการชำระบัญชีที่กำหนดไว้ในหมวด ๔ การยื่นคำขอรับเงินและการใช้สิทธิของผู้ฝากเงิน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๓ ภายในระยะเวลาไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ยื่นคำขอ ให้สถาบันจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินที่ยื่นคำขอแต่ละรายในแต่ละสถาบันการเงินตามจำนวนเงินฝากที่ปรากฏในบัญชีของผู้ฝากทุกบัญชีรวมกัน หากเงินฝากทุกบัญชีรวมกันมีจำนวนเกินกว่าหนึ่งล้านบาท ให้จ่ายเงินเป็นจำนวนหนึ่งล้านบาท

ในกรณีที่ผู้ฝากเงินมีหนี้ค้างชำระสถาบันการเงินใดเป็นจำนวนเงินแน่นอนให้สถาบันหักเงินที่ค้างชำระดังกล่าวออกจากจำนวนยอดเงินฝากทุกบัญชีรวมกันทั้งหมดในสถาบันการเงินนั้นก่อน

ให้สถาบันจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินผู้มีชื่อเป็นเจ้าของบัญชีหรือทายาทเท่านั้น ในกรณีมีชื่อบุคคลหลายคนร่วมกันเป็นเจ้าของบัญชี ให้สถาบันจ่ายเงินให้แก่ผู้มีชื่อเป็นเจ้าของบัญชีแต่ละคนตามส่วนที่บุคคลนั้นมีสิทธิในบัญชีเงินฝากตามหลักฐานการฝากเงินที่สถาบันการเงินนั้นมีอยู่อย่างชัดเจน หากไม่อาจทราบจำนวนเงินฝากของแต่ละคนมีส่วนในบัญชีนั้น ให้ถือว่าผู้ฝากเงินดังกล่าวมีส่วนเท่ากัน

การจ่ายเงินตามมาตรานี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๔ การกำหนดจำนวนเงินที่จ่ายให้แก่ผู้ฝากเงินให้สูงกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง เป็นการทั่วไป หรือให้แก่ผู้ฝากเงินประเภทหนึ่งประเภทใดเพื่อความเป็นธรรม ให้กระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕๕ ให้สถาบันเข้ารับช่วงสิทธิของผู้ฝากเงินเท่ากับจำนวนเงินที่ได้จ่ายไปแล้ว และมีสิทธิได้รับชำระหนี้ในจำนวนเงินนั้นจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ หรือผู้ชำระบัญชี แล้วแต่กรณี โดยมีบุริมสิทธิเหนือเจ้าหนี้สามัญของสถาบันการเงินนั้นทั้งหมด

หมวด ๔

การชำระบัญชีสถาบันการเงิน

มาตรา ๕๖ เมื่อสถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาตแล้ว ให้สถาบันเป็นผู้ชำระบัญชีสถาบันการเงิน และการใดที่เป็นอำนาจหน้าที่ของที่ประชุมผู้ถือหุ้นให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสถาบัน

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่สถาบันเห็นว่า เงินฝากของสถาบันการเงินที่มีการชำระบัญชีมีภาระดอกเบี้ยสูงเกินสมควรและไม่เป็นธรรม สถาบันโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจปรับลดอัตราดอกเบี้ยดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ต้องประกาศให้ผู้ฝากเงินทราบก่อน และจะเริ่มปรับลดอัตราดอกเบี้ยได้เมื่อพ้นระยะเวลาเจ็ดวันนับแต่วันประกาศ

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่สถาบันเห็นว่า ความผูกพันตามสัญญาของสถาบันการเงินที่มีการชำระบัญชีมีภาระเกินควรกว่าประโยชน์ที่จะพึงได้ สถาบันโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาจทำความตกลงกับเจ้าของทรัพย์สิน คู่สัญญา หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อลดภาระดังกล่าวได้

มาตรา ๕๙ ในกรณีที่สถาบันเห็นว่า สัญญาจ้างผู้บริหารของสถาบันการเงินที่มีการชำระบัญชีมีเงื่อนไขที่ไม่เหมาะสม หรือกำหนดค่าตอบแทนหรือสิทธิประโยชน์สูงเกินสมควร หรือสถาบันการเงินดังกล่าวได้รับความเสียหายจากการบริหารหรือการละเลย ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ของผู้บริหารสถาบันการเงิน ให้สถาบันโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจเลิกจ้าง ระวังหรือลดการจ่ายค่าตอบแทนหรือสิทธิประโยชน์ต่างๆ แก่ผู้บริหารดังกล่าวได้

มาตรา ๖๐ เมื่อรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของสถาบันการเงินใดหากสถาบันในฐานะผู้ชำระบัญชีได้ขายหรือโอนสินทรัพย์ หนี้สิน หรือภาระผูกพันของสถาบันการเงินนั้นไปให้บุคคลอื่นมิให้นำมาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และมาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ มาใช้บังคับ แล้วแต่กรณี

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หากมีความเสียหายเกิดขึ้นแก่บุคคลใดให้สถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต และบุคคลที่รับซื้อหรือรับโอนสินทรัพย์ หนี้สิน หรือภาระผูกพันร่วมกันรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นนั้น

มาตรา ๖๑ ในการขายหรือโอนสินทรัพย์ของสถาบันการเงินตามมาตรา ๖๐ หากมีการขายหรือโอนสินทรัพย์ที่มีหลักประกันอย่างอื่นที่มีใช้สิทธิจำนอง สิทธิจำนำ หรือสิทธิอื่นเกิดขึ้นแต่การค้ำประกันซึ่งยอมตกแก่ผู้รับโอนตามมาตรา ๓๐๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว ให้หลักประกันนั้นตกแก่บุคคลที่รับซื้อหรือรับโอน

มาตรา ๖๒ ในการขายหรือโอนสินทรัพย์ หนี้สิน หรือภาระผูกพันตามมาตรา ๖๐ ถ้ามีการฟ้องบังคับสิทธิเรียกร้องเป็นคดีอยู่ในศาล ให้บุคคลที่รับซื้อหรือรับโอนสินทรัพย์ หนี้สิน หรือภาระผูกพันเข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนในคดีดังกล่าว และอาจนำพยานหลักฐานใหม่มาแสดง

คัดค้านเอกสารที่ได้ยื่นไว้แล้ว ถ้ามค้านพยานที่สืบมาแล้วและคัดค้านพยานหลักฐานที่ได้สืบไปแล้วได้ แต่หากการคัดค้านหรือถ้ามค้านพยานดังกล่าวจะก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่คู่ความ ศาลอาจ ไม่อนุญาตก็ได้ และในกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาบังคับตามสิทธิเรียกร้องนั้นแล้ว ก็ให้เข้าสวมสิทธิ เป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษานั้นได้

มาตรา ๖๓ ในกรณีที่ได้อำนาจเงินให้แก่ผู้ฝากเงินแล้ว สถาบันในฐานะผู้ชำระบัญชีมีอำนาจ จัดการทรัพย์สินต่าง ๆ เพื่อชำระหนี้แก่สถาบันสำหรับเงินที่จ่ายไปดังกล่าว รวมทั้งแก่เจ้าหนี้อื่นที่มี บุริมสิทธิในลำดับเหนือกว่าตน และหากมีเงินเหลือ จะจ่ายให้แก่เจ้าหนี้สามัญตามสัดส่วนที่เป็นธรรม และด้วยความยินยอมของเจ้าหนี้อ้างกล่าว ก่อนที่จะยื่นคำร้องขอต่อศาลขอให้สั่งให้สถาบันการเงินนั้น ล้มละลายก็ได้

เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด ให้สถาบันมอบเงินและทรัพย์สินตลอดจนเอกสารทั้งปวง ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ และให้สถาบันพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในฐานะผู้ชำระบัญชีตั้งแต่นั้น เป็นต้นไป และกระบวนการชำระบัญชีต่อไปให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

มาตรา ๖๔ นับแต่วันที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต จนถึงวันที่ศาลมีคำสั่ง พิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดตามคำขอของสถาบันตามมาตรา ๖๓

(๑) ห้ามมิให้ผู้ใดฟ้องสถาบันการเงินนั้นเป็นคดีล้มละลาย รวมตลอดจนฟ้องร้องบังคับคดี เกี่ยวกับทรัพย์สินของสถาบันการเงินนั้น

(๒) ให้ศาลงดการพิจารณาคดีที่มีผู้ฟ้องสถาบันการเงินนั้นสำหรับสิทธิเรียกร้องใด ๆ ต่อศาลไว้ก่อน

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดนอกจากสถาบันการเงิน ใช้ข้อความ เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ เพื่อแสดงว่า ธุรกิจของตนเป็นสถาบันการเงินที่เงินฝากได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นนิติบุคคล กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดนั้น

มาตรา ๖๖ สถาบันการเงินใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน

กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งมีอำนาจรับผิดชอบในการดำเนินงานของสถาบันการเงิน ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดนั้น

มาตรา ๖๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๕๓ หรือให้ถ้อยคำ ส่งสำเนาหรือแสดงสมุดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นตามที่บัญญัติไว้ในบทบัญญัติดังกล่าวอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน

มาตรา ๖๘ คณะกรรมการควบคุมหรือผู้แทนนิติบุคคลของสถาบันการเงินผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน

มาตรา ๖๙ ผู้ใดล่วงรู้กิจการของสถาบันการเงินใดเนื่องจากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือล่วงรู้ข้อมูลใดจากการเปิดเผยของบุคคลที่มีอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ อันเป็นกิจการหรือข้อมูลที่เป็นความลับ หรือตามปกติวิสัยจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ถ้าผู้นั้นนำไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความในวรรคหนึ่ง มิให้นำมาใช้บังคับแก่การเปิดเผยในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) การเปิดเผยตามอำนาจหน้าที่
- (๒) การเปิดเผยเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนหรือการพิจารณาคดี
- (๓) การเปิดเผยเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) การเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการแก้ไขฐานะและการดำเนินการของสถาบันการเงินนั้น หรือสถาบันการเงินโดยรวม

(๕) การเปิดเผยแก่ผู้สอบบัญชีของสถาบันการเงิน

(๖) การเปิดเผยแก่ทางการ หรือหน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ทำหน้าที่กำกับดูแลการประกอบธุรกิจของสถาบันการเงินนั้น

(๗) การเปิดเผยเมื่อได้รับความเห็นชอบจากเจ้าของข้อมูลเป็นหนังสือ

มาตรา ๗๐ ความผิดตามหมวดนี้ หากมิได้ฟ้องคดีต่อศาลหรือมิได้มีการเปรียบเทียบโดยคณะกรรมการเปรียบเทียบตามมาตรา ๗๑ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่วินิจฉัยว่ามีกระทำความผิด หรือภายในห้าปีนับแต่วันที่มีการกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ

มาตรา ๗๑ ความผิดตามมาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ และมาตรา ๖๘ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการเปรียบเทียบที่รัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้มีจำนวนสามคนซึ่งคนหนึ่งต้องเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้เปรียบเทียบ และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวน และภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๒ เมื่อมีการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้นแล้ว ให้ยกเลิกการประกันผู้ฝากเงินของสถาบันการเงินโดยรัฐบาลที่มีอยู่ก่อนการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝาก และในสี่ปีแรกของการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้จ่ายเงินแก่ผู้ฝากเงิน ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๓ โดยกำหนดจำนวนเงินที่ให้ความคุ้มครองไม่เกินจำนวน ดังนี้

(๑) ปีที่หนึ่ง	เต็มตามจำนวนเงินที่ปรากฏในบัญชี
(๒) ปีที่สอง	หนึ่งร้อยล้านบาท
(๓) ปีที่สาม	ห้าสิบล้านบาท
(๔) ปีที่สี่	สิบล้านบาท

ทั้งนี้ ในช่วงสี่ปีแรกของการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ หากภาวะเศรษฐกิจและระบบการเงินเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญอันเป็นเหตุให้ต้องกำหนดจำนวนเงินที่ให้ความคุ้มครองเงินฝากเพิ่มขึ้น จากที่กำหนดในวรรคหนึ่งให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การฝากเงินกับสถาบันการเงิน เป็นประโยชน์ในการออมเงินแก่ประชาชนผู้ฝากเงินในอนาคต และเป็นประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ ในปัจจุบันการคุ้มครองเงินฝากเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีที่กำหนดให้รัฐบาลคุ้มครองเงินฝากในสถาบันการเงิน เดิมจำนวน ซึ่งหลักการดังกล่าวเป็นผลให้เกิดภาวะทางการคลังแก่รัฐมากเกินไป อีกทั้งยังไม่มีกลไกดำเนินการ ที่เหมาะสม ดังนั้น เพื่อลดภาระทางการคลังของรัฐดังกล่าว สมควรนำระบบการคุ้มครองเงินฝากแบบจำกัดวงเงิน มาใช้ พร้อมทั้งกำหนดกลไกต่าง ๆ ในการคุ้มครองเงินฝากอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะส่งผลต่อความเชื่อมั่น ของประชาชนต่อระบบสถาบันการเงินอันจะเป็นการสนับสนุนการออมเงินในประเทศ และเสริมสร้างความมั่นคง และความมีเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงินในภาพรวม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ปัญหาภาษี

มีนายสมชาย ก.ไก่ และนางสมหญิง ข.ไข่ เป็นสามี-ภรรยา มีบุตรด้วยกัน 2 คน คือ นายสมชาย และนางสมหญิง ทั้งนายสมชาย และนางสมหญิง ประกอบอาชีพค้าขาย มีรายได้รวมกันประมาณ 1,200,000 บาท ต่อปี นายสมชาย และนางสมหญิง มีเงินฝากในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ของธนาคารกรุงไทย จำนวน 1,200,000 บาท นายสมชาย และนางสมหญิง มีเงินฝากในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ของธนาคารกรุงไทย จำนวน 1,200,000 บาท นายสมชาย และนางสมหญิง มีเงินฝากในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ของธนาคารกรุงไทย จำนวน 1,200,000 บาท

4. คุ่มครองเท่าไร

ตอบ คุ่มครองเงินฝากของผู้ฝากที่สถาบันการเงินที่อยู่ภายใต้ระบบ และทุกสถาบันการเงินที่ถูกสั่งปิดกิจการลง ผู้ฝากแต่ละรายจะได้รับเงินฝากคืนตามจำนวนที่ฝากแต่ไม่เต็มจำนวนที่กฎหมายกำหนด ดังนี้

ระยะเวลา	จำนวนที่คุ่มครอง
ปีที่ 1 11 ส.ค. 51-10 ส.ค. 52	ทั้งจำนวน
ปีที่ 2 11 ส.ค. 52-10 ส.ค. 53	100 ล้านบาท
ปีที่ 3 11 ส.ค. 53-10 ส.ค. 54	50 ล้านบาท
ปีที่ 4 11 ส.ค. 54-10 ส.ค. 55	10 ล้านบาท
ปีที่ 5 11 ส.ค. 55 เป็นต้นไป	1 ล้านบาท

5. เงินคุ่มครองต่อรายผู้ฝากต่อสถาบันการเงินคืออะไร

ตอบ ถ้ามีเงินฝากไว้หลายบัญชีหรือในสาขาหลายแห่งของสถาบันการเงินแห่งเดียวกัน จะนำเงินฝากในทุกบัญชีของผู้ฝากแต่ละรายมาบวกรวมกันก่อน

ตัวอย่าง นายสมชายมีเงินฝาก ดังนี้

ธนาคาร ก.ไก่	ธนาคาร ข.ไข่
สาขาเชียงใหม่ 500,000 บาท	สาขาบางกะปิ 650,000 บาท
สาขาลำพูน 700,000 บาท	สาขาพญาไท 100,000 บาท
รวมเงินฝาก 1,200,000 บาท	รวมเงินฝาก 750,000 บาท

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2551

หากธนาคาร ก.ไก่ปิดกิจการ นายสมชายจะได้รับเงินฝากคืนเต็มจำนวน คือ 1,200,000 บาท

ณ วันที่ 15 พฤศจิกายน 2555

หากธนาคาร ก.ไก่ปิดกิจการ นายสมชายจะได้รับเงินฝากคืน 1,000,000 บาท ส่วนที่เหลือรอรับจากการเฉลี่ยคืนจากทรัพย์สินของธนาคาร ก.ไก่

6. เงินฝากในบัญชีร่วมได้รับความคุ้มครองอย่างไร

ตอบ ตามสัดส่วนของแต่ละคนที่เป็นเจ้าของบัญชีร่วม ตามหลักฐานที่สถาบันการเงินมี หากไม่ทราบสัดส่วนให้แบ่งเท่ากัน และนำไปรวมกับบัญชีเดี่ยวของแต่ละคนที่มีรวมแล้วได้รับความคุ้มครองไม่เกินจำนวนที่กำหนดในข้อ 4.

ชื่อบัญชี	จำนวน (บาท)	ส่วนของ นายสมชาย	ส่วนของ นางสมหญิง
นายสมชาย	800,000	800,000	-
นางสมหญิง	350,000	-	350,000
นายสมชายและนางสมหญิง	900,000	450,000	450,000
รวม	2,050,000	1,250,000	800,000

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2551

หากธนาคาร ก.ไก่ปิดกิจการ

- นายสมชายจะได้รับเงินฝากคืนเต็มจำนวน คือ 1,250,000 บาท

- นางสมหญิงจะได้รับเงินฝากคืนเต็มจำนวน คือ 800,000 บาท

ณ วันที่ 15 พฤศจิกายน 2555

หากธนาคาร ก.ไก่ปิดกิจการ

- นายสมชายจะได้รับเงินฝากคืน 1,000,000 บาท ส่วนที่เหลือรอรับจากการเฉลี่ยคืนจากทรัพย์สินของธนาคาร ก.ไก่

- นางสมหญิงจะได้รับเงินฝากคืน 800,000 บาท

7. ฝากเงินที่ธนาคารของรัฐ เช่น ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และธนาคารอาคารสงเคราะห์ จะได้รับความคุ้มครองจากสถาบันคุ้มครองเงินฝากหรือไม่

รายชื่อสถาบันการเงินภายใต้กฎหมายคุ้มครองเงินฝาก
ธนาคารพาณิชย์(รวมสาขานานาชาติต่างประเทศ)

ธ. กรุงเทพ ธ. กรุงไทย
ธ. กรุงศรีอยุธยา ธ. กสิกรไทย
ธ. เกียรตินาคิน ธ. ทหารไทย
ธ. ทีเอสโก้ ธ. ไทยธนาคาร
ธ. ไทยพาณิชย์ ธ. ธนชาติ
ธ. นครหลวงไทย ธ. ยูโอบี
ธ. สแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) ธ. สิบเอเซีย
ธ. ไทยเครดิตเพื่อรายย่อย
ธ. แลนด์แอนด์เฮาส์เพื่อรายย่อย
ธ. เอโอจี เพื่อรายย่อย ธ. เมกะ สากลพาณิชย์
ธ. คาลิยง ธ. เจพีมอร์แกน เชส
ธ. ซิตีแบงก์ เอ็น.เอ. ธ. ซูมิโตโม มิซูซู แบงกิ้งฯ
ธ. โซซิเอเต้ เจเนราล ธ. คอยซ์แบงก์
ธ. บีเอ็นพี พารีบาส์ ธ. มิซูโฮ คอร์ปอเรต
ธ. แห่งโตเกียว-มิซูซูบิซึ ธ. แห่งประเทศจีน
ธ. แห่งอเมริกา ธ. อาร์ เอช บี
ธ. อินเดียนโอเวอร์ซีส์ ธ. เอบีเอ็น แอมโร เอ็น.วี.
ธ. โอเวอร์ซี-โซนิสแบงกิ้งฯ ธ. ฮองกงและเช็งช้งฮ้า

บริษัทเงินทุน
บง. กรุงเทพธนสาร บง. ฟินันซ่า
บง. สินอุตสาหกรรม บง. อเมริกัน เอ็กซ์เพรส
บง. แอ็ดวานซ์

บริษัทเครดิตฟองซิเอร์
บค. ลินน์ ฟิลลิปส์ บค. สหวิริยา
มอรัทเก็จ
บค. เอเชีย

ข้อมูลเพิ่มเติม
โทร. 0 2273 9020 ต่อ 3676 และ 3677
E-mail : FMG_PMDIA@bot.or.th
www.bot.or.th

เรื่องเด่น -> การคุ้มครองเงินฝาก

สถาบันคุ้มครองเงินฝากจะประกาศ
รายละเอียดในเรื่องต่างๆ เพื่อดำเนินต่อไป

คุ้มครองเงินฝาก

เกี่ยวข้องกับพื้พำกเงินอย่างไร

ปี	จำนวนคุ้มครอง
ปี 1 11 ส.ค. 51-10 ส.ค. 52	ทั้งจำนวน
ปี 2 11 ส.ค. 52-10 ส.ค. 53	100 ล้านบาท
ปี 3 11 ส.ค. 53-10 ส.ค. 54	50 ล้านบาท
ปี 4 11 ส.ค. 54-10 ส.ค. 55	10 ล้านบาท
ปี 5 11 ส.ค. 55 เป็นต้นไป	1 ล้านบาท

จัดทำโดย
คณะกรรมการเตรียมการด้านประชาสัมพันธ์
คณะกรรมการเตรียมการบังคับใช้ร่าง
พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

ภาคผนวก ก.
ตารางสรุปแนวทางการตรวจสอบ

สรุปแนวทางในการตรวจสอบ

1. ประเด็นที่ 1 การตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของการนำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก มีวิธีการในการตรวจสอบดังนี้

ประเด็นการตรวจสอบ	วิธีการตรวจสอบ	เอกสารประกอบการตรวจสอบ
<ul style="list-style-type: none"> • การนำส่งเงินเข้ากองทุนฯ ถูกต้องและเป็นไปตาม พ.ร.บ.สถาบันฯฝาก กำหนดหรือไม่ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทดสอบยอดเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครอง ซึ่งรวมเงินฝากที่ไม่เคลื่อนไหวหรือขาดการติดต่อ (Unclaim deposit) ที่นำมาเป็นฐานในการคำนวณเบี้ยประกันว่าเป็นไปตาม พ.ร.บ. สถาบันฯ กำหนดหรือไม่ (Insured Deposit) และมีข้อสังเกตหรือไม่ 2. ทดสอบยอดเงินฝากที่ไม่ได้รับการคุ้มครอง ในส่วนที่ไม่ได้เป็นฐานในการคำนวณเงินที่ต้องนำส่งฯว่าเป็นไปตาม พ.ร.บ.สถาบันฯ กำหนด หรือไม่ (Uninsured Deposit) และมีข้อสังเกตหรือไม่ 3. รวมยอดเงินฝากที่ได้รับการประกันและไม่ได้รับการประกัน ว่าตรงกับยอดเงินฝากทั้งสิ้นในงบดุลหรือไม่ หากไม่ตรงกับยอดในงบดุลต้องติดตามสาเหตุ เพื่อประเมินถึงผลกระทบกับความถูกต้องในการคำนวณและนำส่งเงินฯ 4. ตรวจสอบว่ามีการโอนเปลี่ยนฐานเงินฝากเป็นบัญชีประเภทอื่นหรือไม่ 5. ทดสอบการคำนวณเงินนำส่งฯ ว่า 	<ul style="list-style-type: none"> • ขอรายงานการนำส่งเงินฯพร้อมรายละเอียดประกอบ • ของບຸລຸງ ບທລອງ ແລະ ຮາຍລະອຽດ ປະກອບ • Flow chart ในการจัดทำโปรแกรมการคำนวณเงินนำส่งฯ หรือโปรแกรมการรวมยอดเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครอง • ผลการทดสอบโปรแกรมการคำนวณเงินนำส่งฯ หรือโปรแกรมการรวมยอดเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครอง หรือ UAT (User Acceptance Test) • แนวโน้มเงินฝากที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินนำส่งฯในช่วงที่ทำ

ประเด็นการตรวจสอบ	วิธีการตรวจสอบ	เอกสารประกอบการตรวจสอบ
	<p>เป็นไปตามวิธีและอัตราที่ พ.ร.บ. สถาบันฯ กำหนดหรือไม่</p> <p>6. สอบทานแบบรายงานการคำนวณการนำส่งเงินฯ ว่าแบบรายงานถูกต้องครบถ้วนและเป็นไปตามที่ พ.ร.บ. สถาบันฯ กำหนดหรือไม่</p>	<p>การตรวจสอบ</p>
	<p>7. ตรวจสอบว่ามีการปฏิบัติที่อาจเข้าข่ายไม่ชอบด้วย พ.ร.บ.สถาบันฯ ขึ้นหลัง 3 ปี หรือไม่เพียงใด</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ขอรายงานการปฏิบัติที่ไม่เป็นไปตาม พ.ร.บ. สถาบันฯ ขึ้นหลัง 3 ปี
<ul style="list-style-type: none"> ● ความเหมาะสมในการกำหนดผู้รับผิดชอบการคำนวณและนำส่งเงินฯ 	<p>8. ตรวจสอบว่ามีการกำหนดและมอบหมายหน้าที่ และความรับผิดชอบในการคำนวณ และนำส่งเงินฯ อย่างชัดเจน และมีเจ้าหน้าที่ที่สามารถดำเนินการแทนในกรณีฉุกเฉินหรือไม่</p> <p>9. พนักงานและผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่ในการคำนวณเบี่ยเงินนำส่งฯ มีความรู้ความเข้าใจในการคำนวณเพียงพอหรือไม่</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ขอประวัติผู้รับมอบหมายหน้าที่ในการคำนวณ และนำส่งเงินฯ เพื่อประเมินความเหมาะสม ● ขอนหนังสือหรือคำสั่งมอบหมายอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบในการคำนวณ และนำส่งเงินฯ
<ul style="list-style-type: none"> ● การจัดเก็บเอกสาร 	<p>10. มีการจัดเก็บเอกสารประกอบแบบรายงานการนำส่งเงินฯ อย่างเป็นระบบ เพื่อให้สามารถตรวจสอบได้หรือไม่</p> <p>11. ตรวจสอบและสังเกตการณ์จัดเก็บเอกสารว่าปฏิบัติตามระเบียบวิธีปฏิบัติของ สถาบันการเงินหรือไม่</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ขอระเบียบวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดเก็บและทำลายเอกสารเพื่อประเมินความเหมาะสม

ประเด็นการตรวจสอบ	วิธีการตรวจสอบ	เอกสารประกอบการตรวจสอบ
<ul style="list-style-type: none"> ● บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารระดับสูง 	<p>12. ประเมินนโยบายของ สถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณและนำส่งเงินฯ ว่าให้การสนับสนุนต่อความถูกต้องและครบถ้วนเพียงใด</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ขอนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณและนำส่งเงินฯ ● ขอรายงานการประชุมที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณและนำส่งเงิน ● ขอคู่มือการปฏิบัติงานเรื่องการคำนวณและนำส่งเงินฯ ● ขอตัวอย่างรายงานสำหรับผู้บริหาร สถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณและนำส่งเงินฯ
	<p>13. มีความเหมาะสมของการกำหนดโครงสร้างหน้าที่ความรับผิดชอบ สายการบังคับบัญชา และการรายงานการนำส่งเงินฯ</p> <p>14. มีการกำหนดให้มีการทบทวนโครงสร้างหน้าที่ความรับผิดชอบสายการบังคับบัญชา การรายงาน และการควบคุมภายในเมื่อสภาพแวดล้อมเปลี่ยนไปหรือไม่</p> <p>มีความเหมาะสมของการจัดสรรทรัพยากรที่เพียงพอ เพื่อสนับสนุนระบบการคำนวณการนำส่งเบี้ยประกันหรือไม่</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ขอผังโครงสร้างองค์กรเพื่อประเมินว่าสายการบังคับบัญชาของหน่วยงานที่รับผิดชอบมีความเหมาะสมและได้มีการปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปหรือไม่
<ul style="list-style-type: none"> ● การควบคุมภายใน 	<p>15. ประเมินว่าผู้บริหารได้จัดให้มีความ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ขอรายงานการ

ประเด็นการตรวจสอบ	วิธีการตรวจสอบ	เอกสารประกอบการตรวจสอบ
	เหมาะสมของการควบคุมภายในที่เพียงพอ รวมถึงดูแลให้มีการปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด หากพบข้อผิดพลาด มีการดำเนินการแก้ไขในระยะเวลาที่เหมาะสมหรือไม่	ตรวจสอบภายในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและรายงานการแก้ไขตามข้อสังเกตของผู้ตรวจสอบภายใน
<ul style="list-style-type: none"> ● การตรวจสอบภายใน 	<p>16. การตรวจสอบภายในได้ครอบคลุมถึงความถูกต้องในการคำนวณเงินนำส่งฯ</p> <p>17. การปฏิบัติตามแผนการตรวจสอบในเรื่องการคำนวณเงินนำส่งฯ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ขอแผนและแนวทางการตรวจสอบภายในประจำปีว่าครอบคลุมถึงความถูกต้องในการคำนวณเงินนำส่งฯ ● ขอรายงานการตรวจสอบภายในและรายงานสรุปผลการปฏิบัติงานประจำปีของฝ่ายตรวจสอบภายในเพื่อตรวจสอบว่า ฝ่ายตรวจสอบภายในได้ดำเนินการตามแผนและแนวทางการตรวจสอบดังกล่าวหรือไม่ ● ขอหลักฐานที่แสดงว่ามีการแก้ไขตามคำแนะนำเพื่อติดตามว่าได้มีการแก้ไขให้เป็นไปตามประเด็นข้อสังเกตของผู้ตรวจสอบหรือไม่
<ul style="list-style-type: none"> ● ผลงานของผู้สอบ 	18. ศึกษาผลงานของผู้สอบบัญชี	<ul style="list-style-type: none"> ● รายงานของผู้สอบ

ประเด็นการตรวจสอบ	วิธีการตรวจสอบ	เอกสารประกอบการตรวจสอบ
บัญชีรับอนุญาต	ภายนอกกว่ามีการกล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวกับการคำนวณและการนำส่งเงินฯ หรือไม่โดยพิจารณาว่า	บัญชีรับอนุญาต <ul style="list-style-type: none"> ● หมายเหตุประกอบงบการเงิน ● Management Letter ● Audit Adjustment
	19. กรณีที่เข้าใจหรือแน่ใจว่าผู้สอบบัญชีรับอนุญาตไม่ได้ตรวจสอบในเรื่องความถูกต้องและครบถ้วนของการคำนวณและนำส่งเบี้ยประกัน <ul style="list-style-type: none"> ○ เชิญผู้สอบบัญชีรับอนุญาตเพื่อหารือถึงสาเหตุและข้อจำกัดในการปฏิบัติงานตรวจสอบที่ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบได้ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ขอแนวทางการตรวจสอบของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต
<ul style="list-style-type: none"> ● การสัมภาษณ์ในประเด็นต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้น 	สัมภาษณ์ผู้บริหารและพนักงานที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณและนำส่งเงินฯ	
	20. ประสานงานกับผู้ตรวจสอบอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยสอบถามถึงผลการตรวจสอบว่ามีข้อสังเกตที่เกี่ยวข้องกับบทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารกับการคำนวณและนำส่งเงินฯ	
<ul style="list-style-type: none"> ● กรณีมีข้อสังเกตจากการตรวจสอบ 	21. รวบรวมเอกสารหลักฐาน 22. ปรีกษากับหัวหน้าสายเพื่อรวบรวมประเด็นและหาข้อเท็จจริงกับเจ้าหน้าที่สง. ต่อไป 23. หารือกับผู้บริหาร สถาบันการเงิน เพื่อหาแนวทางแก้ไขและข้อยุติ	

ประเด็นการตรวจสอบ	วิธีการตรวจสอบ	เอกสารประกอบการตรวจสอบ
	24. นำผลสรุปไปเขียนรายงาน	
<ul style="list-style-type: none"> ● กรณีพบการปฏิบัติที่อาจเข้าข่ายไม่ชอบด้วย พ.ร.บ.สถาบันฯ 	25. รวบรวมเอกสารหลักฐาน 26. ปรึกษากับหัวหน้าสายเพื่อรวบรวมประเด็นและหาข้อเท็จจริงกับเจ้าหน้าที่สถาบันการเงินต่อไป 27. หารือกับผู้บริหาร สถาบันการเงินเพื่อหาแนวทางแก้ไขและข้อยุติ 28. นำผลสรุปไปเขียนรายงาน	

* ทั้งนี้ ผู้ตรวจสอบอาจเพิ่มเติมวิธีการตรวจสอบอื่น ๆ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

2.ประเด็นที่ 2 การตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของรายงานเงินฝากรายบุคคล และความพร้อมของข้อมูลเงินฝากในกรณีการจ่ายเงินทดแทน มีวิธีการในการตรวจสอบ ดังนี้

ประเด็นการตรวจสอบ	วิธีการตรวจสอบ	เอกสารประกอบการตรวจสอบ
<ul style="list-style-type: none"> ● ความถูกต้องครบถ้วนของการรายงานเงินฝากรายบุคคล 	<p>1. ทดสอบความถูกต้อง และครบถ้วนของ รายงานเงินฝากรายบุคคล ว่าการรวมยอดเงินฝากรายบุคคลของแต่ละราย ถูกค่าเป็นไปตาม พ.ร.บ.สถาบันฯ ฝากกำหนดหรือไม่</p> <p>2. ตรวจสอบว่ามีการปฏิบัติที่อาจเข้าข่ายไม่ชอบด้วย พ.ร.บ.สถาบันฯ ย้อนหลัง 3 ปีหรือไม่เพียงใด</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ขอรายงานเงินฝากรายบุคคลและกระดาษทำการประกอบการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล ● Flow chart ในการจัดทำโปรแกรมรายงานเงินฝากรายบุคคล ● ผลการทดสอบโปรแกรมรายงานเงินฝากรายบุคคล หรือUAT (User Acceptance Test) ● รายชื่อผู้ฝากเงินที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ สถาบันการเงิน ซึ่งไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย <p>● รายงานการปฏิบัติที่ไม่เป็นไปตาม พ.ร.บ.สถาบันฯ</p>
<ul style="list-style-type: none"> ● ความเหมาะสมในการกำหนดผู้รับผิดชอบการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล 	<p>3. ตรวจสอบว่ามีการกำหนดและมอบหมายหน้าที่และความรับผิดชอบ ในการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลอย่างชัดเจนและมีผู้ทำหน้าที่ทดแทนในกรณีฉุกเฉินหรือไม่</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ขอรายละเอียดลักษณะงานเพื่อประเมินว่ามีการกำหนดหน้าที่อย่างชัดเจน และได้กำหนดให้มีผู้ทำหน้าที่ทดแทนในการจัดทำ

ประเด็นการตรวจสอบ	วิธีการตรวจสอบ	เอกสารประกอบการตรวจสอบ
	<p>4. พนักงานและผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่ในการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลมีความรู้ความเข้าใจเพียงพอหรือไม่</p>	<p>รายงานเงินฝากรายบุคคล</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ขอรายชื่อเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องพร้อมคุณสมบัติและประวัติในการทำงานเพื่อประเมินความเหมาะสมในการกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดทำรายงาน ● ขอนหนังสือหรือคำสั่งมอบหมายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล ● ขอประวัติการอบรมของพนักงานในหัวข้อเรื่องที่เกี่ยวข้อง
<ul style="list-style-type: none"> ● การจัดเก็บเอกสาร 	<p>5. มีการจัดเก็บกระดาษทำการและเอกสารประกอบการจัดทำแบบรายงานเงินฝากรายบุคคลอย่างเป็นระบบเพื่อให้สามารถตรวจสอบได้หรือไม่</p> <p>6. ตรวจสอบและสังเกตการณ์จัดเก็บเอกสารว่าปฏิบัติตามระเบียบวิธีปฏิบัติของสถาบันการเงินหรือไม่</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ขอระเบียบวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดเก็บและทำลายเอกสารเพื่อประเมินความเหมาะสม
<ul style="list-style-type: none"> ● ความพร้อมของข้อมูลกรณีการจ่ายเงินทดแทน 	<p>7. ตรวจสอบเพิ่มลูกค้าเงินฝากรายบุคคลว่ามีข้อมูลในการเปิดบัญชีเงินฝากตามประกาศ ธปท.หรือไม่</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ขอเพิ่มเปิดบัญชีเงินฝากของลูกค้าเงินฝาก ● ขอรายละเอียดข้อมูลลูกค้าเงินฝากรายที่สุ่มทดสอบ

ประเด็นการตรวจสอบ	วิธีการตรวจสอบ	เอกสารประกอบการตรวจสอบ
		<ul style="list-style-type: none"> ● ขอรายงานรายละเอียดหนี้สินของผู้ฝากเงิน
	<p>8. สอบทานการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ มีการ Back up ข้อมูลตามระเบียบของธนาคารและมีระบบป้องกันการโจรกรรมข้อมูลหรือไม่ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ขอระเบียบปฏิบัติในการ Back up ข้อมูล ● ขอรายงานสรุปผลข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในการสำรองข้อมูลและความเสียหายจากการถูกโจรกรรมข้อมูล
	<p>9. ตรวจสอบการปรับปรุงฐานข้อมูลลูกค้าเงินฝากรายบุคคลให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ เช่น ชื่อ ที่อยู่ เป็นต้น</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ สง.มีการจัดวางระบบและปฏิบัติตามเพื่อให้มีการติดตามฐานข้อมูลว่าได้ Update แล้วหรือไม่ ○ สุ่มทดสอบเพิ่มลูกค้าเงินฝากเฉพาะรายที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลว่ามีข้อมูลตรงกับระบบฐานข้อมูลหรือไม่ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ขอคู่มือการปฏิบัติงานการ Update ข้อมูลลูกค้าเงินฝาก ● เพิ่มลูกค้าเงินฝากรายที่มีการ Update ข้อมูลล่าสุด
	<p>10. สอบทานความถูกต้องและความครบถ้วนในการนำเข้าข้อมูลเงินฝาก (Input data to the system)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● คู่มือการนำข้อมูลเงินฝากเข้าสู่ระบบฐานข้อมูล ● รายงานการตรวจสอบภายในที่เกี่ยวกับการนำเข้าข้อมูลเงินฝาก
	<p>11. ผู้บริหารมีการกำหนดแผนฉุกเฉินเพื่อรองรับการดำเนินการส่งข้อมูลที่</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● แผนฉุกเฉินและผลการทดสอบแผนฉุกเฉิน

ประเด็นการตรวจสอบ	วิธีการตรวจสอบ	เอกสารประกอบการตรวจสอบ
	<p>ถูกต้องครบถ้วนให้กับสถาบันประกันเงินฝากหรือไม่</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ ประเมินแผนฉุกเฉินว่าสามารถทำได้ในทางปฏิบัติหรือไม่ ○ ผลการทดสอบแผนฉุกเฉิน 	
<ul style="list-style-type: none"> ● บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารระดับสูง 	<p>12. ประเมินนโยบายของ สง.ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลและความพร้อมของข้อมูลเงินฝากในกรณีการจ่ายเงินทดแทนว่าให้การสนับสนุนต่อความถูกต้องและครบถ้วนเพียงใด</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ขอนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลและความพร้อมของข้อมูลเงินฝากในกรณีการจ่ายเงินทดแทน ● ขอรายงานการประชุมที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลและความพร้อมของข้อมูลเงินฝากในกรณีการจ่ายเงินทดแทน ● ขอคู่มือการปฏิบัติงานเรื่องการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลและความพร้อมของข้อมูลเงินฝากในกรณีการจ่ายเงินทดแทน ● ขอตัวอย่างรายงานสำหรับผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลและความพร้อมของข้อมูลเงินฝากในกรณีการจ่ายเงินทดแทน

ประเด็นการตรวจสอบ	วิธีการตรวจสอบ	เอกสารประกอบการตรวจสอบ
	<p>13. มีความเหมาะสมของการกำหนดโครงสร้างหน้าที่ความรับผิดชอบ สายการบังคับบัญชา ในการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลและความพร้อมของข้อมูลเงินฝากในกรณีการจ่ายเงินทดแทนตามลำดับชั้นหรือไม่</p> <p>14. มีการกำหนดให้มีการทบทวนโครงสร้างหน้าที่ความรับผิดชอบสายการบังคับบัญชา การรายงาน และการควบคุมภายในเมื่อสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงหรือไม่</p> <p>มีความเหมาะสมของการจัดสรรทรัพยากรที่เพียงพอ เพื่อสนับสนุนระบบการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลและความพร้อมของข้อมูลเงินฝากในกรณีการจ่ายเงินทดแทนหรือไม่</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ขอฟังโครงสร้างองค์กรเพื่อประเมินว่าสายการบังคับบัญชาของหน่วยงานที่รับผิดชอบมีความเหมาะสมและได้มีการปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงหรือไม่
<ul style="list-style-type: none"> • การควบคุมภายใน 	<p>15. ประเมินว่าผู้บริหารได้จัดให้มีความเหมาะสมของการควบคุมภายในที่เพียงพอ รวมถึงดูแลให้มีการปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด หากพบข้อผิดพลาด มีการดำเนินการแก้ไขในระยะเวลาที่เหมาะสมหรือไม่</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ขอรายงานการตรวจสอบภายในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และรายงานการแก้ไขตามข้อสังเกตของผู้ตรวจสอบภายใน
<ul style="list-style-type: none"> • การตรวจสอบภายใน 	<p>16. การตรวจสอบภายในได้ครอบคลุมประเด็น ดังนี้หรือไม่</p> <ul style="list-style-type: none"> ◦ ความถูกต้อง ครบถ้วน ของรายงานเงินฝากรายบุคคล 	<ul style="list-style-type: none"> • ขอแผนและแนวทางการตรวจสอบภายในประจำปี ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำรายงานเงินฝาก

ประเด็นการตรวจสอบ	วิธีการตรวจสอบ	เอกสารประกอบการตรวจสอบ
	<ul style="list-style-type: none"> ○ ฐานข้อมูลเงินฝาก <p>17. การปฏิบัติตามแผนการตรวจสอบ</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ เป็นไปตามแผนและแนวทางการตรวจสอบหรือไม่ ○ หน่วยงานที่ได้รับการตรวจสอบมีการปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้ตรวจสอบแนะนำหรือไม่ ○ มีการปรับปรุงแผนและแนวทางการตรวจสอบให้สอดคล้องกับกฎหมายที่เปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ 	<p>รายบุคคลของ สง.ว่าครอบคลุมถึงประเด็นสำคัญต่าง ๆ ตามข้อกำหนดใน พ.ร.บ. สถาบันฯ หรือไม่</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ขอรายงานการตรวจสอบภายในและรายงานสรุปผลการปฏิบัติงานประจำปีของฝ่ายตรวจสอบภายในเพื่อตรวจสอบว่า ฝ่ายตรวจสอบภายในได้ดำเนินการตามแผนและแนวทางการตรวจสอบดังกล่าวหรือไม่ ● ขอหลักฐานที่แสดงว่ามี การแก้ไขตามคำแนะนำเพื่อติดตามว่า ได้มีการแก้ไขให้เป็นไปตามประเด็นข้อสังเกตของผู้ตรวจสอบหรือไม่
<ul style="list-style-type: none"> ● ผลงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต 	<p>18. ศึกษารายงานของผู้สอบบัญชีภายนอกที่มีการกล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวกับการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลและฐานข้อมูลเงินฝากโดยพิจารณาว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ มีข้อสังเกตและการแสดงความเห็นของผู้สอบบัญชีในรายงาน เกี่ยวกับการจัดทำรายงาน 	<ul style="list-style-type: none"> ● รายงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต ● หมายเหตุประกอบงบการเงิน ● รายงานการตรวจสอบพิเศษ (รายงานตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย)

ประเด็นการตรวจสอบ	วิธีการตรวจสอบ	เอกสารประกอบการตรวจสอบ
	<p>เงินฝากรายบุคคลและฐานข้อมูลเงินฝากหรือไม่</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ การเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินมีเรื่องซึ่งอาจเป็นเหตุให้การจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลเกิดความผิดพลาดได้หรือไม่ ○ มีข้อสังเกตในรายงาน การตรวจสอบพิเศษซึ่งอาจเป็นเหตุให้การจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลและฐานข้อมูลเงินฝากเกิดความผิดพลาดได้หรือไม่ 	<ul style="list-style-type: none"> ● Management Letter ● Audit Adjustment
<ul style="list-style-type: none"> ● สัมภาษณ์ในประเด็นต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้น 	<p>19. ผู้บริหารและพนักงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลและฐานข้อมูลเงินฝาก</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ ผู้บริหารมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของ พ.ร.บ.สถาบันประกันเงินฝากและมีการดำเนินงานที่เหมาะสมตามระเบียบและกฎเกณฑ์ของสถาบันประกันเงินฝากเพียงใด ○ ผู้บริหารมีการกำหนดแผนฉุกเฉินเพื่อรองรับการดำเนินการส่งข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วนให้กับสถาบันประกันเงินฝากหรือไม่ ○ สอบถามและประเมินความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ 	

ประเด็นการตรวจสอบ	วิธีการตรวจสอบ	เอกสารประกอบการตรวจสอบ
	<p>ของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล และการเตรียมข้อมูลเพื่อรองรับกรณีการจ่ายเงินทดแทน</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ ฐานข้อมูลเงินฝากสามารถให้ข้อมูลหนี้สินของผู้ฝากแต่ละรายได้หรือไม่ ○ สอบถามกระบวนการในการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคล และการเตรียมข้อมูลเพื่อรองรับกรณีการจ่ายเงินทดแทน ○ เคยมีการจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลผิดพลาดบ้างหรือไม่ ผิดพลาดกรณีใดบ้าง และแก้ไขหรือยัง ○ ได้เคยมีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับประเด็นนี้บ้างหรือไม่ ○ มีผู้ช่วยที่สามารถปฏิบัติงานแทนได้หรือเปล่า ○ การปฏิบัติตามระเบียบและวิธีการจัดเก็บเอกสาร โดยเคร่งครัดหรือไม่ ○ ผู้สอบบัญชีภายนอกได้เคยมีข้อสังเกตที่เกี่ยวกับประเด็นนี้บ้างหรือไม่ 	
	<p>29. ประสานงานกับผู้ตรวจสอบอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยสอบถามถึงผลการตรวจสอบว่ามีข้อสังเกตที่เกี่ยวข้องกับ</p>	

ประเด็นการตรวจสอบ	วิธีการตรวจสอบ	เอกสารประกอบการตรวจสอบ
	บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารกับจัดทำรายงานเงินฝากรายบุคคลและความพร้อมของข้อมูลเงินฝากในกรณีการจ่ายเงินทดแทนหรือไม่	
<ul style="list-style-type: none"> ● กรณีมีข้อสังเกตจากการตรวจสอบ 	30. รวบรวมเอกสารหลักฐาน 31. ปรึกษากับผู้ตรวจสอบหัวหน้าสายเพื่อรวบรวมประเด็นและหาข้อเท็จจริงกับเจ้าหน้าที่ สง.ต่อไป 32. หารือกับผู้บริหาร สถาบันการเงินเพื่อหาแนวทางแก้ไขและข้อยุติ 33. นำผลสรุปไปเขียนรายงาน	
<ul style="list-style-type: none"> ● กรณีพบการปฏิบัติที่อาจเข้าข่ายไม่ชอบด้วย พ.ร.บ. สถาบันฯ 	34. รวบรวมเอกสารหลักฐาน 35. ปรึกษากับหัวหน้าสายตรวจสอบเพื่อรวบรวมประเด็นและหาข้อเท็จจริงกับเจ้าหน้าที่ สถาบันการเงินต่อไป 36. หารือกับผู้บริหาร สถาบันการเงินเพื่อหาแนวทางแก้ไขและข้อยุติ 37. นำผลสรุปไปเขียนรายงาน	

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นายกัณชรัฐ เล็กมณี
วัน เดือน ปีเกิด	5 กรกฎาคม 2504
สถานที่เกิด	พระประแดง สมุทรปราการ
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรี บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2527
สถานที่ทำงาน	ธนาคารแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่ง	ผู้ตรวจสอบอาวุโส